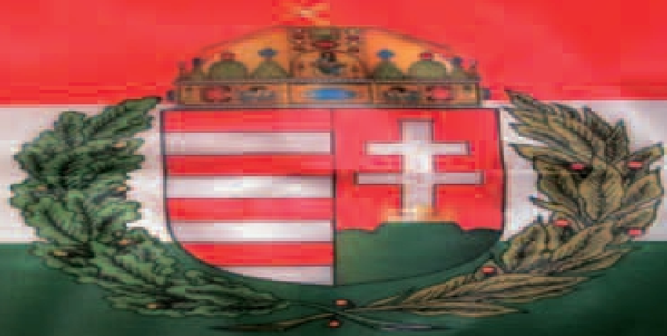

154.

IGAZ, JÓ

MAGYAR EMBER

NEMZETPOLITIKAI LAP

ALAPÍTÓ: KUBÍNYI TAMÁS

Elkezdődött. Nagyobb fokozatba kapcsolt az Agenda 2030. Az ikertornyok lerobbantásával indult folyamat az emberiség ellen kifejlesztett titkos fegyverekkel, egyebek mellett a covid-oltásokkal végső szakaszára fordult. A helytartóságnak fogalma sincs, miben vesz részt, csupán egy szempontja van: a hatalom megtartása. Ehhez kell teljesíteni a gyarmattartó megrendelése szerint. Bármire képesek. A nácizmus bűnei eltörpülnek a mostani világterv mellett.

Ránk mutattak, célpontba kerültünk. Most válik el igazán, kinek hol a helye. Most mutatkozik meg, ki hány pénzt ér. Aki az irháját csöndben maradással igyekszik menteni, abban bízva, hogy őt elkerülik, téved. Mindenkire sor kerül.

Egyetlen módon állíthatjuk meg a gonoszt: nyugodt, higgadt gondolkodással, alapos tájékozódással, és az emberi élet tiszteletével.

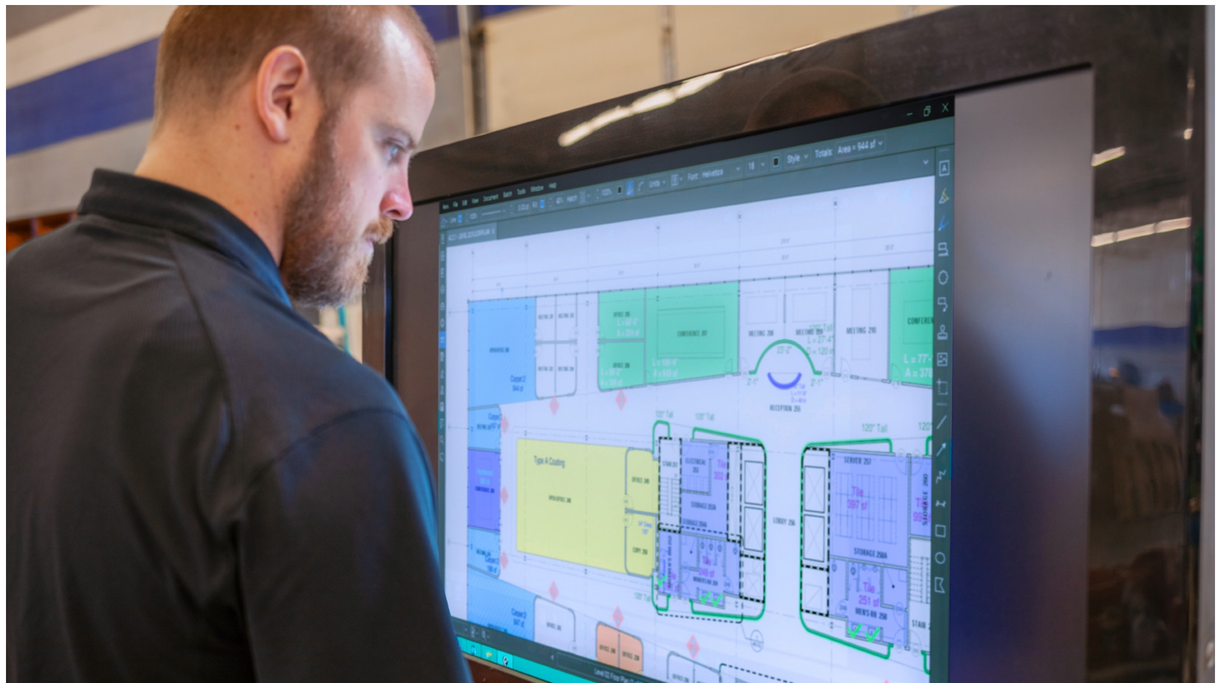
Ezért teremtett bennünket az Úr Isten, ezért születtünk a Földre.

Aki sorsát nem vállalja fel, azt hamarabb elsodorja az ár. Önmagáról dönt.

A feladatunk az ellenállás a Gonosz erőinek. A kitartás és összefogás. A bátorság, igazság, jóság.

Csak az maradjon velünk, akiben ezek megvannak. Ahogy Dobó István mondta: „Inkább kevés oroszlán, mint sok nyúl."

Project Blue Beam

A Blue Beam a NASA és az ENSZ közös projektje, melynek célja a legerősebb technológiák felhasználásával egy új vallás elterjesztése a Földön, és különféle szimulációk létrehozása az emberek feletti totális ellenőrzés és az „Új Világrend" megteremtése érdekében.

Ezzel a technológiával az egész Föld egy szimulációt fog látni az égen, amelyet a Föld különböző pontjain elhelyezett műholdakkal, hatalmas teljesítményű számítógépekkel, lézerprojektorokkal hozzák létre a valósághű műsort, és a föld felszinétől 96 km-re vetitik ki az égre.
Ezzel a módszerrel és az Antikrisztussal együttműködve létrehozzák a Második Eljövetel szimulációját, és a Földön élő összes ember egyetlen vallás alá fog egyesülni a Kék Sugár keretein belül. Így könnyebbé válik a totális irányítás kialakítása, és az „Új Világrend" megteremtése.

A Project Blue Beam egy speciális műveleti program. Más egzotikus fizikai projektekhez is kapcsolódik, például az alaszkai HAARP programhoz. A HAARP egy olyan program, amely nagyon leegyszerűsítve nagy energiájú skalárfizikai technológiát (Nikola Tesla technológia) sugároz, amely a bolygó felső légkörét fűti fel.

Ennek a technológiának az egyik lehetséges felhasználási módja az, hogy hatalmas méretű képeket vetíthet ki az égre. Valójában a Project Blue Beam egy olyan program, amely vallási képeket vetít az égre hologramos prezentációban.

Ez a leghatalmasabb hazugságok sorozata lesz, amivel megtéveszthetik, és összezavarhatják az egész emberiséget.
A NASA tudósai által kifejlesztett Blue Beam Project 4 részből áll. 4 lépés az NWO vallás megvalósítása felé, az Anti-Krisztussal az élén.

Először is, a bolygó bizonyos pontjain bekövetkező földrengések új régészeti felfedezéseket eredményeznek, amelyek felfedik, hogy minden vallás alapvető tanait félreértették és félreértelmezték.

Ez az első előkészület az emberiségre vonatkozó tervükhöz, mert amit tenni akarnak, hogy lerombolják a bolygón élő összes keresztény hitét. Ehhez valami hamis bizonyítékra van szükségük – állítólag a múltból és a távoli múltból –, amely bebizonyítja az emberek számára, hogy vallásuk hamis.

A födrengések a világ különböző részein fognak sújtani, ahol a tudósok és a régészeti tanítások a múltban állítólag rejtett titkok voltak. Az ilyen típusú földrengések révén újra – állítólag – újra felfedezhetik az ilyen titkokat. És ezek a titkok az összes vallás alapvető tanait próbálják meg hiteltelleníteni.

Másodszor, egy gigantikus "űrshow" lesz bemutatva hologramokkal, hangeffektekkel, valódi náci antigravitációs eszközökkel, és részben valódi katasztrófákat előidézve. Majd a föld alól bukott angyalok jönnek elő, és “szent háborút” vívnak az “emberiség megmentése” érdekében, és helyreállítják a rendet.

Harmadszor, az ELF-, VLF- és LF-hullámokat magában foglaló elektronikus telepátia az agyuk belsején keresztül éri el az embereket, a természetes gondolkodással összefonódik, szórt mesterséges gondolatot alkotva, és elhiteti mindenkivel, hogy Isten a saját lelkükből szól hozzájuk.

Negyedszer, a megtévesztésre tervezett elektronikus univerzális "természetfeletti" megnyilvánulások a következő illúziót keltik:

(a) elhitetik az emberiséggel, hogy egy idegen invázió küszöbön áll;

(b) elhitetik a keresztényekkel, hogy közeleg az elragadtatás, és az idegenek azért jöttek, hogy megmentsék őket; és

(c) meggyőznek mindenkit arról, hogy a globális sátáni természetfeletti erők és megnyilvánulások, amelyek világszerte behatolnak – amelyek képesek áthaladni az optikai szálon, a koax kábelen, az elektromos és telefonvonalakon – mindenhol és elkerülhetetlenek.

A program arra is képes, hogy hangot vetítsen a tanú fejébe anélkül, hogy azt a személy fülébe hallaná.

Igen, a hangok közvetlenül az agyba jutnának az elektronikus impulzusokból. Az új szuperszámítógépes technológiával pedig a szuperszámítógépek és a műholdak képesek lesznek kapcsolatba lépni az agyaddal az űrből, és „Isten” hangja reagálni fog a gondolataidra, ahogy meglátod „Jézust” az égen!

Ez nemcsak lehetséges és megvalósítható, hanem arra is készül, hogy a megfelelő pillanatban ténylegesen felhasználják, hogy a világot azzal tévessze meg, hogy Jézus Krisztus, Isten Fia visszatért a Földre.

Ha többet szeretne megtudni a közvetlenül az emberi agyba sugárzott hullámokról, érthető nyelven, keressen a „Patrick Flannigan” kifejezésre.

Patrick 14 évesen feltalálta a nuero-phone-t, és 12 évesen a rakétaérzékelő rendszert. A nuero-phone-ra több évre megtagadták a szabadalmat, amíg a Szabadalmi Hivatal idegsérült alkalmazottja nem használta a készüléket. Hallotta a zenét és sírt! Ez az eszköz az idegrendszeren keresztül közvetlenül az agyba sugároz hangot.

A lehetőségek között szerepel az érzelmi központok agyi távvezérlése – olyan technológia, amely a gyakorlatban a telepátiához hasonlítana. A Project H.A.R.R.P-vel párosulva globális vonatkozásai vannak.

James V. McConnell pszichológus nyilatkozata szerint, amely a Psychology Today egyik 1970-es számában jelent meg:

„Eljött a nap, amikor az érzékszervi deprivációt kombinálhatjuk drogokkal, hipnózissal, valamint a jutalom és büntetés okos manipulálásával, hogy szinte abszolút kontrollt nyerjünk az egyén viselkedése felett.

Ekkor lehetővé kell tenni egy nagyon gyors és rendkívül hatékony pozitív agymosás megvalósítását, amely lehetővé tenné számunkra, hogy drámai változást érjünk el az ember viselkedésében és személyiségében.”

Ezek a technikák a NASA Blue Beam Project harmadik lépése felé visznek bennünket, amely a telepatikus elektronikus kétirányú kommunikációval együtt jár, ahol az ELF, VLF és LF hullámok az agyuk belsején keresztül érik el a Föld embereit, és mindenkit elhitet. hogy a saját Istene a saját lelkéből beszél hozzá. A műholdak ilyen sugarait a számítógépek memóriája táplálja, amelyek sok adatot tárolnak az emberekről és nyelveikről.

Ezek a sugarak aztán összefonódnak és összefonódnak a természetes gondolkodással, és létrehozzák azt, amit "diffúz mesterséges intelligenciának" nevezünk.

... ugyanez a pszichológus hozzátette: „Újra kell alakítanunk a társadalmat úgy, hogy mindannyian születésünktől fogva arra neveltek, hogy azt tegyük, amit a társadalom elvár tőlünk. Megvannak a technikáink hozzá. Senki sem birtokolja a saját személyiségét.”

A NASA Blue Beam Project úgy tesz, mintha a régi jóslatok egyetemes beteljesülése lenne – olyan jelentős esemény, mint amilyen 2000 évvel ezelőtt történt. Elvileg mozivászonként fogja használni az eget – egy űralapú lézergenerátor műhold egyidejű képeket vetít a Bolygó négy sarkába minden nyelven és minden dialektusban, régiónként.

Ezzel a módszerrel és az Antikrisztussal együttműködve létrehozzák a Második Eljövetel szimulációját, és a Földön élő összes ember egyetlen vallás alá fog egyesülni a Kék Sugár keretein belül. Így könnyebbé válik a totális irányítás kialakítása, és az „Új Világrend” megteremtése.

A műsor konkrétan több holografikus kép lézeres vetítéséből áll majd a világ különböző részeire, és mindegyik más-más képet kap az uralkodó regionális, nemzeti és vallási hit szerint. Egyetlen terület sem lesz kizárva.

A számítógépes animáció és a hangeffektusok látszólag az űr mélyéről jönnek, a különféle hitvallások megdöbbent követői saját visszatért Messiásuknak lesznek szemtanúi, látványosan meggyőző, élethű valóságban. Ekkor a Krisztus, Mohamed, Buddha, Krisna stb. kivetítése a misztériumok, próféciák jellemzése után eggyé olvad.

Az írás az angol nyelvű szövegből készült, ami elemzi azt is, hogy 9/11 is holográf-technikával végrehajtott csalás volt, a repülőgép becsapódását illetően. Az épületeket aláaknázták robbanószerrel, és attól omlottak így össze.

IoB

a testek internete

A Purdue Egyetem mérnöke, Shreyas Sen innovációkat fejleszt az okostelefonok utáni korszakra, amelyben az emberek együttműködnek a technológiával, ahelyett, hogy egyszerűen együtt élnének a képernyők mögött elhelyezett eszközökkel.

Egy napon az emberek érintéseiket és gondolataikat használhatják a képernyő helyett a digitális világgal való interakcióhoz

WEST LAFAYETTE, Ind. – Mi van akkor, ha az okostelefonok korszakának végét az okozza, hogy a bőrét – képernyő vagy akár hangutasítások helyett – az internettel való interfészhez használhatja? Vagy úgy, hogy az elméd segítségével irányítod az eszközöket anélkül, hogy ránéznél?

A Purdue Egyetemen kifejlesztett újítások nemcsak megfordíthatják azt a tendenciát, hogy minden lehetséges feladatot okostelefonra vagy más eszközre raknak, hanem teljesen megváltoztatják azt is, ahogyan az emberek eddig interakcióba léptek az eszközökkel.

Néhány éven belül ez úgy tűnhet, mintha hitelkártya vagy okostelefon helyett az ujjával érintene meg egy gépet. Lehet, hogy lábával hozzáférhet egy GPS-útvonalhoz, vagy kézfogással átvihet egy fájlt valakinek.

15-20 év múlva pedig képzelje el, hogy beállítja otthona termosztátját azzal, hogy azt gondolja, hogy hűvösebb vagy melegebb hőmérsékletet szeretne.

A purdue-i professzor, **Shreyas Sen** laboratóriuma azon dolgozik, hogy ezt a jövőt valósággá alakítsa olyan találmányok révén, amelyek lehetővé teszik, hogy a tested legyen a helyi internetkapcsolatod olyan eszközökhöz, amelyeket viselsz, tartasz vagy magadban tartasz, például pacemakert. Az emberek ugyanazokat a digitális feladatokat és még többet is elvégezhetnének, de a képernyő helyett a fizikai érintésüket és végül az elméjüket használnák.

további információ

- **A tested az interneted – és most már nem lehet feltörni**
- **A technológia lehetővé teszi a digitális kommunikációt az emberi érintéssel**
- **A Purdue Ventures az Ixana viselhető kommunikációs chipeket gyártó cégébe fektet be**
- **Purdue újít: Ahol a világ legnagyobb ötletei indulnak**

„Jelenleg az internethez vezető kapunk ez a nagyon izgalmas doboz a kezünkben. Azon kapjuk magunkat, hogy ébrenlétünk jelentős részében lefelé nézzük. Ha nem ilyen jövőt akarunk, akkor a technológiának fejlődnie kell" – mondta Sen, a Purdue's Elmore **villamos- és számítástechnikai** docense . "Ehelyett az okostelefon szétszedhető, és megfelelő helyeken elosztható, így a szem számára láthatatlanná válik."

Az okosórák, a vezeték nélküli fejhallgatók és más hordható eszközök már dekonstruálják az okostelefon egyes funkcióit. De általában még mindig szükség van egy képernyőre a velük való interakcióhoz. Még a feltörekvő eszközökhöz is, amelyeknek nincs képernyője, mint például a **Humane csíptetős AI Pin-je** , hangutasításokra van szükség, és úgy tervezték, hogy inkább az okostelefonok helyettesítésére szolgáljanak, így a funkciókat egyetlen eszközbe tömörítik.

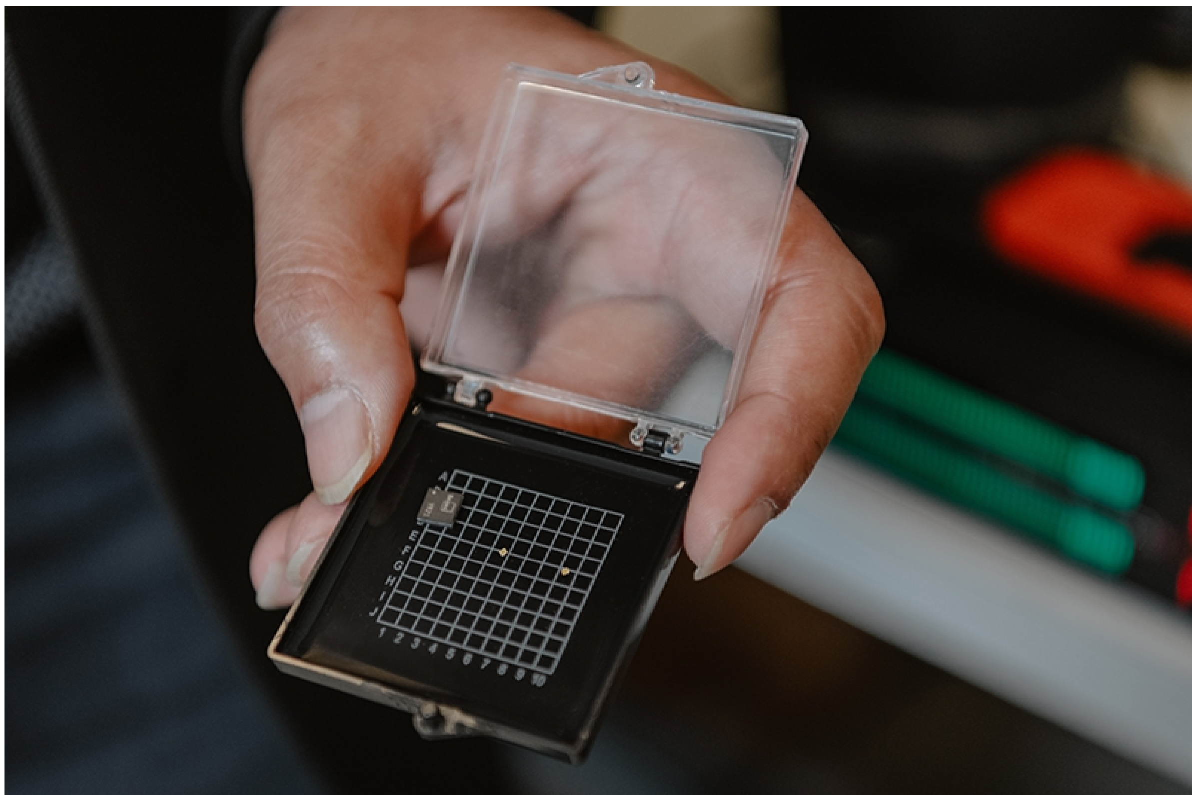
Sen laboratóriuma két olyan módszert talált ki, amely lehetővé teszi az emberek számára, hogy a képernyő mögé zárt vagy hangutasítással elérhető technológiával való egyszerű együttélésről a vele való közvetlen együttműködésre váltsanak. Ezekre a találmányokra vonatkozó szabadalmi kérelmeket a **Purdue Innovates Technology Commercialization Hivatalon** keresztül nyújtották be.

Az egyik találmány, a „Wi-R", egy „internetet" hoz létre a szervezetben, amelyet okostelefonok, laptopok, okosórák, inzulinpumpák és más hordható vagy beültethető eszközök használhatnak az egymással való kommunikációra. Internetes hálózatát más eszközökre vagy akár más emberekre is kiterjesztheti érintésével.

Esetleg küldhetsz valakinek egy fényképet úgy, hogy például megbököd.

A másik találmány egy új agyimplantátum-koncepció, amely néhány évtizeden belül elérhető lehet az emberek számára, hogy gondolataikkal irányítsák a technológiát. A Sen laboratóriuma az év elején publikálta az implantátum-koncepció kezdeti eredményeit **a Nature Electronics** -ban , bemutatva, hogyan képes megoldani a kulcsfontosságú problémákat az „elmekontroll" implantátumok fejlesztésével. A Nature Electronics ezt a kutatást is bemutatta **az agy-számítógép interfész 2023-ban elért fejlesztéseiről** szóló kiemelt témakörében.

Az implantátum ötlete Sen és tanítványai felfedezéseire épül, amelyeket a Wi-R mögött meghúzódó technológia feltalálása során tettek. Ez a technológia lehetővé teszi az emberi test számára, hogy elég gyors adatátvitelt végezzen ahhoz, hogy bármely eszköznek csak közvetlenül vagy szorosan kell érintkeznie a személy bőrével, hogy azt tegye, amit az eszköztől szeretne. Tetőtől talpig a bőr egy internetes hálózat felülete lenne képernyő helyett, hatékonyan létrehozva a „testinternetet".

Ez a chip, a Wi-R nevű találmány lehetővé teszi, hogy az emberi test internetkapcsolattá váljon más eszközök számára, amelyek közvetlenül vagy szorosan érintkeznek az ember bőrével. (Purdue University image/Greta Bell)

Ami ezt a technológiát lehetővé teszi, az az elektromos jelek, amelyek sokkal alacsonyabb frekvencián működnek, mint a Bluetooth vagy más rádiójelek, amelyek jelenleg segítik az eszközök csatlakoztatását. Ezek az alacsony frekvenciájú jelek az elektromágneses spektrumon az úgynevezett elektrokvazisztatikus tartományba esnek. Az elektrokvazisztatikus jelek segítségével a Wi-R sokkal gyorsabb adatátvitelt tesz lehetővé, mint a Bluetooth-kommunikáció esetén, és csak a személy bőrén keresztül érhető el.

2020-ban Sen, néhány korábbi tanítványa és más purdue-i öregdiákok megalapították az **Ixana nevű** startupot , a Wi-R kereskedelmi forgalomba hozatalára. Az, hogy a Wi-R-t a való világban hogyan használják, attól függ, hogy a vállalatok hogyan alakítják termékké. De az év elején a CES-en, egy éves technológiai kiállításon Las Vegasban, Sen és az Ixana csapata **bemutatta, hogy a Wi-R képes zenét továbbítani érintéssel**.

Megmutatták, hogy amikor a kezében lévő okostelefonról streamel zenét, a Wi-R lehetővé teszi, hogy ezt a zenét a testén keresztül vigye át, és csak akkor játssza le hangosan egy másik eszközről, például egy hangszóróról, ha megérinti az eszközt. Bemutatták azt is, hogyan továbbíthatja a zenét valaki másnak úgy, hogy megérinti a bőrét, lehetővé téve, hogy az érintett személy hangosan lejátssza az Ön zenéjét egy másik, az érintésével érintkező eszközön keresztül. (**Nézze meg ezt a videót, hogy megtudja, hogyan.**)

A Wi-R fejlesztése során Sen laboratóriuma **az elsők között** fedezte fel, hogyan tudnak az emberek digitálisan kommunikálni szigorúan érintéssel.

Az érintéstől az „elmekontrollig”?

Miközben Sen és tanítványai tovább vizsgálták e jelek képességeit, a laboratórium elsőként **mutatta be az agyi kommunikációt lehetővé tevő elektrokvazisztatikus jeleket** . Ez lehetséges egy agyimplantátum segítségével, amelyet Sen laboratóriuma talált ki, és amely továbbítja ezeket a jeleket.

Az ötlet az, hogy végül az ember felhasználhatja ezeket az agy kulcspontjain elhelyezett implantátumokat a technológia irányítására anélkül, hogy hozzáérne vagy ránézne. A jövőben ez úgy tűnhet, mintha a gondolataival bekapcsolná a sütőt, vagy gépelne és küldene szöveges üzenetet.

Ennek az ujjnak a hegyén található az első agyimplantátum-koncepció, amely lehetővé teszi az agyban történő kommunikációt elektrokvázisztatikus jelek segítségével. (Purdue University image/Kelsey Lefever

Az „elmekontroll” céljára szolgáló agyimplantátum nem új ötlet, de az elektrokvázisztatikus jelek számos előnnyel járnának más agyimplantátum-koncepciókkal szemben, amelyek a technológia gondolatok irányítására szolgálnak.

Egyrészt ez a módszer vezeték nélküli lenne az agyban. **A Neuralink** megkezdi az általa kifejlesztett technológia klinikai vizsgálatait, amelyhez 64 vezeték szükséges ahhoz, hogy egy implantátumot körülbelül ezer elektródához csatlakoztasson az agyban. A vezetékek és elektródák arra valók, hogy a lehető legtöbb ember gondolatát megragadják, hogy azokat olyan cselekvésekké lehessen lefordítani, amelyek a testen kívül irányítják a technológiát.

A Sen kidolgozott koncepciója kihasználja az agy természetes azon képességét, hogy nagyon jól hordozza az elektromos jeleket. A vezetékek helyett agyszövet segíti az információt az implantátum felé az elektrokvazisztatikus jelek segítségével. Elméletileg ez az implantátum-koncepció több mint

százszor gyorsabban tud adatot továbbítani, mint a vezetékek helyett fontolóra vett egyéb módszerek.

Mivel az agyban több milliárd neuron van, a vezeték nélküli agyimplantátum-koncepciónak legalább másodpercenként tíz megabit sebességgel kellene adatot továbbítania ahhoz, hogy akár ezer neuront is rögzítsen egyidejűleg. Sen szerint erre még egyetlen technológia sem képes az agyban, de az elektrokvazisztatikus kommunikáció az eddigi legnagyobb potenciált mutatja.

„Nem lehet elkerülni, hogy az embereket gépek gyarapítsák, és hogy a gépek folyamatosan megváltoztatják életünket" – mondta Sen. „Kutatásaink azonban azt mutatják, hogy ezek a gépek anélkül is segíthetnek Önnek, hogy mindig a képernyőt kellene néznie."

Sen kutatását a Légierő Tudományos Kutatási Hivatala és a Nemzeti Tudományos Alapítvány finanszírozza. Az Elmore Family School of Electrical and Computer Engineering az egyetem egyik számítástechnikai tanszéke, amely a **Purdue Computes** kezdeményezés része . Sen szintén a Purdue-i **Scalable Manufacturing of Aware and Responsive Thin Films (SMART) konzorcium** kutatója . Ez a konzorcium az egyetem **Fizikai Mesterséges Intelligencia Intézetéhez** kapcsolódik .

A Purdue Egyetemről

A Purdue University egy állami kutatóintézet, amely nagyszabású kiválóságot bizonyít. A 10 legjobb állami egyetem közé sorolt Purdue, amely az Egyesült Államok legjobb négy főiskolája között szerepel, a tudást felülmúlhatatlan minőségben fedezi fel és terjeszti. Több mint 105 000 diák tanul Purdue-ban különféle módokon és helyszíneken, köztük közel 50 000 személyesen a West Lafayette campuson. A megfizethetőség és a hozzáférhetőség iránt elkötelezett Purdue fő campusa 13 egymást követő évben befagyasztotta a tandíját. Tekintse meg, hogy Purdue soha nem áll meg a következő óriási ugrás – ideértve az első átfogó indianapolisi városi kampusz, az új Mitchell E. Daniels, Jr. School of Business és a Purdue Computes – kitartó törekvése a **https://www.purdue oldalon. edu/president/strategic-iniitiatives** .

Író/média kapcsolattartó: Kayla Albert, 765-494-2432, **wiles5@purdue.edu**
Forrás: Shreyas Sen, **shreyas@purdue.edu**

Papírok

Kétfázisú kvázisztatikus agyi kommunikáció energiahatékony vezeték nélküli idegi implantátumokhoz
Természet elektronika
https://doi.org/10.1038/s41928-023-01000-3

BodyWire-HCI: Új interakciós módozatok lehetővé tétele az érintés közbeni szigorú kommunikációval elektrokvazisztatikus emberi test kommunikációval
ACM-tranzakciók a számítógép-ember interakcióval kapcsolatban
https://doi.org/10.1145/3406238

Rejtett testkörzeti hálózat engedélyezése elektrokvazisztatikus emberi testkommunikáció segítségével
Tudományos Jelentések
https://doi.org/10.1038/s41598-018-38303-x

A 20. században az emberi testtel integrált vezeték nélküli technológia nem volt más, mint sci-fi. De mára a Wi-Fi-hez csatlakoztatott eszközök, például a pulzusmérők és az alváskövetők az amerikai élet általános részévé váltak. Hogyan fejlődött a bionikus technológia ilyen gyorsan a sci-fiből a valóságba? És mit jelenthet ez a testek internete a továbbhaladó életünkre nézve? A RAND kutatói ezt a jelenséget tanulmányozzák, és azt, hogy mit kell tudniuk a fogyasztóknak és a döntéshozóknak, miközben feltérképezetlen területre kerülünk.

Mary Lee, matematikus; munkatárs, a RAND Globális Kockázatok és Biztonsági Központ munkatársa
A testek internete, vagyis az IoB valójában egy ökoszisztéma. Ez egy csomó olyan eszköz, amely az internethez kapcsolódik, és szoftvert tartalmaz, és amelyek vagy személyes egészségügyi adatokat gyűjtenek Önről, vagy megváltoztathatják a szervezet működését. Úgy gondoljuk, hogy a Testek Internete ezeknek az eszközöknek a gyűjteménye, valamint az összes adat, amelyet az eszközök gyűjtenek Önről. Az egészségügyben pedig az Internet of Bodies már jó ideje létezik. Az internet megjelenésével sok értelme van a pacemakert az internetre csatlakoztatni, hogy az orvos automatikusan értesítse, ha valami furcsa történik, ha rendellenesség van. Sok szempontból természetes, hogy többet akarsz megtudni a testedről, annak működéséről és teljesítményéről.

Narrátor
Az IoB eszközök forradalmasíthatják az egészségügyet. Példátlan mennyiségű személyes egészségügyi adat olyan kezelési terveket készíthet, amelyek teljesen a páciens igényeihez igazodnak.

Mary Lee
Vannak olyan tabletták, amelyeknek elektronikus érzékelője van, amely jelzi az egészségügyi szolgáltatónak, hogy bevette-e a gyógyszert. Más dolgok, mint például a precíziós orvoslás, tehát a precíziós gyógyászat az az ötlet, hogy gyógyszert vagy kezelést hozzon létre kifejezetten az Ön szervezete számára, az Ön személyre szabott kezeléséhez. És úgy gondolom, hogy az IoB valóban segíthet ebben, mert manapság az egészségügyi ellátás nagy része inkább az átlagos reakciókon alapul, míg az IoB- eszközök adataival valóban pontosabban lehet kezelni egy bizonyos betegséget.

Narrátor
De a testek internete nem lesz mindenre gyógyír. Valójában a nagyrészt szabályozatlan piac kockázatot jelent az ezen eszközök által gyűjtött egyedülállóan érzékeny adatok tekintetében.

Mary Lee
Először is fennáll annak a kiberkockázata, hogy egy szereplő potenciálisan feltöri a rendszert, bármi legyen is az. Az összegyűjtött adatok adatvédelmi kockázatát hordozzák magukban, és az adatokkal kapcsolatos szabályozás jelenleg nagyon homályos. Így nem sok világos, hogy kié az adatok, mi történik velük, kinek adják el, hogyan használják fel. És még potenciálisan nemzetbiztonsági és globális biztonsági kockázatok is felmerülhetnek.

Narrátor
Néhány példa ezekre a kockázatokra már a való életben is megmutatkozott. Például 2018-ban a katonák fitneszkövetői akaratlanul is rendkívül érzékeny információkat tártak fel az Egyesült Államok katonai tevékenységéről és a bázisok helyszíneiről. Tehát ez egy sarkalatos pillanat. Mit tehetünk annak érdekében, hogy a magánéletünk, a biztonságunk és a személyes autonómiánk kockáztatása nélkül élvezhessük a Testek Internetének előnyeit?

Mary Lee
A fogyasztóknak óvakodniuk kell az IoB- eszközöktől, mert ahogy egyre népszerűbbé válik, mindezt az intim adatot gyűjtik, vitathatatlanul sokkal intimebb adatokat, mint amennyit korábban valaha is rögzítettünk. Nem világos, hogy mi történik ezekkel az adatokkal. Tudod, egy régi mechanikus pacemakernél nincs adatgyűjtés és tárolás, és tudod, megnézheted valaki szívritmusának történetét.

Mivel a politika általában lemarad az ehhez hasonló innovatív technológiák mögött, valószínűleg a fogyasztókon és az egészségügyi betegeken múlik, hogy valóban tisztában legyenek az általuk használt eszközökkel és azzal, hogy mi történik az adataikkal, és ismerjék a szabályozást. sajátos állapotuk, mert állapotonként nagyon változó. Még akkor is, ha úgy gondolja, hogy nem vagy érdekes, vagy semmi sem fog történni az adataival, sok ismeretlen dolog van, amelyekre szerintem vigyáznunk kell.

Az internethez csatlakoztatott „okos" eszközök egyre inkább elérhetőek a piacon, ami a fogyasztók és a vállalkozások számára nagyobb kényelmet és hatékonyságot ígér. Ezen a tágabb értelemben vett dolgok internetén (IoT) belül az emberi testet figyelő és az interneten keresztül gyűjtött adatokat továbbító eszközök növekvő iparága található. Ez a fejlesztés, amelyet egyesek a Testek Internetének (IoB) neveznek, olyan eszközök bővülő körét foglalja magában, amelyek szoftvert, hardvert és kommunikációs képességeket ötvöznek a személyes egészségügyi adatok nyomon követésére, létfontosságú orvosi kezelések biztosítására vagy a testi kényelem, funkció, egészség javítására, vagy a jólét. Ezek az eszközök azonban bonyolulttá teszik azt a területet, amely már amúgy is tele van jogi, szabályozási és etikai kockázatokkal. A jelentés szerzői megvizsgálják az emberi testközpontú és internethez kapcsolódó technológiák feltörekvő gyűjteményét; feltárja az előnyöket, a biztonsági és adatvédelmi kockázatokat, valamint az etikai vonatkozásokat; felméri az ezekre az eszközökre és az általuk gyűjtött adatokra vonatkozó formálódó szabályozási környezetet; és ajánlásokat tesz az IoB kockázatainak és hasznainak egyensúlyára.

Kulcsfontosságú leletek

Az IoB-eszközök irányítását állami és szövetségi ügynökségek, nonprofit szervezetek és fogyasztói érdekképviseleti csoportok sokasága kezeli.

- Az IoB-eszközök irányításáért felelős elsődleges entitások az FDA és az Egyesült Államok Kereskedelmi Minisztériuma.
- Bár az FDA előrelépéseket tesz az orvosi eszközök kiberbiztonsága terén, sok IoB-eszköz, különösen a fogyasztói használatra rendelkezésre álló eszközök nem tartoznak az FDA joghatósága alá.
- A szövetségi és állami tisztviselők elkezdték kezelni az IoB-vel kapcsolatos kiberbiztonsági kockázatokat, amelyek kívül esnek az FDA felügyeletén, de kevés törvény írja elő a legjobb kiberbiztonsági gyakorlatokat.

Az IoB-eszközökhöz hasonlóan nincs egyetlen entitás, amely felügyeli az IoB-adatokat

- Az orvosi információk védelmét szövetségi szinten, részben a HIPAA szabályozza.
- A Szövetségi Kereskedelmi Bizottság (FTC) a Fogyasztóvédelmi Hivatal által indított jogi eljárásokon keresztül segíti az adatbiztonságot és a fogyasztók magánéletét.
- Az adatközvetítők nagyrészt nem szabályozottak, de egyes jogi szakértők a fogyasztók védelmét szolgáló politikákat követelnek.
- Mivel az Egyesült Államoknak nincs szövetségi adatvédelmi törvénye, az államok törvények és rendeletek patchwork-jét vezették be, amelyek a lakosok személyes adataira vonatkoznak, amelyek némelyike az IoB-vel kapcsolatos információkat is tartalmaz.

- Az államok közötti, valamint az állami és szövetségi szint közötti összhang hiánya az IoB-törvényekben szabályozási hiányosságokat és végrehajtási kihívásokat eredményezhet.

Ajánlások

- Az Egyesült Államok Kereskedelmi Minisztériuma felveheti a külföldi IoB cégeket az "Entity List" listájára, megakadályozva őket abban, hogy amerikaiakkal üzleteljenek, ha ezek a külföldi vállalatok emberi jogok megsértésében vesznek részt.
- Amint az 5G, a Wi-Fi 6 és a műholdas internet szabványok bevezetésre kerülnek, a szövetségi kormánynak fel kell készülnie a problémákra, tanulmányokat finanszírozva és szakértőkkel együttműködve biztonsági előírásokat dolgoz ki.
- Fontos lesz megfontolni, hogyan lehet ösztönözni a már széles körben használt, gyenge kiberbiztonságú régi orvostechnikai eszközök gyorsabb fokozatos kivonását.
- Az IoB fejlesztőinek nagyobb figyelmet kell fordítaniuk a kiberbiztonságra azáltal, hogy a termékfejlesztés kezdetétől integrálják a kiberbiztonsági és adatvédelmi szempontokat.
- Az eszközgyártóknak gyakran kell tesztelniük a szoftvert a sebezhetőségek keresésére, és módszereket kell kidolgozniuk a felhasználók számára a szoftver javítására.
- A Kongresszusnak fontolóra kell vennie szövetségi adatátláthatósági és adatvédelmi szabványok létrehozását az IoB-től gyűjtött adatokra vonatkozóan.
- Az FTC nagyobb szerepet játszhatna annak biztosításában, hogy a jobb közérzetre vagy speciális egészségügyi kezelésre vonatkozó marketingállításokat megfelelő bizonyítékok támasszák alá.

Ross Compton ott volt, amikor 2016 szeptemberében tűz pusztított 400 000 dolláros otthonában az ohiói Middletownban. Szerencsére Compton azt mondta a nyomozóknak, hogy meg tudott tömni néhány táskát több holmival – köztük a túléléshez szükséges külső szívpumpa töltőjével. -mielőtt betört egy ablakot a botjával és elmenekült.

De ahogy a füst eloszlott, a rendőrség gyanítani kezdett, hogy Compton története kitaláció.
Kijelentései következetlenek voltak. A törmeléknek benzinszag volt. Valószínűtlennek tűnt, hogy valaki egy égő házból menekül – különösen, aki olyan betegségben szenved, mint Comptoné –, hogy végrehajtson egy ilyen összetett menekülési tervet.

Végül a nyomozóknak sikerült vádat emelniük Compton ellen súlyos gyújtogatás és biztosítási csalás vádjával. Sztártanújuk? A szívritmus-szabályozója.

A rendőrség engedélyt kapott Compton szívműködésére vonatkozó adatok lekérésére a tűz előtt, alatt és után. Miután megvizsgálta ezeket az információkat, egy kardiológus arra a következtetésre jutott, hogy „nagyon valószínűtlen”, hogy Compton ilyen gyorsan tudott volna elmenekülni a lángok elől, miközben sok holmiját magával vitte.

Compton ártatlannak vallotta magát. Ügyvédje azzal érvelt, hogy a pacemaker adatait ki kell dobni; többek között sértené az orvos-beteg kiváltságokat és Comptonnak a magánélethez való alkotmányos jogát – mondta az ügyvéd.

Az eset furcsa volt, vitathatatlanul szomorú, és tele van nehéz kérdésekkel. Függetlenül attól, hogy Compton valóban felgyújtotta-e a házát, egy életmentő eszköznek kell lennie valaki testében egy olyan esetnek, amely rács mögé juttathatja?

Lehet, hogy egy ideig nem tudjuk a választ. Compton júliusban, 62 éves korában elhunyt, ügye – és bármilyen precedens is lehetett volna – megoldatlan maradt.

Ez az események egy-egy láncolatának, aberrációnak tűnhet. De ahogy az iparágak bevezetik a személyes adatokat az internet és az emberi test egyformán kihasználásával nyomon követő eszközök új korszakát, nem ez lesz az utolsó.

Ha a testek internete szabályozásáról van szó, akkor ez a vadnyugat.

Ez a fajta technológia, amelyet megfelelően a Testek Internetének (IoB) neveznek, számtalan módon javíthatja életünket. De a kockázatok ugyanolyan légiósak. Egy új RAND-tanulmány a Testek Internetét kutatja, és meghatározza, milyen következményekkel járhat az IoB, miközben csökkenti ezeket a kockázatokat.

"Ha az IoB szabályozásáról van szó, ez a vadnyugat" - mondta Mary Lee , a RAND matematikusa és a tanulmány vezető szerzője.
„Számos előnye van ezeknek a technológiáknak, amelyeket egyesek túl nagynak tartanak ahhoz, hogy a politika lelassítsa. De szélesebb körű vitát kell folytatnunk arról, hogy ezek az előnyök mibe kerülnek nekünk – és hogyan kerülhetjük el a kockázatok egy részét."

Mi az a testek internete?

Az internetre csatlakoztatott eszközök, például az intelligens termosztátok, a hangvezérelt asszisztensek és a webes hűtőszekrények mindenütt elterjedtek az amerikai otthonokban. Ezek a technológiák a tárgyak internete (IoT) részét képezik, amely az elmúlt években virágzott, mivel a fogyasztók és a vállalkozások az intelligens eszközökhöz özönlenek a kényelem, a hatékonyság és sok esetben a szórakozás érdekében.

Az Internet of Bodies technológiái a tágabb IoT ernyő alá tartoznak. De ahogy a neve is sugallja, az IoB eszközök még bensőségesebb kölcsönhatást mutatnak be az emberek és a kütyük között. Az IoB eszközök figyelik az emberi testet, egészségügyi mutatókat és egyéb személyes adatokat gyűjtenek, és ezeket az adatokat továbbítják az interneten. Számos eszköz, például fitneszkövető, már használatban van.

A diétáktól a szociális interakciókig mindenre vonatkozó adatok özöne segíthet a megelőző egészségügyi ellátás javításában, az alkalmazottak termelékenységének növelésében, és arra ösztönözheti az embereket, hogy aktív részeseivé váljanak egészségüknek.

A mesterséges hasnyálmirigyek automatizálhatják az inzulin adagolását cukorbetegek számára. Az agy-számítógép interfészek lehetővé teszik az amputáltak számára, hogy elméjükkel irányítsák a végtagprotéziseket. Az intelligens pelenkák pedig Bluetooth-alkalmazáson keresztül figyelmeztethetik a szülőket, ha babájukat cserélni kell.

De annak ellenére, hogy a testek internete képes forradalmasítani szinte mindent olyan módon, ami hasznos lehet, a testek internete veszélyeztetheti legintimebb személyes adatainkat.

"Nagy mennyiségű adatot gyűjtenek össze, és az adatokkal kapcsolatos szabályozás nagyon homályos" - mondta Lee. "Nem túl világos, hogy kié az adatok, hogyan használják fel azokat, és még azt sem, hogy kinek lehet eladni."

Lee és kollégái három területen vizsgálták az IoB-eszközök által jelentett kockázatokat: adatvédelem, kiberbiztonság és etika. A csapat ajánlásokat is megfogalmazott, amelyek segíthetnek a döntéshozóknak egyensúlyban tartani az IoB számos kockázatát és hasznát.

Az IoB adatvédelmi kockázatai

A már használatban lévő és a fejlesztés alatt álló IoB-eszközök nyomon követhetik, rögzíthetik és tárolhatják a felhasználók hollétét, testi funkcióit, valamint azt, hogy mit látnak, hallanak, sőt gondolnak. A RAND kutatói szerint sok megválaszolatlan kérdés van azzal kapcsolatban, hogy kinek van joga hozzáférni ezekhez az adatokhoz – és hogyan használhatja fel azokat.

Az adatgyűjtési folyamat eredendő kockázatot jelenthet a magánéletre nézve, attól függően, hogy mit gyűjtenek, milyen gyakran, hogy a felhasználók megadták-e előzetesen tájékozott hozzájárulásukat, és könnyen kijelentkezhetnek-e az adatgyűjtésből, vagy megtilthatják-e a cégeknek adataik értékesítését.
„Az Egyesült Államokban a szabályozások sokfélesége miatt nem világos, mennyire biztonságos ezeknek az eszközöknek a használata" – mondta Lee. „Nincs nemzeti szabályozás az adatbrókerekre vonatkozóan, így attól függően, hogy melyik államban él, az adatbrókerek eladhatják az Ön adatait harmadik feleknek, akik aztán az eladott adatok alapján profilt építhetnek Önről."

Beültethető szívműszerek

Az újabb szívritmus-szabályozók és beültethető kardioverter-defibrillátorok valós idejű és folyamatos tájékoztatást nyújthatnak a páciens szívfrekvenciájáról. Ezek az eszközök a túl gyorsan vagy túl lassan verő betegek szívverését is szabályozhatják, és segíthetnek a szívelégtelenség kezelésében.
A beültethető kardiális eszközök előnyei egyértelműen dokumentáltak – javíthatják a páciens életminőségét, és sok esetben fenntarthatják az életét. De amint azt Ross Compton esete is szemlélteti, nem világos, hogy az IoB-adatok bűnüldözési felhasználása sérti-e az önbíráskodás és az ésszerűtlen kutatás és lefoglalás elleni alkotmányos védelmet.

Hogyan működnek
Az eszközt a mellkasba ültetik be, szigetelt vezetékekkel, amelyek a szívhez csatlakoznak. A páciens otthonában elhelyezett jeladó vezeték nélkül továbbítja a rögzített adatokat orvosának.

További kockázatok
Az internetkapcsolat lehetővé teszi ezen eszközök feltörését és az általuk továbbított adatok veszélyeztetését.

Termelékenységi technológia
Az Amazon szabadalmaztatott technológiát a csuklópánthoz, amelyet a dolgozók helyzetének és kézmozdulatainak nyomon követésére és rögzítésére terveztek. Ha a csuklópánt a termelékenység elcsendesedését érzékeli, akkor rezeg, hogy az alkalmazottat összpontosítsa.
Bár nem világos, hogy az Amazon gyártja-e valaha ezt az eszközt, az ilyen termelékenységi technológia segíthet a vállalkozásoknak abban, hogy hatékonyabbak és kevésbé hajlamosak legyenek a hibákra. De mivel ez rendkívül személyes információkat adna a munkaadóknak dolgozóikról, például a fürdőszobai szünetekről, aggodalomra ad okot, hogy az Amazon szabadalmaiban leírt technológia sértheti-e az alkalmazottak magánélethez való jogát.

Hogyan működik
A csuklópánt ultrahangos impulzusokat küld előre meghatározott időközönként, hogy nyomon kövesse a kézmozgásokat, valamint az alkalmazottak kezeinek és raktári edényeinek egymáshoz viszonyított helyzetét.

További kockázatok:

Az alkalmazottak ezt a technológiát tolakodónak tekinthetik, ami károsíthatja a megőrzést.

Hogyan csökkentheti a politika az IoB adatvédelmi kockázatait?

- A Kongresszusnak fontolóra kell vennie adatátláthatósági és adatvédelmi szabványok létrehozását az IoB-eszközök által gyűjtött adatokra vonatkozóan.
- A Kongresszus tanulságot vonhatna le az Európában és Kaliforniában nemrégiben elfogadott adatvédelmi törvények sikereiből és kudarcaiból. A törvényhozók fontolóra vehetik annak biztosítását is, hogy az IoB-felhasználók befolyást gyakorolhassanak személyes adataikra, ideértve az adatgyűjtésből való kilépés jogát is.
- A szövetségi és tartományi kormányoknak fontolóra kell venniük az adatközvetítőkre vonatkozó szabályozást, valamint arra vonatkozó korlátozásokat, hogy ki gyűjthet adatokat, hogyan használják fel ezeket az adatokat, és hogy eladhatók-e az adatok harmadik feleknek.
- A döntéshozóknak fontolóra kell venniük azokat a szabályokat, amelyek arra vonatkoznak, hogy a biztosítók, a munkáltatók és mások hogyan használhatják fel az IoB-adatokat.

IoB biztonsági kockázatok

Az IoB-eszközök ki vannak téve ugyanazoknak a biztonsági hibáknak, mint az IoT-eszközök, vagy bármely más technológia, amely információkat tárol a felhőben. De tekintettel az IoB-eszközök természetére és az általuk gyűjtött adatokra, a tét különösen nagy. A sérülékenységek lehetővé tehetik, hogy illetéktelen felek személyes információkat szivárogtassanak ki, manipulálják az adatokat, vagy kizárják a felhasználókat a fiókjukból.

Egyes beültetett orvosi eszközök esetében a hackerek fizikai sérülést vagy akár halált okozva manipulálhatják az eszközöket. A nemzetbiztonság is aggodalomra ad okot, mert minden IoB által gyűjtött adat érzékeny információkat fedhet fel , például az amerikai szolgálat tagjainak tartózkodási helyét.

Health Trackers
Az IoB karkötők, órák, gyűrűk és okostelefon-alkalmazások nyomon követhetik a lépéseket, a pulzusszámot, az alvási szokásokat és egyéb fizikai adatokat, például az alkoholfogyasztást. Számos eszköz felhasználóbarát elemzést is kínál, így az egyének jobban rálátnak saját egészségükre. Segíthetnek a felhasználóknak a lehetséges egészségügyi problémák felismerésében és kezelésében. És ösztönzik a jobb megelőző egészségügyi intézkedéseket, például az egészséges táplálkozást és a testmozgást.

Ennek ellenére az eszközök által gyűjtött személyes adatok mennyisége, a biztonsági rések és a felhasználói hibák lehetősége tökéletes vihart kavart. Cégek, hackerek, sőt külföldi ellenfelek is felhasználhatják a felhasználói adatokat pénzügyi vagy politikai haszonszerzés céljából.

Hogyan működnek
Ezek az eszközök fejlett gyorsulásmérőkkel és egyéb érzékelőkkel működnek, amelyek a mozgást digitális mérésekké alakítják.

További kockázatok
Egyes tanulmányok kimutatták, hogy a biometrikus aktivitás folyamatos nyomon követése egészségügyi alkalmazásokon, például alváskövetőkön keresztül növelheti a felhasználók szorongását, valamint ronthatja az álmatlanságot és egyéb állapotokat.

Digitális tabletták

2017-ben az Élelmiszer- és Gyógyszerügyi Hatóság (FDA) jóváhagyta az első digitális tablettát olyan beágyazott érzékelőkkel, amelyek rögzítik a gyógyszer bevételét. A tabletta sikeres volt a skizofrénia, valamint a bipoláris zavar és a depresszió egyes formáinak kezelésében – olyan állapotok kezelésében, amelyeknél a betegek kezeléshez való ragaszkodása kritikus fontosságú a visszaesés megelőzésében.

A betegek egy webalapú portálon keresztül hozzáférést biztosíthatnak a gondozóknak és orvosoknak ezekhez az információkhoz. Ez segíthet az egészségügyi szolgáltatóknak megbizonyosodni arról, hogy a betegek követik-e kezelési terveiket. Ennek azonban az az ára, hogy az egészségügyi szolgáltatói hálózatokat potenciálisan kibertámadásoknak teszik ki.

Hogyan működnek
A tabletta érzékelője üzenetet küld egy hordható tapasznak, amely továbbítja az információt egy mobilalkalmazásnak, így a betegek okostelefonjukon nyomon követhetik a gyógyszer bevételét.

További kockázatok
A digitális tabletták által gyűjtött adatok lehetővé teszik a biztosítótársaságok számára, hogy nyomon kövessék, hogy a beteg szedi-e a gyógyszerét, és mikor, és megtagadhatják a fedezetet azoktól, akik nem tartják be az előírt kezelési rendet.

Hogyan csökkentheti a házirend az IoB biztonsági kockázatait?

- Bár az FDA vezette a kiberbiztonsági bevált gyakorlatok népszerűsítését az IoB ökoszisztéma egyes részein, nem minden IoB eszköz tartozik az FDA felügyelete alá. A szövetségi ügynökségek a National Institute of Standards and Technology kiberbiztonsági keretrendszere alapján modellezhetnek egy IoB-specifikus keretrendszert .
- Az FDA meglévő erőfeszítései kiterjedhetnek a fogyasztói egészségügyi eszközökre és az elektronikus egészségügyi nyilvántartásokra is.
- A döntéshozók kiberbiztonsági tanúsítványokat hozhatnak létre, amelyek hasonlóak a Környezetvédelmi Ügynökség által kifejlesztett Energy Star címkéhez. Ez ösztönözheti a biztonságos eszközök használatát, és növelheti a fogyasztói tudatosságot.

IoB etikai aggályok

Az adatvédelmi és biztonsági kockázatok eredendően etikai kérdések azon egyének számára, akiknek adatait veszélyeztetik. Az IoB azonban további etikai aggályokat vet fel, ideértve az egyenlőtlenséget és a személyes autonómia fenyegetését.

Biztosítás, internet-hozzáférés vagy bizonyos szintű technológiai hozzáértés nélkül egyes csoportok lemaradhatnak az IoB azonnali előnyeiről, valamint hosszú távon a közegészségügyi kezdeményezésekre gyakorolt hatásáról. És mivel az IoB még gyerekcipőben jár, továbbra is alapvető kérdések merülnek fel azzal kapcsolatban, hogy az egyének tulajdonjoggal rendelkeznek-e személyes adataik felett, vagy joguk van-e lemondani az adatgyűjtésről.

"Vannak olyan eszközök, amelyeket a szülők adhatnak gyermekeiknek, hogy segítsenek nyomon követni őket, általában valamilyen mikrofonnal és kamerával" - mondta Lee. „Tehát annak ellenére, hogy a szülőnek joga van szemmel tartani a gyermekét, ha az iskolában van vagy éppen randevúzik, a többi gyereket is megfigyelés alatt tartják.

Közvetlen fogyasztói genetikai tesztelés

A genetikai tesztkészletek érdekes felmenőkkel kapcsolatos információkat, sőt személyre szabott betekintést nyújthatnak az egészségre és a betegségek kockázataira. Ám csekély felügyelet mellett ezek a szolgáltatások tudtukon kívül kihívásokat jelenthetnek az egyének jövőbeli leszármazottai számára – már jóval azelőtt, hogy megfogantak volna.
Például egy genetikai tesztkészletből vagy egy adott IoB orvosi eszköz használatából származó eredmények alapján valakit olyan genetikai betegség hordozójaként azonosíthatnak, amely átadható a gyermekeiknek. Ez egy napon azt eredményezheti, hogy ezektől a gyerekektől megtagadják a biztosítást vagy egyéb juttatásokat.

Hogyan működik
A fogyasztó tesztkészletet vásárol, és postai úton nyál- vagy vérmintát ad. Egy laboratórium elemzi a mintát, hogy genetikai variációkat keressen, és az eredményeket egy internetes portálon keresztül közöljük.

További kockázatok
Szabályozás nélkül az ezeket a készleteket felügyelő vállalatok eladhatnák az összegyűjtött információkat harmadik feleknek. Az is kérdés, hogy az ezekből a tesztekből származó származási információk pontosak-e.

Érzelmi érzékelők

Mesterséges intelligencia (AI) szoftvercégek olyan rendszereket fejlesztenek, amelyek az arckifejezések, a hang intonációi és egyéb audio- és vizuális jelek elemzésével képesek észlelni és adatokat gyűjteni az emberi érzelmekről.
Egyesek azt állítják, hogy ezek a technológiák segíthetnek csökkenteni az autóbaleseteket, megmutathatják a cégeknek, hogyan vélekednek a fogyasztók a tartalommal kapcsolatban, és még empátiára is megtaníthatják a gyerekeket. Bár ezek az érzelmi érzékelési technológiák még nagyon újak, más arcfelismerő technológiákról kiderült, hogy pontatlanok a nők és a kisebbségek azonosításakor, ami potenciálisan veszélyeztetheti ezeket a csoportokat az elfogultság kockázata.

Hogyan működnek
A mesterséges intelligencia gépi tanulási technikákat használ több millió videó elemzéséhez, majd ezeket az adatpontokat használja a szemöldökráncok, szempillamozgások, orrráncok és egyéb arcreakciók mérésére és elemzésére.

További kockázatok
Az összegyűjtött arc- és hangfelismerési adatok egyre bonyolultabbá válása aggodalomra ad okot a megfigyelés és a magánélet megsértése miatt.

Hogyan enyhítheti a politika az etikai aggályokat?

- A döntéshozóknak fontolóra kell venniük azon feltételek szabályozását, amelyek mellett az IoB-technológiák használhatók. Meg kell fontolniuk a kiszolgáltatott csoportok védelmét is, különösen annak biztosítása érdekében, hogy a felhasználóknak jogai legyenek a testükbe beültetett technológiákkal kapcsolatban.
- Szövetségi ügynökségek és alapítványok finanszírozhatnák az IoB-adatgyűjtéssel és az egészségügyi ellátás egyenlőtlenségeivel kapcsolatos kutatásokat.
- Ahogy az IoB egyre általánosabbá válik, az egészségügyi szolgáltatóknak, fogyasztói csoportoknak és az IoB-fejlesztőknek kutatást kell végezniük, és információkat kell terjeszteniük a reális és pragmatikus előnyökről, valamint a valószínű károkról.
- A Szövetségi Kereskedelmi Bizottság nagyobb szerepet játszhatna annak biztosításában, hogy az IoB marketing állításait a jobb közérzetről vagy bizonyos egészségügyi kezelésekről megfelelő bizonyítékok támasszák alá.

Lajdi Péter

Néhány szó a manicheizmusról

Részlet az „A szkíta gyökerektől a magyar kereszténységig” című könyvből

A szkíta kereszténység kialakulásának tárgyalásával nagy lépést teszünk az első keresztény évezred vége felé végleges képet öltő magyarság hitvilága felé, annak a magyarságnak vallási hovatartozása témája felé, mely a magyarajkú őspannon és őserdélyi népesség maradványaiból, a rájuk két hullámban rátelepedő hun-avar betelepülőkből és a harmadik hullámként Álmos és Árpád nagykirályok által a Kárpáthazába haza- és visszavezetett magyari népek összeötvöződéséből létrejött visszatelepülőkből, majd végül a XII-XIII. században hozzánk csatlakozott jászok és a török kunok beolvadásából jött létre.

A Jézus Urunk népi hovatartozásáról szóló fejezetben megismerhettük, hogy Jézus az általa kiválasztott apostolait mely országokba, mely kultúrkörhöz tartozó területek lakosaihoz küldte hirdetni eredeti, meghamisítatlan tanításának örömhírét. Az apostolok, közülük is legkivált András, Fülöp és Tamás, a nagy szkítatérítők hozták létre azt a valláseszmei talajt, melyből az akkori idők legnagyobb területen elterjedt és legnagyobb embertömegeket mozgósítani tudó világvallása, a manicheizmus kisarjadzott.

Már Máni fellépése előtt államvallássá emelték a Pártus Birodalom területén a Jézus tanait hirdető apostolok munkája gyümölcseként kibontakozó szkíta kereszténységet. Ezt a virágjába boruló, belső dinamizmustól feszülő új vallást majd a perzsák is üldözik római segítséggel a Pártus Birodalom bukása utáni években.

Ha valaki a honvisszaszerző magyarság vallási hovatartozásának kérdésével óhajt foglalkozni, nem lesz számára kikerülhető, hogy górcső alá vegye a pártus Máni tanaiból szárba szökkent keleti eredetű keresztény egyház, **a manicheizmus** témáját. Túl sok ma már az azt igazoló bizonyíték ahhoz, mely a 895 előtti magyarság vallása vonatkozásában a manicheus tanok túlnyomó részben való jelenlétét támasztja alá, hogy mindezeket régóta jól bevált MTA-s módszerekkel a szőnyeg alá söpörhessék, mint ahogyan már annyi mással megtették ezt a múltban.

Máni (vagy máshogyan: Mánész), Jézus apostola 216. április 14-én látta meg a napvilágot Dél-Babilóniában, azaz a régi sumér területek övezetében. Gundeshapurban halt meg valamikor 274 és 277 között. Hívei a „Fény Apostolá”-nak nevezték. A görög szövegekben édesapja Patak-nak v. Pataki-nak neveztetik. Életútjáról a legtöbb információ a ma már ***Kölni Manicheus Kódex***-nek hívott könyvből származik, mely a Közel-Keleten az V. században keletkezett. E kódex szírből görögre fordított manicheus szövegeket tartalmaz, 1969-ben Kairóban bukkant föl, s végül a Kölni Egyetem vásárolta meg.

Íme egy idézet a kódexből: *„Én, Máni, Jézus Krisztus apostola Isten akaratából, az Igazság Atyjáéból, akitől eredek, aki mindörökkön örökké él, mert Ő mindenek előtt volt, és mindenek után lesz. Minden, ami keletkezett és majd egykor létrejön, az Ő ereje által létezik. Belőle eredek én, az Ő akaratából létezem. Általa nyilvánult meg nekem minden igazság. És így az Ő igazságából való vagyok. Eme igazságot a vélem utazóknak nyilvánítottam ki. Békét hirdettem a béke gyermekeinek, reményt prédikáltam* ***a halhatatlan nem****nek. Kiválasztottam azokat, akik az igazság ezen ösvényén képesek a fölemelkedésre, és megmutattam nekik a fölfelé vezető ösvény futását.* (Itt Máni a beavatásról beszél. LP) *Leírtam a halhatatlan örömhírt, és belefoglaltam a különös, pompás titkokat. Hatalmas dolgokról és roppant történések legmagasztosabb jeleiről adtam hírt benne. Amit Isten kinyilvánított, elmagyaráztam azoknak, kik az igazságot szomjúhozzák. Tanúságot tettem nekik az igazi látásról, s a legnagyszerűbb kinyilatkoztatásról, mely részemül jutott."*

Máni anyai ágon közeli rokonságban állott a híres pártus uralkodó dinasztiával, az Arszakidákkal (Arszák = Ország). Ez máris egy fontos kapcsolódási pontot szolgáltat személye, Jézus és a magyarság között. Ő az arámi nyelv keleti, azaz ragozó változatát beszélte, akárcsak Jézus. Huszonnégy éves korában égi, lelki ikerpárja (animus-anima) egy angyal alakjában megjelent neki, és közölte vele, hogy arra lett kiválasztva a mennyei erők által, hogy hirdesse ki tanait a nyilvánosság előtt. Ezt követően hosszú vándorútra kelt. Elment Indiába, ahol behatóan tanulmányozta a Mahayana-Buddhizmust. Perzsiába való visszatérte után az akkori uralkodónál, ***I. Sapur*** perzsa királynál pozitív fogadtatásban részesült, aki megengedte neki, hogy birodalomszerte terjessze tanait. E király halála után azonban ***I. Bahrám*** került a perzsa trónra, aki már nem tekintett ilyen kegyesen rá, és lehetővé tette, hogy a zoroasztriánus papok vezetője, Kartír parancsára fogságba vessék és 26 napig tartó kínzatás után meggyilkolják őt. Ezzel osztozott Mestere, Jézus sorsában. Mindkettejüket a régi, túlhaladott eszméket valló, hatalomféltő, intézményesedett és evilágban berendezkedett klérus sötét erői veszejtették el: Jézust a zsidó Szanhedrin, Mánit a hatalmukat féltő zoroaszteriánus árja perzsa papok, majd későbbi követőit a Szanhedrin utódszervezete, a zsidókeresztény egyházvezetés.

Máni tanítása

„Mani a próféták Ádámmal (Ádám Kadmon, a sumér Adapa; LP) *kezdődő, Buddhát, Zarathusztrát és Jézust is magában foglaló hosszú sora beteljesítőjének tekintette magát.* ***Az igaz vallás korábbi kinyilatkoztatásait korlátozott érvényűnek tartotta, mivel azok egy nyelven és egy néphez szóltak, ráadásul későbbi hívei szem elől tévesztették az eredeti igazságot. Mani a minden más vallást felváltó egyetemes üzenet hordozójának tekintette magát.*** *A torzítások* (herézia, skizma; LP) *elkerülése és a tan egységének megőrzése érdekében hitelveit írásban rögzítette, és ezeket az iratokat még életében kánonba foglalta."* (Terebess-féle Ázsia-lexikon)

Hamvas Béla a vallások részlegességével összefüggő, Máni által is fölismert igazságot így fogalmazta meg: ***„Mert kezdettől fogva emlékezetes gondolat sok van, metafizika csak egy. ... A sok vallás az egyetlenegy metafizikai kinyilatkoztatás alkalmazása. ... Lao-ce mondja: 'A Taóra azt mondják, hogy szép, szép, de nem alkalmazható, mert az alkalmazás hovatovább elaprózódásra vezet.' A vallások elaprózódásra vezetnek: ezért az idő alkotásai, emberi alkotások, múlandók. A metafizika idő fölött áll, ember fölött, elmúlhatatlan; ... A vallások a metafizika alkalmazásai: körülményekre, viszonyokra, emberekre, fajokra,***

korokra. Ezért a vallások alapja mindig a metafizikai, de soha a metafizikai kinyilatkoztatást teljes egészében egybe nem foglalják.”

Máni gnosztikus tanításának központi gondolata: az anyagtalan jó, a spirituális Fényvilág és az ördögi, anyagban megnyilatkozó világ közötti kibékíthetetlen harc. Ezzel a ***dualista felfogás***sal összefüggésben meg szokták említeni, hogy ez a tanítás Zarathusztra vallásából (Ahura Mazda – Angro Mainju vagy Ahriman; ez az ördögi lény neve „ármány” szavunkban él tovább) ered, azt azonban elfelejtik, hogy Jézus tanainak központi gerince szintén e problematikában ölt testet: az anyagban megnyilvánuló, kísértő, lefelé húzó erőktől való elfordulásra ösztönöz, az emberben dúló két hatalom, a jó és a gonosz harcáról beszél, és főleg tömeges ördögűzései és gyógyításai során megmutatva a benne lakó Isten végtelen erejét, tettekre is váltotta, amit tanított, megdicsőítve ezzel azt, aki őt küldte, az Atyát.

Máni ***három világkorszak***ról beszél: ***az első***ben a jó és a rossz, a lélek és az anyag, a fény és a sötétség, a bűn szennye és az erény tisztasága, a teremtő erő bölcsesége és a rombolás szellemének vak dühe, a rendezett Kozmosz és a kusza Káosz önmagukban, egymástól elválasztva léteztek; ***a második***ban, melynek a mostani emberiség részese, a két antagonista erő állandó harcban elkeveredett egymással, ez az üdvtörténet korszaka, melynek tengelypontjában megjelent, testet öltött a legfőbb isteni küldött, maga az Isten Fia, Jézus, aki kereszáldozatával lehetővé tette a gonoszság fölött aratott diadal kiteljesedését, az isteni Fény szétáradását; ***a harmadik*** korszak az Ítélet után a fény és a sötétség, a búza és a konkoly végleges szétválasztásának örökkön tartó korszaka lesz – hirdette Máni. Ez is egybecseng Jézusnak ama tanításával, melyben az idők teljességekor bekövetkező Ítéletet a termés betakarításának metaphorájával teszi szemléletessé, a gabona és az ocsú szétválasztását, a gonoszt és jót cselekvő emberek elkülönítését képi nyelven fogalmazva meg.

Máni felfogása szerint az ember teste a gonosz teremtése, melyben az isteni lélekszilánk fénye fogva tartatik.

A manicheista szertartásoknak három fő elemét tarthatjuk az átörökített, illetve megmaradt ismeretek alapján számon: az ***imádkozás***, az ***alamizsnálkodás*** és a ***böjt*** önmegtartóztatása. Emellett ismert volt náluk is a ***gyónás*** és a ***himnuszéneklés***, melyekkel szervesen kapcsolódtak a többi keresztény irányzatok hitgyakorlatához.

Az ember Máni felfogása szerint a gonosz alkotta földi anyag fogságában élő fényszilánkot magában hordozó lény (tehát a két őselv, a jó és a gonosz, az angyali és az ördögi keveréke), aki két világ mesgyéjén áll, s akinek lelke az Isten Lelkének lehasadt szilánkja.

Gnosztikus moszlim gondolkodók hatására, (mint pl. ***Avicenna*** alias Abu Ali al-Huseyn ibn Abdullah ibn Sina, egy perzsa orvos, filozófus, alkimista, matematikus és csillagász, valamint ***Averroes*** alias Abu I-Walid Muhammad ibn Ahmad ibn Rusd, mór gondolkodó, orvos és misztikus, mindketten az arisztotelészi filozófia terjesztői) a keresztény középkor derekán, a XIII. században a ***skolasztikus gondolkodók***nál is, mint ***Michael Scotus***, ***Albertus Magnus*** és ***Aquinói Szent Tamás*** stb. (akinek ereiben Turul-házi vér is folyt) felbukkan ugyanez a manicheus gondolat. A skolasztikus teológiai mozgalomnak sikerült leráznia magáról a merev keresztény dogmatizmus szellem- és léleknyomorító béklyóját, és két irányzat, két „iskola” alakult ki náluk, az egyik, a korábbi felfogás szerinti ***Platón***, míg a másik, a kiforrottabb irányzat ***Arisztotelész*** arab közvetítésű filozófiájának és ezek kommentárainak hatása alatt állott.

„Máni Jézus Krisztus apostola, a Világosság Birodalmának küldötte volt. Egy új világvallás megalapítója, orvos, költő, nyelvújító, festőművész, szónok és egy lant feltalálója. Egy új, a lélek fejlettségi fokán nyugvó keresztény beavató tanítást hirdetett meg. Tanította a két természetrend tanát, a mikrokozmoszok tanát és az endúra vagy átalakulás tanát. Az utcáról betérő érdeklődőnek le kellett mondania a bálványok imádásáról, a hús evéséről, az emberek és állatok öléséről, nem űzhettek mágikus gyakorlatokat, boszorkányságot. Tanítása a Csendes-óceántól az Atlanti-óceánig visszhangzott, a szépség és a tisztaság tanítása volt, és a Jó és csakis a Jó Istenéről szólt. Helyreállította az összetört tanítást, az egyetemes kereszténységet. Ellenségei szemében ő lett a tökéletes eretnek. ... A pártus próféta, Máni tanítása volt a magyarság ősi vallása." (Mani és a manicheizmus; Előszó; L. N. L. Könyvkiadó)

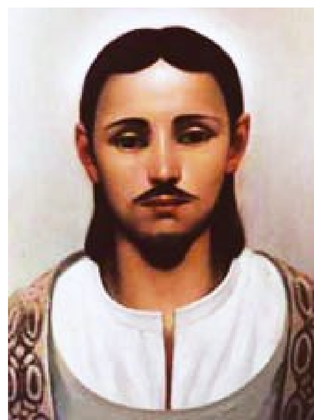
Máni tanítását a ***vallási szinkretizmus vádjá***val illetik ellenségei. Leghevesebben a zsidókeresztény egyházak támadják ezt az álláspontot, a szinkretizmus szitokszóvá vált az egyházi szóhasználatban. Elfelejtik, hogy Jézus is ***egy akol***ról és ***egy Pásztor***ról szólott. Legsúlyosabb érvük a manicheizmus bírálatában az, hogy a mai szabadkőművesek is egyfajta szinkretistának nevezhető világvallás létrehozásában mesterkednek. Ez sajnos igaz. Azonban szükséges fölhívni a figyelmet a leglényegesebb különbségekre a kétfajta szinkretizmus között: Míg a szabadkőműves szekták hátterében a legmagasabb fokon beavatottak (33. fokozati nagymesterek) körében titkos Lucifer-kultusz áll, addig Máni és követői a legtisztább jézusi tanokat igyekeztek megvalósítani a világban. Míg a szabadkőművesek világvallásából a megtévesztő és üres külsőségek mögött nincs igazi Isten-ismeret és Isten-szolgálat, és hiányzik belőle mindenfajta erkölcsi felelősségtudatra és egyéni áldozatkészségre buzdító motívum, addig a manicheizmus nagyfokú önmegtagadásra, a tisztaság mindenekfölötti elérésére és megtartására, a belső lelki fejlődés felfelé ívelő útjára, az anyagi világ megvetésére tanít, s törekvésének lényege ***az Isteni Fény felszabadítása világunkban***.

Máni valóban arra törekedett, hogy szintézist teremtsen a legnagyobb és legtisztább, isteni kinyilatkoztatásokon alapuló vallások tanításai között: Zarathusztra és követőinek szent könyve a Zend Aveszta tanai (ebből a zsidók is sok mindent emeltek át ókori szövegeikbe!), Buddha tanainak egyes elemei (pl. a lélekvándorlás), a taoizmus és Jézus Igéje között. A legbelső mag e négy tanrendszeren belül feltűnően azonos! Ami még közös Máni és a másik három nagy égi küldött között, az a népi-kulturális hovatartozás, ugyanis mindnégyen földi származásukat tekintve szkíták voltak. A zarathusztraizmus nem volt egyéb, mint a szkíta (Turán) ősbölcsesség reformja, amelyhez a perzsák is (Irán) csatlakoztak. Nem véletlen, hogy a zsidóság vallási hagyományait Máni nem integrálta tanrendszerébe, mert azt a sátán által megfertőzött kinyilatkoztatásnak tartotta. Mint tudjuk, a sátán fáziskéséssel mindig az Istent majmolja, utánozza. Ezt tapasztalhatjuk a mai, Mánit utánzó, szabadkőműves, vallással kapcsolatos mesterkedések esetében is.

Máni hatalmas műveltsége és tisztánlátása folytán a különböző korabeli vallások egymást kiegészítő elemeinek egyeztetése során óriási tehetséggel mindig a lényegre koncentrált, mert meggyőződése volt, hogy az ősi rendből kilépett, a paradicsomi harmóniából kiűzött ember elvesztette lényeglátását, részekbe kapaszkodik görcsösen ahelyett, hogy az Egészre rálátása lenne, s fölismerte azt, hogy az egyes vallásokban az isteni őskinyilatkoztatásnak csupán töredékei maradtak fenn. Arra törekedett ezért, hogy a részekre szakított szkíta eredetű nagy vallások (Zarathusztra tanai, buddhizmus és Jézus Igéje) rongyos köpenyét újrafoltozza, összevarrja, és egyetemes érvényű rangra emelje, melyet az emberiség minden népe sajátjaként fogadhat el. Fölismerte azt a folytonosságot is, mely a kusita-sumér-káldeus-szabír-szkíta-pártus-hun-avar-magyar népek hiedelemvilága, tehát annak a művelődésnek hagyományai és a pártus vérből született Megváltó, Jézus tanítása között fennáll, amelyből ő

maga is előkelő vérvonalon származott. Ne feledjük, Máni vérrokona volt Jézusnak az Arszakida pártus királyi dinasztián keresztül!

Két kép a fiatal Mániról.
A második nyilvánvalóan a hiteles ábrázolásnak számító első, régebbi kép alapján készült.

Ezt tudva máris rátapintottunk arra, miért támadt akkora gyilkos dühvel már a kezdetekkor a zsidókereszténység a manicheista tanokat valló legkülönbözőbb felekezetekre: magára a harmadik és ötödik évszázad között virágzó nagy manicheus közösségre, mely a Pártus Birodalomból kiindulva keleti irányban Perzsián keresztül a mai Kínához tartozó ujgur területekig és még azon is túl virágzott, nyugati irányban pedig Egyiptomon és Észak-Afrikán át Hispániáig s még tovább a kelta-gall és a germán területekig kiterjedt. Maga ***Szent Ágoston*** is a manicheista keresztényekhez tartozott ifjúságában, de milánói Szent Ambrus hatására és a zsidókeresztény római egyházban kecsegtető karrier csábítására áttért Saul egyházának hitére, ahol utólag szentet kreáltak belőle.

A manicheus egyháznak köszönhető, hogy olyan nélkülözhetetlen, ősi szövegek, mint az egyik leghíresebb hermetikus könyv, ***Hénoch könyve***, az Indiát is megjárt Tamás apostol tetteiről szóló töredékek és Tamás apostol néhány zsoltára fönnmaradhattak az utókor számára.

Az üldöztetések ellenére is nagy a száma az eredeti manicheista szövegeknek. A szír nyelvű manicheus irodalom egyikét, Az óriások könyvét például a Holt-tenger melletti ***Qumrán***ban, az esszénus közösség barlangjaiban és ***Turfán oázis***ban (Xinjiang autonóm tartomány, Kína) találták meg. Ebből is kikövetkeztethető egy eszmei folytonossági vonal, mely az esszénus Keresztelő Szent Jánostól indul s az esszénus közösségen, Jézuson és apostolain keresztül a pártus apostolig, Mániig, s az ő tanításán át egészen a magyarságig terjed.

A mindmáig egyházi részről mély hallgatással övezett esszénus közösség kulcsfontosságú Jézus hovatartozását tekintve, mert a „pusztába kiáltó szó”-ként emlegetett Keresztelő Szent János tanúságtételével kezdődik nyilvános tanítói működése a Jordán-parton, aki pedig ma már nyilvánvaló módon esszénusként van számontartva a hatalomtól független szakemberek kutatásai alapján. Keresztelő János „pusztá”-ja nem volt egyéb, mint a jahvizmustól elfordult esszénus közösség központja, a Holt-tenger melléki Qumrán kősivataga.

„Az Újszövetség a legteljesebb mértékben hallgat az esszénusokról. Korábban láttuk, hogy a „metamorfózis" célja pontosan Jézus eredeti, szkíta ősbölcsességen alapuló tanításának az eltitkolása volt, így nyilvánvaló, hogy amennyiben ***az esszénusok mágusok voltak****, akkor az Újszövetség szerkesztői 'elfeledkeztek' róluk. Sőt, a hivatalos zsidóság soha nem fogadta el őket. Mindezek a bizonyítékok azonban eltörpülnek talán a legfontosabb mellett:* ***Flavius*** *két könyvében is említést tesz egy* ***Simon nevű esszénus****ról – 'Simon, aki az esszénus szektához tartozott', valamint 'Simon nevű esszénus' -, és a szövegkörnyezet arra utal, hogy mágus volt. Az Újszövetség is említi Simon mágust"* (persze eltorzított alakban; LP).

„A feltételezést támasztja alá továbbá az is, hogy Knight és Lomas szerint a Kumrán környéki barlangokat beavatási szertartásokra is használták. Sőt, azt tartják a barlangrendszerről, hogy az 'akár kánaánita is lehetett', és valószínűsítik, hogy énóki jellegű rítusokra használták. Szerintük a kumrániak az ősi énóki tudás továbbvivői voltak, és lehetségesnek tartják, hogy Jézus ennek az énóki csoportnak volt a képviselője, szerintük ugyanis tudása a vízözön előtti kultusz elemeit tartalmazta. ... A közösség ősi tudással való kapcsolatát mutatja, hogy az Esthajnalcsillag ugyanolyan fontos volt nekik, mint a sumíroknak." (Bunyevácz Zsuzsa: A Szent Grál üzenete – Az eltitkolt magyar vonatkozások; 296-297. o.; A Pécsi Direkt Kft. Alexandra Kiadója, Pécs, 2007)

A második keresztény évezred elején Európa nagy válaszút elé érkezett: Mánit, s vele az egész Eurázsiát egységbe kovácsolni képes keresztény szintézist, s ezzel a hiteles ***Isten-ismeret***et választja-e véglegesen, avagy Sault, s vele a zsidóságot kitüntetett szerepben fölmutató és e népnek e tanokba kódolt későbbi hatalmi igényeit kiszolgáló zsidókereszténységet, s ezzel egy alacsonyabbrendű, lefokozott és torz, politikai „isten"-képet, ***„isten"-hit***et.

A magyarság már Atilla idejében az előbbi mellett tört lándzsát, míg Európa a zsidózó sauli irányzat választásával rossz lóra tett, s ez leginkább napjainkban bosszulja meg magát, amikor az összes hamisításra, ravasz csúsztatásra és a vallás álcájába öltöztetett összes gyilkos hatalmi mesterkedésre fény derült. Atilla nagykirály birodalmi törekvései is elsősorban arra irányultak, hogy egész Eurázsiát először földrajzilag és politikailag, majd később eszmei síkon is a Máni által hirdetett egyetemes jézusi világvallásban magasabb szinten is egységbe forrassza az *„egy akol, egy Pásztor"* jelszó szellemében. Ez persze egyáltalán nem tetszett „e világ fejedelmé"-nek, ahogyan Jézus nevezte a sátánt.

Mivel az indoeurópai-árja-szemita népek hatalmi technikája a ***„Divide et impera!"***, azaz ***„Oszd meg és uralkodj!"*** ördögi elvre épül, nem tűrhették, hogy az ***„Egy akol, egy Pásztor"*** jézusi törekvés győzzön. Ezért támadt gyilkos dühvel Saul egyháza még a manicheizmus kései hajtásainak számító XI-XIV. századi francia és észak-itáliai ***albigensek***re (a Languedoc tartománybeli Albi városáról kapták nevüket), ***katharok***ra és ***patarénusok***ra a X. századtól létező, balkáni központtal rendelkező ***bogomilok***ra és a ***szkítakeresztény magyarok***ra is, hogy írmagja se maradjon Jézus eredeti és hiteles tanításának, mely ha győzedelmeskedett volna, kártyavárként omlott volna össze e világ fejedelmének gonosz királysága. Csak a teljesség kedvéért jegyzem meg, hogy Örményországban is fennmaradt a manicheizmus egy kései hajtása a Kr. u. VII-VIII. századig a ***pauliciánus*** közösség képében.

2004-ben bátyám, Lajdi Tamás hívta fel a figyelmemet egy a West-Deutscher Rundfunk (WDR) adásában július 16-án sugárzott műsorra, amelyben ***Prof. Dr. Robert Eisenman***, jeruzsálemi történészprofesszor Saullal és egyházával kapcsolatban lényegét tekintve, összefoglalva a következőket mondta (az összefoglalás bátyámtól származik): *„Saulnak és ideológiájának semmi köze Jézushoz. Nem csoda, hogy a holt-tengeri esszénusok Sault*

'hazugnak' és 'álmodozónak' nevezték, hiszen az általa a történelmi Jézusról alkotott kép semmiben sem felelt meg annak a valóságnak, amilyennek Jézust az esszénusok személyesen ismerték. S ha valaki, ők csak ismerték, hiszen Jézus köztük élt, köztük nevelkedett 12 éves korától fogva.

Saul azonban sosem járt Damaszkuszban, mert 'Damaszkusz' az esszénus Qumrán kódolt neve volt, így az ún. 'pálfordulás' eseménye is megkérdőjelezendő. Saul a qumráni esszénus közösség elpusztítására indult el a jeruzsálemi nagytanács elfogató parancsával, mert ebben a közösségben látták a zsidók a gyűlölt jézusi tanításnak letéteményét. A nyugati kereszténységet tehát egy olyan ember – Saul rabbi – alapította, akinek a történelmi Jézushoz semmi köze soha nem volt, s így tanai sem feleltek meg Jézus tanításának." Mindezek egybevágnak saját, Saulról kialakított nézeteimmel is.

A történelemhamisítás egyik leggyakrabban használt trükkje, hogy egy későbbi történelmi állapotot visszavetítenek abba a korábbi időbe, melyet a saját szájuk íze szerint másképpen szeretnének láttatni. A kereszténység kialakulásának, korai eseményeinek témájában különösképpen feltűnő ez az igyekezet, ezért 2007-ben elhunyt bátyámtól, ***Lajdi Tamás***tól a téma tisztázásául egy idevágó hosszabb idézet következik *„Búza és konkoly"* című dolgozatából:

„A negyedik évszázadra ébredvén a keresztény tanítás szórt telepekben jelen van már egész Nyugat-Európában, s főként a Rajna-Duna vonaltól délre eső részeken, de éppúgy jelen vannak Afrika északi partvidékén egy összehúzódó-kiszélesedő sávban, majd a Nílus-delta vonalán Dél felé, s a keleti partvidéken észak-keletnek tartva magában foglalja a teljes Kis-Ázsia mellett az egykori Pártus Birodalmat, melyen a jelzett időben a 'szasszanida perzsa' uralomként jelzett formáció él. Aktív jelenlétének határai – a térképek szerint – egybeesnek a széthullott Római Birodalom határaival, de Kelet felé jócskán meghaladják azt. A mai nyugati történelmi térképek azonban - egy régi hamisító kedv kénye szerint, és érdekes módon – sehol nem beszélnek 'római katolicizmusról', csupán egy átfogóan és általánosítóan 'kereszténység'-nek ('Ausbreitung des Christentums im Römischen Reich bis ins 5. Jahrhundert') nevezett régiót említenek.

*További ferdítés, hogy e térképek nem foglalkoznak az ekkori Európa belső területeinek népességével. Más térképekről azonban tudjuk, hogy itt ekkor nyugaton kelták, keleten pedig különféle szkíta törzsek összefüggő tömbjei laknak. Ugyanakkor azt sugallják e térképek, hogy a kereszténység semmilyen formában nincs jelen attól a 'demarkációs' vonaltól sem északra, sem keletre. Nem választják szét kiemelten a nyugat-római, azaz páli kereszténységet az e korban létező, virágzó manicheus kereszténység tömbjétől, jobban mondva ez utóbbit meg sem említik, holott a kor nagynak tartott római keresztény egyházatyái elkeseredett és éppen ezért roppant agresszív hangú vitairatok tömegét bocsájtják szárnyra éppen a manicheus vallás európai jelenléte és feltartóztathatatlan terjedése ellen. A valóságban a térképek ezzel az önfejű általánosítással nem hazudnak igazán nagyot, csak torzítanak, hiszen a mai 'européer' a római kereszténységet és annak szakadár szektáit tartja '**A**' kereszténységnek, s mivel sem e térképek, sem pedig az iskolai történetoktatás nem beszélnek részletesen ezeknek a kezdeti évszázadoknak valódi vallási megoszlásáról a vén Eurázsiában, s azt a hamis látszatot igyekeznek kelteni, mintha a római kereszténységről lenne szó, hiszen ma ez a kereszténység uralkodik mindenütt a legnagyobb arányban.*

Európa hatalmas belső területein ekkor már valóban a kereszténység uralkodott, mely a negyedik századra elborította az egész kontinenst, de ennek a kereszténységnek neve is volt, s – bár valódi katholikét alkotott – nem római katolicizmusnak hívták. Mivel Európa belső

tereit nyugaton a kelták lakták be, kiknek neve csak magyarul érthető: **keleták**, *keletről származók, s akiknek a mai Törökország területén, Kisázsiában, a Kappadókia-Pamfília-Pontus háromszög által behatárolt hatalmas területen, tehát az egykor Mezopotámiának nevezett terület peremvidékén élő töredékét nevezték Jézus korában* ***galaták****nak. Ezekről a római katolikus Ábel Zsuzsanna-féle Bibliai Lexikon is megjegyzi, hogy 'a galaták kelta eredetű törzs voltak'."*

(A kelták ősei az első indoeurópai hullámmal érkeztek Európába. A sok hasonlóság és azonosság a két művelődés, a kelta és a szkíta között onnan eredeztethető, hogy előbbiek mind nyelvileg, mind pedig szélesebb értelemben véve kulturális téren is erős befolyása alá kerültek a kontinenst benépesítő őslakos szkíta eredetű népeknek. Nyilvánvalóan alaposan el is keveredtek egymással. Ezt a régészeti ásatások is pl. a Kárpát-medencében a két népesség hosszú időn át fennálló, békés egyidejű jelenlétét bizonyítják. A kelta skótok például a már említett ***Abroath-i Nyilatkozat***ban 1320-ban egyértelműen szkíta eredetű népként definiálták magukat. LP)

„Kelták éltek a mai Spanyolország vidékétől kezdve (ibero-kelták), a mai Franciaország területén (gallo-kelták), majd a mai bajor földön, aztán a későbbi Böhmenen (Csehország) és Ausztrián át egészen a Kárpát-medencei Duna-vonalig. Ettől a vonaltól kelet felé pedig egészen a mai Észak-Nyugat-Kínáig, a magyarság pillanatnyilag élő legközelebbi testvéreinek, a mandzsúroknak és ujgúroknak szállásvidékéig pedig nagy számban szkíták töltötték ki a hatalmas teret élettel. ... Ez a sokévezredes európai ősnép a mezopotámiai térből a füves sztyeppék felől sorban érkező testvérnépek folyamatos visszatelepedési hullámai folytán a Jézus utáni századokban ősvallásának kiteljesedését Jézus tanításában látja, de ez az 'új' tan nem több a számukra, mint ősvallásuk ádventjének beteljesülése egy arra épülő, szervesen megnövelt tartalmú tanítással. ... Ez a keresztény vallás azonban nem volt azonos a római rítusú kereszténységgel, mely pusztán a kontinens déli peremén, szórványban, s az eredeti, jézusi és apostoli tanításhoz mérten, csenevész szektaként élte világát. Úgy is fogalmazhatnók, hogy mind a római, mind pedig a bizánci rítusú kereszténység pusztán periférikus jelenség voltak ahhoz a hatalmas mezopotámiai eredetű keresztény tömbhöz képest, mely szeretetkultúrájával kitöltötte szinte teljes Eurázsiát békével és 'a hit melegével', ahogy a római rítusú térítő pap, ***Orosius*** *lelkendezve beszél a hunok énekétől zengő európai keresztény egyházakról."*

A zsidókereszténységet fölvevő népek világi és vallási vezetőinek a hunok, pártusok és egyéb szkíta népek keresztény hitűségét bizonyító írásos emlékek körében Róma fölbujtására véghezvitt példátlan pusztítás sem volt elég nagy ahhoz, hogy a fennmaradt gyér, de hiteles külhoni források és a magyar népi és krónikás hagyomány alapján ne tudnánk magunknak pontos képet kialakítani az első évezred hun-magyar népeinek vallási hovatartozásáról.

A bátyámtól imént idézett szövegben is fölbukkant egy ezek közül, az ***Orosius***-féle tudósítás 418-ból, aki római pap létére sem rejti el csodálatát, amikor *Historiae adversum paganos* című művében a hunok bensőséges áhitatáról a következőképpen ír: *„Kelet és nyugat templomai hunokkal telnek meg. ... A hit melege tölti be általuk Európát."* Ezek a hunok Kelet nagy apostolának, a szkíta Máninak Jézus-hitét is képviselték, s közöttük voltak a magyarság ősei is, akiknek többsége még a pártus időkben Máni fellépését is megelőzve vált kereszténnyé (kereszténnyé; hangsúlyozom: nem zsidókereszténnyé!) Jézus szkítatérítő apostolainak munkássága nyomán.

A kelet-európai területeken egészen Belső-Ázsiáig, tehát azokon a területeken, ahol a manicheizmus mint legelterjedtebb szkíta-keresztény irányzat volt jelen, megjelentek a keleti

egyházból kiebrudalt és eretneknek bélyegzett egyházatyák tanai is. Elsősorban Ariusra és Nestoriusra gondolok. A nesztoriánus egyház tanai akkora sikerre tettek szert, hogy a Szasszanida Perzsia keresztény közössége ezt az irányzatot választotta, és hittérítői egészen Indiáig, Tibetig, a Selyemút-menti népekig, Ujgúriába, sőt az akkori Kína fővárosába, Chang'an-ba is eljutottak és sikerrel terjesztették tanításukat.

Az egyházi történelemhamisítás egyik legcsalárdabb törekvése, hogy csak a Római Birodalmon belül követi figyelemmel a kereszténység szárbaszökkenését, holott ***ahol Jézus tanítása legelőször és legfényesebben fölragyogott, ott íjfeszítő népek éltek*** (Pártia, Arménia, Grúzia), és mindenhol a pártus Arszakida királyi dinasztia leszármaszottai voltak a királyok.

Arius (260 körül – 336. Konstantinápoly) alexandriai egyházatya tanításának lényege, hogy ő csak az Atyaistent ismerte el valódi Istennek, a Fiút nem. Ezzel megkérdőjelezte a Szent Háromság létét. Szerinte a Teremtés közvetett úton ment végbe, azaz az Isteni Igén, a Logoson keresztül, aki nem más, mint a Fiú (Demiurgos), Jézus. Jézus volt az első és legtökéletesebb teremtmény, aki az idők kezdete előtt már létezett s Arius szerint minden általa lett. (Erre a szentírási részre hivatkozhatott: *„Mielőtt Ábrahám lett volna, én vagyok."* Jn. 8./58-59.)

Míg az egyházatyák többsége az Atya és a Fiú azonoslényegűségét (*homoousion*) vallotta, Arius hozzátoldotta azt az azóta igen híressé vált „i" betűt, mely lényegében változtatta meg az eredeti fogalmat, és ő Atya és Fiú között csupán hasonlólényegűséget ismert el (*homoiousion*). Megtaláltam a János apostol szerinti evangéliumnak idevágó szakaszát, amellyel ezt az elgondolást joggal megalapozhatta: *„Ha szeretnétek engem, csak örülnétek annak, hogy az Atyához megyek, mert **az Atya nagyobb nálam."*** (Jn. 14./28.) Az első Níceai Zsinat (325) foglalkozott behatóan e tanokkal, és elítélte azokat, Ariust eretneknek kiáltva ki. Ekkor született a híres Nagy Apostoli Hitvallás szövege, melyet nagy ünnepeken még ma is elmondanak a katolikus hívek az ünnepi nagymisén. E zsinattal kapcsolatban megemlítendő, hogy a ***Szkítiát képviselő püspök*** is jelen volt.

Nestorius (381 után – 451. Felső-Egyiptom) 428 és 431 között konstantinápolyi pátriárka, azt hirdette, hogy Jézus személyében két természet egyesül: az isteni és az emberi. Mivel Mária szerinte csak Jézus emberi természetének megszülésében vett részt, ezért őt csak ***Krisztusszülő***nek (***Christotokos***) tekinthetjük, s így elutasította Mária ***Isten-szülő***i (***Theotokos***) minőségét. Az Efezusi Zsinat 431-ben elítélte tanait és őt magát eretnekké minősítette.

Hogy ezek a keleti zsidókereszténységből kiátkozott irányzatok a szkíta-keresztény tanítást valló turáni népek körében tovább terjedhettek, újabb jele a szkíta uralkodók nagyvonalú vallási türelmének, akik azt a nézetet vallották, hogy mindenkinek a lelkiismereti szabadságon nyugvó joga olyan vallást követni, amilyet csak akar egészen addig, amíg e vallás tanai nem veszélyeztetik a fennálló társadalmi rendet.

Atilla nagykirály alattvalói között is minden valószínűség szerint igen tarka lehetett a kép a különböző vallások jelenlétének terén. Hadseregében a Zarathusztra tanait vallóktól a buddhista hitűeken s a különböző animista természeti vallások sokrétű skáláján át a legnagyobb mértékben jelenlévő manicheista és szkíta kereszténységig minden bizonnyal megtalálható volt egész Eurázsia szinte minden hitirányzata. A hun-magyar nagykirály uralma alatt mindenki szabadon, félelmek és üldöztetés nélkül hódolhatott saját szabad lelkiismerete szerint annak a kultusznak, amelyiknek csak akart.

Arra nézve, hogy az eredetileg szkítakeresztény magyarság köreiben gyökeret vert a szintén szkíta hagyományból szárba szökkent manicheizmus is - Szent Gellért már korábban idézett megjegyzése ellenére, miszerint a magyarok vallása őt leginkább a manicheizmusra emlékezteti, de nem az -, további bizonyítékok is léteznek. Ennek a kettősségnek a magyarázatát a legátfogóbb bizánci lexikonban, a ***Suda Lexikon***ban (Kr. u. 970 körül) találjuk meg.

Ez egyébként Szent Gellértet látszik igazolni. Ott az áll Mániról, hogy megörökölte egy özvegyasszony könyvtárát, amelyben szereplő könyvek elsajátítása nagy segítséget jelentett számára tanainak kialakításában. Az özvegyasszony férjét, akié a könyvtár volt, ***Buddász***nak hívták, aki ugyanakkor tanítványa volt egy Alexandriában működő nagy szkíta bölcsnek, ***Skythianosz***nak, e könyvek szerzőjének, aki tudását közvetlenül az égből kapta. Azonnal fölfedezhetjük, hogy ez a tudósítás nem szó szerint értendő, hanem a képes, átvitt értelmű beszéd példája.

Arról szól, hogy a szkíta ősbölcsességből táplálkoztak az indoszkíta királyfi, ***Siddharta Gautama herceg***, a későbbi ***Sákjamuni*** (, mely szkíta herceget jelent) ***Buddha*** tanai és életpéldája. Máni tanítása jeleníti meg ugyan a Nagy Szintézist, ő sokat merít Buddha tanításából is, ám tudása csupán másodkézből való tudás, számunkra, szkíta magyarok számára tehát annakidején valóban létező, meglévő hitirányzat volt, de csupán mellékvonalat jelentett. *„Ez az őstudás – amint arra Albert Steffen is rámutat – közvetlen átadással kerül tovább a buddászi (értsd: buddhai, buddhista) tanrendszerbe, s onnan, most már csupán áttételesen, könyvek közvetítésével jut tovább Mánihoz. Amit tehát a manicheista hagyomány közvetít felénk, az másodlagos, mellékúton érkező tudás. A szkíta ősbölcsességnek azonban van egy közvetlen, egyenesági örökösödési vonala is, s ez Atilla népén át vezet a magyarsághoz.”* (Pap Gábor: Gondolatok a szkíta nép-nemzeti szertartásrendről)

Máni tanaiban azt az őstudást mentette át az utókor számára, melyben a káld-sumír mágusvallásnak, a sumír papkirály, Gudea szeretetvallásának és a szkíta erkölcsi felfogásnak Jézus tanításában megtisztult és tökélyre vitt szellemisége tükröződött egyesülve a buddhizmus egyes letisztult és mindezekkel egybecsengő tanításaival.

Míg a zsidóknak sátoros ünnepük volt és van, a manicheus keresztényeknek ***Béma-ünnep***ük volt, melyben a BÉMA a szertartások fő kellékét szolgáltató emelvény neve. A Képes Krónika szövege is leír egy spontán hirtelenséggel megrendezett Béma-ünnepet Szent László királyunk édesapja, I. Béla király uralkodása alatt az ún. harmadik „pogánylázadás” idejéből.

*A legkegyelmesebb király Hungaria-szerte kikiáltókat küldött, hogy minden faluból két-két ékesen szóló öreget hívjanak a királyi tanácsba. ... A király, a püspökök és az összes főemberek - látván a mérhetetlen sokaságot - megijedtek, hogy esetleg rájuk törnek. Bementek tehát a városba és figyelték a tömeget. A nép pedig elöljárókat választott magának, **faemelvényeket készített** nekik, hogy az emberek láthassák és hallhassák őket. Az elöljárók pedig követeket küldtek a királyhoz és a főemberekhez, mondván: ’Engedd meg nekünk, hogy atyáink szokása szerint pogány módra éljünk, hogy megkövezzük a püspököket, kibelezzük a papokat, leöldössük a klerikusokat, felakasszuk a dézsmaszedőket, leromboljuk a templomokat, összetörjük a harangokat.’*

E sorokat – mint tudjuk – egyházi ember írta, így érthető a túlzásokra való hajlam és az elfogultság. Itt nem másról van szó, minthogy a nép okkal-joggal követeli a nagyrabecsült ősök által áthagyományozott ősi rítusok szerinti élet visszaállítását és az aszerinti életet biztosító viszonyokat.

Egészen az 1700-as évek végéig maradtak fenn - főleg református falusi templomok (Gyügye, Kalotadámos, Noszvaj stb.) kazettás mennyezetein - olyan képi ábrázolások, melyek semmi mással össze nem téveszthető manicheus jelképeket jelenítenek meg. Ezek közé tartoznak azok a festett mennyezetkazetták, melyek a szőlőt és a dinnyét közös előfordulásban mutatják egymás mellett. A ***szőlő és a dinnye*** egymás melletti ábrázolása egy másik vallási irányzat ikonográfiai jelképrendszerében sem előforduló, jellegzetesen manicheus szimbólum, ugyanis e két gyümölcs sűríti magába a legtöbb fényenergiát növekedése során.

A gyügyei (Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) református templom egy mennyezeti kazettáján is együtt látható a két gyümölcs az 1767-es évből. A reformáció magyar ága kezdetben nemcsak harcos elkülönülés volt a habsburgi idők agresszív katolicizmusától és hódító szándékaitól, hanem utolsó kísérlet a XV. század végén még teljes fényében ragyogó, független, szkítaági, magyar kereszténység megőrzésére, átmentésére.

E református templomok festett jelenetekbe kódoltan számos egyéb jelképet is átmenekítettek az utókor számára a magyarság ősi hitének hiedelmei, motívumai közül. Ilyen pl. a sárkányon lovagló garabonciás diák, a nap, a hold és a fénykerék (Csengersima), a fölül félmeztelen, alul pikkelyes haltestű sellő alakja két karddal a kezében és egyéb mitológiai állatjelenetek, virágmotívumokba kódolt jelképes üzenetek, sőt magának a ***Béma-ünnep***nek (a Halak elején, február 26-án tartották) ábrázolása, mely az egyik legfőbb manicheus ünnep volt. E kazetták egyikén-másikán rovásírásos feliratok is találhatóak (pl. Énlakán). Nem árt tudnunk, hogy a Magyar Szent Korona képrendje is egyértelműen manicheus jelképiségű.

Az énlakai unitárius templom rovásírásos mennyezetkazettája.
Felirat fölső sora: Egy az Isten.

E fejezet méltó lezárásaként és a Fény Vallása, a manicheizmus éteri tisztaságú szellemiségét megidézendő olvassunk el két manicheus zsoltárt:

Ó, Jézus, a Reggeli Harmat Gyermeke,
Minden fának nedve,
Minden gyümölcsök ékessége,
Mennyeknek szeme,
Minden kincseknek Őrizője,
Hős, ki a világegyetemet hordozza,
Minden teremtménynek öröme,
Világoknak békessége.
Mily nagyszerű Terólad szólani!
Bent vagy, kint vagy,
Fent vagy, lent vagy.
Távol vagy, s mégis közel.
Nyilvánvaló vagy, s mégis rejtett.
Hallgatsz ... és mégis szólasz.

A hívőnek szóló üzenet:

Öltsd fel az igazság ruháját,
add át magad a benned lakozó isteninek.

Ajándékozd meg értelmed a hittel.
Tökéletesítsd belátásodat.

A tanácsot kérőkkel légy türelmes.
Megfontolásaidban tartsd meg a bölcsességet.

Űzd ki a haragot lényedből.
Légy alázatos a vágyaidban.

Győzd le a szenvedélyt,
mely téged mindenbe belevisz.

Higgy rendeltetésedben!
Töltsd be tökéletesen, türelemmel, belső megértésben.

Őrizd meg elhivatottságod
örökkön-örökké.

S végül a manicheizmus egy kései, középkori, bogomil ágának egyik fohásza, melyben a hívő az emberi lény jellegzetesen manicheus elképzelésből fakadó hármas tagozódásának megszenteléséért esedezik Istenhez:

Tisztíts meg engem, Istenem!

Tisztíts meg engem, belsőmet, külsőmet!

Tisztítsd meg testem, lelkem, szellemem!

Növekedjenek bennem fénymagok, hogy fáklyává lehessek!

Hadd legyek láng, hogy mindent enmagamban

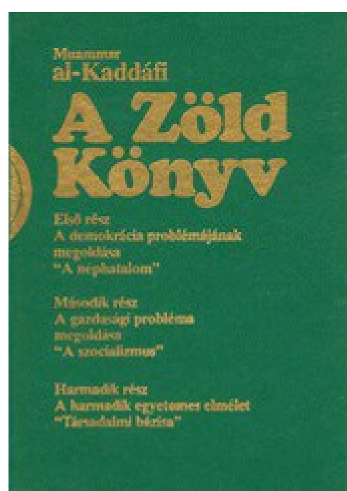
s magam körül is fénnyé változtathassak át!

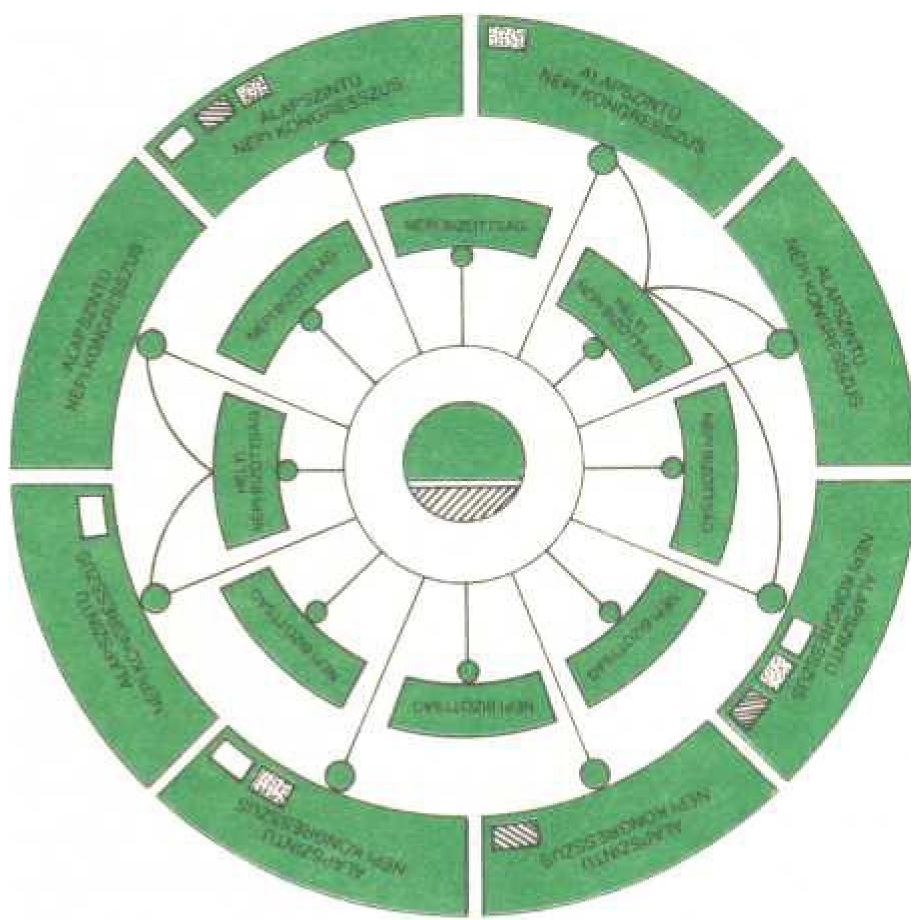
Muammar al-Kaddáfi

A Zöld Könyv

A demokrácia problémájának megoldása

"A néphatalom"

G-DRUCK TULLN
A DEMOKRÁCIA
"A NÉPHATALOM"
A HARMADIK EGYETEMES
ELMÉLET POLITIKAI
ALAPJA A KORMÁNYZÁS
ESZKÖZE

"A kormányzás eszköze az az elsőszámú politikai probléma, mellyel az emberi közösségeknek szembe kell nézniük".

"Legtöbbször még a családon belüli konfliktus is erre a problémára vezethető vissza.

"Az új társadalmak létrejötte után nagyon súlyos lett ez a probléma."

A társadalmakra nehezedik, mert veszélyeitől és súlyos hatásától szenvednek. Még nem sikerült nekik végleges és demokratikus megoldást találniuk. A jelen ZÖLD KÖNYV a kormányzási eszköz problémájának végleges és elvi megoldását nyújtja.

Ma a világ valamennyi politikai rendszere a kormányzási eszközök hatalomért vívott harcának az eredménye. Ez a harc lehet békés, vagy fegyveres, mint az osztályok, szekták, törzsek, pártok vagy személyek harca. Ennek eredménye mindig egy kormányzási eszköz győzelme, legyen szó egyénről, csoportról, pártról vagy osztályról és a nép, vagyis a valódi demokrácia veresége.

Az a politikai küzdelem, melynek eredményeképpen egy jelölt például a választók összes szavazatának 51%-át szerzi meg, diktatórikus kormányzási eszközhöz vezet, habár ez áldemokratikus külsőbben jelenik meg. Hiszen a választók 49%-át egy olyan kormányzási eszköz fogja irányítani, melyet nem szavaztak meg, hanem rájuk kényszerítettek.

Ez diktatúra.

Ez a politikai küzdelem olyan kormányzási eszköz győzelméhez is vezethet, mely csak a kisebbséget képviseli. Ez történik akkor, amikor a választók szavazatait elosztják a jelöltek között, akik közül az egyik több szavazatot kap, mint a többiek közül bárki külön-külön. Ha viszont összeadják a nála kevesebbet elértek szavazatait, akkor ez alkotja az óriási többséget. Ennek ellenére azonban a kevesebb szavazatot elnyerő lesz a győztes és sikerét törvényesnek és demokratikusnak tekintik. Valójában pedig diktatúra jön létre hamis demokratikus külsőben. Ez a világban jelenleg uralmon lévő politikai rendszerek lényege. Világos, hogy az igazi demokráciát meghamisítják, és valójában diktatórikus rendszerek.

A PARLAMENTEK
Nincs képviselet a nép helyett!
A képviselet az csalás!

A parlamentek képezik a világban jelenleg uralkodó új, hagyományos demokráciának a gerincét. A parlament a nép hamis képviselete, a parlamentáris rendszerek pedig félrevezető megoldását jelentik a demokrácia problémájának. A parlament alapjában azért jön létre, hogy helyettesítse a népet, de már maga ez az alap antidemokratikus, mert a demokrácia a néphatalmat jelenti, nem képviselőjének hatalmát!

A parlament puszta léte a nép távollétét jelenti.

A parlament in absentia uralom.

Az igazi demokrácia csak magának a népnek a részvételével, nem pedig képviselőinek a részvételével jöhet létre. A parlamentek törvényes gáttá lettek a népek és a hatalom gyakorlása között, minthogy elszigetelték a tömegeket a politika gyakorlásától, s nevükben saját maguk számára monopolizálták a szuverenitást. A népek számára csak a demokrácia hamis külseje maradt meg, mely abban nyilvánul meg, hogy hosszú sorokba állnak, hogy szavazólapjaikat elhelyezzék az urnákba.

Hogy felfedjük a parlament valódi jellegét, meg kell vizsgálnunk, honnan jön ez a testület. Vagy választókerületek, vagy egy párt, vagy pártok koalíciója alapján választják meg vagy kijelölik. Ezek a módozatok azonban antidemokratikusak.

A lakosságnak választókörzetekbe történő felosztása ugyanis azt jelenti, hogy egyetlen képviselő a nép ezreit vagy százezreit, vagy millióit képviseli a lakosság számának megfelelően. Ez azt jelenti, hogy a képviselőt semmilyen népi, szervezeti kötelék nem fűzi a választókhoz, mivel az egész nép képviselőjének tekintik, ugyanúgy, mint a többi képviselőt.

Ezt kívánja meg az uralkodó hagyományos demokrácia. Következésképpen a tömegek véglegesen elszakadnak a képviselőtől, a képviselő pedig véglegesen elszakad a tömegektől. Pusztán azért, mert elnyerte szavazataikat, kisajátítja a felettük való szuverenitást, s helyettük intézi ügyeiket. Így a világon jelenleg uralkodó hagyományos demokrácia a parlament tagját szentséggel és mentességgel ruházza fel, amit viszont megtagad a nép egyedeitől.

A parlamentek a demokrácia meghamisítását jelentik.

Ez azt jelenti, hogy a parlamentek elragadták a néphatalmat és a maguk számára monopolizálták. Ma a népeknek jogában áll, hogy népi forradalommal harcoljanak azoknak az eszközöknek a lerombolásáért, amelyek monopolizálták a demokráciát és a szuverenitást, kisajátítva a tömegek akaratát, s melyeket parlamenteknek neveznek.

Ugyancsak jogukban áll kinyilvánítani jelszavukat, mely abban az új elvben ölt testet, hogy "Nincs képviselet a nép helyett!" Ha a parlament egy pártból alakul, annak eredményeként, hogy győzött a választásokban, akkor ez ebben az esetben a pártnak a parlamentje és nem a népé, hiszen a pártot képviseli és nem a népet.

A parlament által kijelölt végrehajtó hatalom a győztes párt hatalma és nem a nép hatalma.

Ugyanez a helyzet az olyan parlament esetében is, amelyben minden párt egy bizonyos számú helyet szerez. Ezeknek a helyeknek a birtokosai ugyanis pártjukat képviselik és nem a népet. A hatalom, melyet ez a koalíció hoz létre, ezeknek a koalíciós pártoknak a hatalma és nem a népé. Ezekben a rendszerekben a nép a zsákmány, amiért marakszanak, belőle csinálnak bolondot, őt zsákmányolják ki ezek a politikai testületek, melyek a hatalomért küzdenek.

Céljuk, hogy megszerezzék a nép voksait, a nép pedig csöndes, rendezett sorokban áll, mely úgy mozog, mint a rózsafüzér, hogy bedobja szavazólapját az urnákba. Ugyanolyan ez, mint ahogy más papírlapokat meg a szemétkosárba hajit. Ilyen az egész világon ma uralkodó hagyományos demokrácia, egy- vagy két-, vagy többpárti, vagy pártnélküli rendszerről is legyen szó. Ennek alapján világos, hogy "A képviselet csalás".

Azok a parlamentek pedig, amelyek kijelöléssel jönnek létre, vagy örökletesek, a demokráciának még csak látszatával sem rendelkeznek. Minthogy a képviselőválasztások rendszere a voksok megszerzésére irányuló propagandán alapszik, itt valójában szó szerinti értelemben vett demagóg rendszerről van szó. A szavazatokat meg lehet vásárolni és meg lehet hamisítani. A szegények képtelenek választási kampányokat folytatni, amikben mindig csak a gazdagok győznek!

A filozófusok, gondolkodók és az írók akkor léptek fel a képviseleti rendszer elmélete mellett, amikor a királyok, szultánok, hódítók nyájként terelgették a népeket, s akik ennek nem is voltak tudatában. A legtöbb, amit a népek ebben a korban akarhattak, az volt, hogy legyen egy képviselőjük az uralkodókkal szemben. Ezek azonban még ezt is elutasították. A népek azért vívtak hosszú és keserves küzdelmet, hogy ez a vágy megvalósuljon! Most viszont, a köztársaságok korának győzelme és a tömegek korának kezdete után értelmetlen dolog lenne demokráciának tekinteni képviselők kicsiny csoportjának megválasztását a nagy tömegek képviseletére. Ez elavult elmélet és idejétmúlt gyakorlat. A hatalommal teljes mértékben a népnek kell rendelkeznie.

A világ által ismert legvadabb diktatúrák a parlamentek árnyékában jöttek létre!

A PÁRT

A pártrendszer abortálja a demokráciát!

A párt a mai diktatúra, a modern diktatórikus kormányzás eszköze. A párt ugyanis a rész uralmát jelenti az egész felett. Ez a legfrissebb diktatórikus eszköz. A parlamentek, bizottságok és a tagjai által kifejtett propaganda révén lehetővé teszi egy látszólagos demokrácia létrehozását. A párt egyáltalán nem demokratikus eszköz.

Olyanokból áll, akiknek közös az érdekük, vagy a látásmódjuk vagy a kultúrájuk, vagy egy helyhez kötődnek, vagy közös az ideológiájuk. Ezek azért hozzák létre a pártot, hogy érdekeiket realizálják vagy szemléletmódjukat rákényszerítsék az egész társadalomra, vagy ideológiájuk uralmát kiterjesszék rá.

Aki pártokat alakit, áruló!

Céljuk a hatalom, programjuk végrehajtásának ürügyén. Demokratikusan megengedhetetlen, hogy e pártok bármelyike is az egész népen uralkodjon, mert a nép számos, különböző érdeket, nézetet, vérmérsékletet, helyet és elképzelést képvisel.

A párt diktatórikus uralmi eszköz, mely lehetővé teszi az azonos szemléletű és érdekű embereknek, hogy az egész népen uralkodjanak. Pedig a párt kisebbséget jelent a nép vonatkozásában. A párt alapításának a célja a nép feletti uralom eszközének megteremtése, vagyis a párt segítségével uralkodni azokon, akik a párton kívül vannak. A párt egy mesterséges tekintély elven alapszik, azon, hogy a párttagok a nép többi tagján uralkodnak. A párt feltételezi, hogy hatalomra jutása eszköz céljainak megvalósítására, s feltételezi, hogy céljai egyben a nép céljai is.

Ez a pártdiktatúra igazolásának teóriája, s ugyanezen a teórián alapszik bármilyen diktatúra. Bármennyi pártról is legyen szó, a teória ugyanaz. Sőt, ha több párt van, kiéleződik a hatalomért vívott harc. A hatalomért vívott pártharc a nép vívmányai alapjainak lerombolásához vezet, s elpusztít bármilyen, a társadalom javát szolgáló tervet. A vívmányok lerombolása, és a tervek meghiúsítása ugyanis igazolja azt a próbálkozást, hogy aláássák az uralkodó párt pozícióit, s elfoglalják a helyét.

A pártok egymás elleni harcukban, ha fegyverhez nem is folyamodnak, de egymás cselekedeteit lejáratják és nevetségessé teszik. Ez a harc elkerülhetetlenül a társadalom vitális és magasabb érdekeinek kárára folyik. Egy részük, vagy éppenséggel valamennyi áldozatul esik a kormányzási eszközök hatalmi harcának.

Ezen érdekek lerombolása támogatja az ellenzéki pártnak vagy pártoknak az érvelését a kormánypárttal vagy pártokkal folytatott vitában. Az ellenzéki pártnak, mint kormányzási eszköznek, — és azért, hogy hatalomra jusson —, meg kell buktatnia a hatalmon lévő kormányzási eszközt.

Megbuktatása érdekében azonban le kell rombolnia vívmányait, kételyt kell ébresztenie tervei iránt, még akkor is, ha esetleg hasznosak a társadalom számára, hogy bebizonyítsa kormányzási eszközként való alkalmatlanságát.

Így a társadalom érdekei és programja áldozatul esnek a pártok hatalmi harcának, így a politikai tevékenység ellenére, melyet több párt harca vált ki, politikailag, szociálisan és gazdaságilag lerombolja egyrészt a társadalom életét, másrészt, a harc eredményeként az előzőhöz hasonló kormányzási eszköz győzedelmeskedik.

Tehát egy párt veszít, egy másik párt győz, de a nép és a demokrácia vereséget szenved. Ráadásul a pártokat meg lehet venni, meg lehet vesztegetni belülről is meg külföldről is.

A párt eredetileg azért jön létre, hogy képviselje a népet. Azután a pártvezetőség kezdi képviselni a párttagokat, majd a párt elnöke a pártvezetőséget. Világos, hogy a párt-játék félrevezető komédia, mely a demokrácia, látszólagos mezében önző, hatalmi tartalommal folyik, melynek alapját manőverek, csalások és politikai játék képezik. Mindez megerősíti, hogy a pártrendszer is diktatórikus eszköz, igaz, hogy modern. A pártrendszer nyílt, leplezetlen diktatúra. A világ még nem jutott rajta túl, s valójában ez a modern kor diktatúrája.

A győztes párt parlamentje, a párt parlamentje. A végrehajtó hatalom, melyet ez a parlament létrehoz, a párt hatalmát jelenti a nép fölött. A párthatalom, mely feltételezi, hogy az egész nép hatalmát szolgálja, valójában a nép egy részének elkeseredett ellensége, nevezetesen az ellenzéki pártnak vagy pártoknak és támogatóiaknak. Az ellenzék nem jelent népi ellenőrzést az uralkodó párt hatalma felett, hanem maga is csak azt lesi, hogyan léphet a helyére a hatalomban.

Az új demokráciában a törvényes ellenőrzést a parlament gyakorolja, mely tagjainak többsége az uralkodó pártból kerül ki, vagyis az ellenőrzés is a hatalom pártjáé, a hatalom pedig az ellenőrzés pártjáé. így válik világossá, hogy mennyire hamisak, félrevezetőek és alaptalanok a világban ma uralkodó politikai teóriák, melyekből a jelenlegi hagyományos demokrácia származik.

"*A párt a nép egy részét képviseli, a népi szuverenitás viszont oszthatatlan.* "

"*A párt a nép nevében uralkodik, de az igazság az*, *hogy nincs képviselet a nép helyett!"*

A párt a modern kor törzse, ő a szekta. A társadalom, melyet egyetlen párt ural, éppen olyan, mint az a társadalom, melyben egyetlen törzs vagy egyetlen szekta uralkodik. Ugyanis, amint korábban említettük, a párt az emberek egy csoportjának szemléletmódját, érdekeit, eszméit vagy egyetlen helyet képvisel.

Következésképpen tehát kisebbség, ha összehasonlítjuk a nép számával. Ugyanez a helyzet a törzzsel és a szektával is, ezek is kisebbséget jelentenek, ha a nép tagjainak számához hasonlítjuk őket. Azonos érdekeik és azonos szektariánus eszméik vannak. Ezekből az érdekekből és eszmékből áll össze a közös szemléletmód, nincs tehát különbség párt és törzs között a vérségi kötelék kivételével, amely talán a párt létrejöttekor is megtalálható.

Semmiféle különbség nincs a hatalomért folytatott pártharcok, illetve a törzsek és szekták küzdelme között. Ha a törzsi és szektariánus rendszer politikailag elvetendő és igazolhatatlan, ugyanúgy el kell vetni a pártrendszert is.

Mindkettő azonos úton jár, és azonos eredményhez vezet. A törzsi és szektariánus harc ugyanolyan negatív romboló hatású a társadalomra, mint a pártharc.

AZ OSZTÁLY

Az osztályokon alapuló politikai rendszer éppen olyan, mint a párton, a törzsön vagy egy szektán alapuló politikai rendszer. Ez azt jelenti, hogy egy osztály uralkodik a társadalmon, mint ahogy teszi ezt egy párt, törzs vagy szekta. Az osztály a társadalom olyan tagjainak csoportja, akiket azonos érdekek kötnek össze, éppen úgy, mint a pártot, a szektát vagy a törzset. A közös érdekek a társadalom olyan csoportjának létéből fakadnak, melynek tagjait a vérségi kötelék, vagy a hit, vagy a kultúra, vagy a hely, vagy az életszínvonal fűzi össze.

Az osztály, a párt, a szekta és a törzs egyaránt ugyanazon okokból jön létre, melyek viszont ugyanazon eredményre vezetnek. Tehát a vérségi kötelék vagy a hit, vagy az életszínvonal vagy a kultúra, vagy a hely hozza őket létre és ezekből származik közös szemléletmódjuk is érdekeik megvalósítására. E csoportnak a társadalmi alakzata következésképpen osztály, párt, törzs, vagy szekta formájában jelenik meg.

Mindez azt eredményezi, hogy a csoportból egy társadalmi ok következtében olyan eszköz lesz, mely politikai módszerekkel tevékenykedik e csoport szemléletének és érdekének megvalósításán. Mindenesetre, a nép nem az osztály, vagy a párt, vagy a törzs, vagy a szekta. Ezek csak a népnek egy részét képezik és így kisebbséget képviselnek a népen belül. Ha a társadalomban uralomra jut egy osztály vagy párt, vagy törzs, vagy szekta, akkor az uralkodó rendszer diktatórikus lesz.

Ezzel együtt azonban az osztálykoalíció és a törzsi koalíció előnyösebb a pártkoalíciónál, hiszen a nép eredetileg törzsekből tevődik össze. Ritkán találhatók olyanok, akik nem tartoznak valamilyen törzsbe és minden ember valamilyen osztály tagja.

A párt vagy pártok esetében viszont nem az egész nép tartozik a tagságukba. Következésképpen a párt vagy a pártkoalíció a kisebbséget jelenti a tagságon kívüli hatalmas tömegekkel szemben. Az igazi demokráciában egyetlen osztálynak sem lehet joga arra, hogy felszámolja a többi osztályt saját érdekében, s egyetlen pártnak sem lehet joga arra, hogy a többi pártot megsemmisítse ugyancsak a saját érdekében, de egyetlen törzsnek sem lehet joga a többi törzs felszámolására a maga érdekében, vagy a szektának a többi szekta megszüntetésére a maga érdekében.

Ha ezt elfogadjuk, akkor lemondunk a demokrácia logikájáról, s az erő logikájához folyamodunk. Ez az eljárás diktatórikus cselekedet, hiszen nem állna az egész társadalom érdekében, mert az nem egyetlen osztályból, vagy egyetlen törzsből áll, de még csak nem is egyetlen szektából, vagy egyetlen párt tagjaiból.

Ilyesmit nem lehet igazolni. A diktatúra azzal igazolja magát, hogy a társadalom valóban számos alkotóelemből tevődik össze, de egyiküknek meg kell semmisítenie a többit, hogy csak ő maradjon meg. Ilyen cselekedet viszont nem áll az egész társadalom érdekében, hanem csak egy osztály vagy egy törzs, vagy egy szekta, vagy egy párt javát szolgálja, vagyis azokét, akik a társadalom helyére lépnek. A likvidálás ugyanis eredetileg a társadalomnak azon tagjai ellen irányul, akik nincsenek benne a pártban, vagy az osztályban, vagy a törzsben, vagy a szektában, mely ezt a likvidálást végrehajtja.

A pártharcok miatt széttagolt társadalom éppen olyan, mint a szektariánus vagy törzsi harcok által sújtott társadalom.

A párt, mely egy osztály nevében jön létre, automatikusan ez osztály helyére fog lépni. Ez a spontán átalakulás mindaddig tart, amíg a párt örökébe nem lép a saját osztályával szemben ellenséges osztálynak is.

Az osztály, mely örökli a társadalmat, örökli annak jellegzetességeit is. Ez azt jelenti, hogy pl. ha a munkásosztály felszámolná a többi osztályt, akkor ez a munkásosztály lenne az egész társadalom örököse, vagyis ő képezné a társadalom szociális és anyagi alapját. Az örökös ugyanis magán viseli az örökhagyó jellegzetességeit is, még akkor is, ha ezek a tulajdonságok nem jelennek meg azonnal. Idővel azonban ez megtörténik, s a likvidált osztályok jellegzetességei felbukkannak magán a munkásosztályon belül.

E jellegzetességek birtokosai aztán e karakterisztikumoknak megfelelő különböző magatartásformákat vesznek fel. Így fokozatosan a munkásosztályból egy külön társadalom lesz, ugyanazokkal az ellentmondásokkal, mint amelyek megvoltak a régi társadalomban is. Először differenciálódik az egyének anyagi és szellemi színvonala, majd megjelennek a csoportok, melyek azután automatikusan osztályokká alakulnak, ugyanolyan osztályokká, mint azok voltak, melyeket felszámoltak. Kiújul a társadalom feletti uralomért folytatott küzdelem. Minden egyénekből álló közösség, majd minden csoport, végül minden új osztály megpróbálja, hogy ő legyen a kormányzás eszköze.

A társadalom anyagi alapja nem szilárd, mert szociális jellegű is. A társadalom egyetlen anyagi alapjának kormányzási eszköze stabilizálódhat egy időre, de ez megszűnhet, mihelyt ugyanebből az egyetlen anyagi alapból új anyagi és szociális szintek alakulnak ki.

Minden társadalom, melyben osztályok harcolnak egymással, valaha egyetlen osztályból álló társadalom volt, de a dolgok természeténél fogva ebből az osztályból újabb osztályok alakultak ki

Az az osztály, mely kisajátítja mások tulajdonát, s a maga kezébe veszi azt, hogy a kormányzási eszköz stabilizálódjék a maga érdekében, rájön, hogy ez a tulajdon ugyanolyan módon hat az osztályon belül, mint ahogy hatott az egész társadalomban.

Röviden, mindazok a próbálkozások, melyek arra irányultak, hogy egyesítsék a társadalom anyagi alapját, a kormányzás problémájának megoldása érdekében, vagy, hogy véget vessenek a harcnak egy párt vagy egy osztály, vagy egy szekta vagy egy törzs javára, meghiúsultak, éppen úgy, mint azok a próbálkozások, melyek a tömegeket képviselők választásával, vagy véleményüknek népszavazásokon való kikérésével kívánták kielégíteni. Ezeknek a próbálkozásoknak a folytatása időveszteséget, másrészt pedig a népék kigúnyolását jelenti.

NÉPSZAVAZÁS

A népszavazás a demokrácia kijátszása. Akik “igen”-t mondanak és akik “nem”-et, valójában nem juttatják kifejezésre saját akaratukat. A modern demokrácia nevében inkább elhallgattatták *őket,* s csak egyetlen szó, az “igen”, vagy a “nem” kimondását engedélyezték nekik. Ez bizony a legkeményebb, legelnyomóbb diktatórikus rendszer! Annak, aki “nem”-et mond, meg kell magyaráznia ennek okát is, és hogy miért nem mondott “igen”-t. Annak, aki “igen”-t mond, meg kell világítania egyetértését, és hogy miért nem mondott “nem”-et. Mindenkinek meg kell mondania mit akar, s mi az oka beleegyezésének, vagy elutasításának.
Mi tehát az az út, melyet az emberi közösségeknek követniük kell, hogy véglegesen megszabaduljanak a zsarnokság és a diktatúra korától?

Mivel a demokrácia kérdésében a megoldhatatlan probléma az eddigiek során a kormányzási eszköz volt, ahogy ez kifejezésre jutott a pártok, osztályok és egyének küzdelmeiben, s minthogy a választási rendszerek és a népszavazás kitalálása csak elkendőzte a probléma megoldására irányuló sikertelen kísérletek csődjét.
A megoldást az jelenti, hogy meg kell találni azt a kormányzási eszközt, mely nem tartozik a fentiekhez, melyek a harc részesei, s a társadalomnak csak egyetlen oldalát képviselik. Vagyis olyan kormányzási eszközt kell találni, mely nem párt, vagy osztály, vagy szekta, vagy törzs, hanem mint kormányzási eszköz, maga a nép, s nem annak képviselője, vagy helyettesítője.

Nincs képviselet a nép helyett!És a képviselet csalás! Ha ez az eszköz megtalálható, akkor megoldódik a probléma és létrejön a népi demokrácia, az emberi közösségek pedig véget vetnek a zsarnokság és a diktatórikus rendszerek korának, s helyükbe lép a néphatalom.

A *ZÖLD KÖNYV* végleges megoldását nyújtja a kormányzási eszköz problémájának, s megmutatja a népeknek az utat, hogy lépjenek át a diktatúra korából a valódi demokrácia korszakába.

Ez az új elmélet a képviseletet vagy helyettesítést kizáró néphatalom alapján áll. Rendezett és hatékony módon valósítja meg a közvetlen demokráciát. Különbözik a közvetlen demokrácia megvalósítására irányuló régebbi próbálkozástól, melyet nem lehetett alkalmazni a valóság talaján, s nélkülözte a komolyságot is, mert híján volt az alsóbb szintű népi szervezeteknek.

A NÉPI KONGRESSZUSOK ÉS A NÉPI BIZOTTSÁGOK

A népi kongresszusok képezik a népi demokrácia megvalósításának egyedüli eszközét.

Bármilyen, a népi kongresszusoktól eltérő kormányzati rendszer antidemokratikus. A világon jelenleg uralmon lévő kormányzati rendszerek nem lesznek demokratikusak, míg át nem térnek erre a szisztémára. A népi kongresszusok jelentik az utolsó állomást a népeknek a demokrácia felé vezető útján.

A népi kongresszusok és a népi bizottságok a népeknek a demokráciáért vívott harcban aratott végső gyümölcse.

Nincs demokrácia népi kongresszusok nélkül!

A népi kongresszusok és a népi bizottságok nem annyira a képzelet szüleményei, mint inkább az emberi gondolat termékei, mely magába olvasztotta a demokrácia megvalósításában szerzett valamennyi emberi tapasztalatot.

A közvetlen demokrácia az az ideális módszer, mely, ha valóban megvalósul, vitathatatlan és ellentmondást nem tűrő. A népet ugyanis, bármekkora legyen is, nem lehet egyidőben összegyűjteni, hogy megvitassa, tanulmányozza és eldöntse politikáját. Ezért tértek el a nemzetek a közvetlen demokráciától.

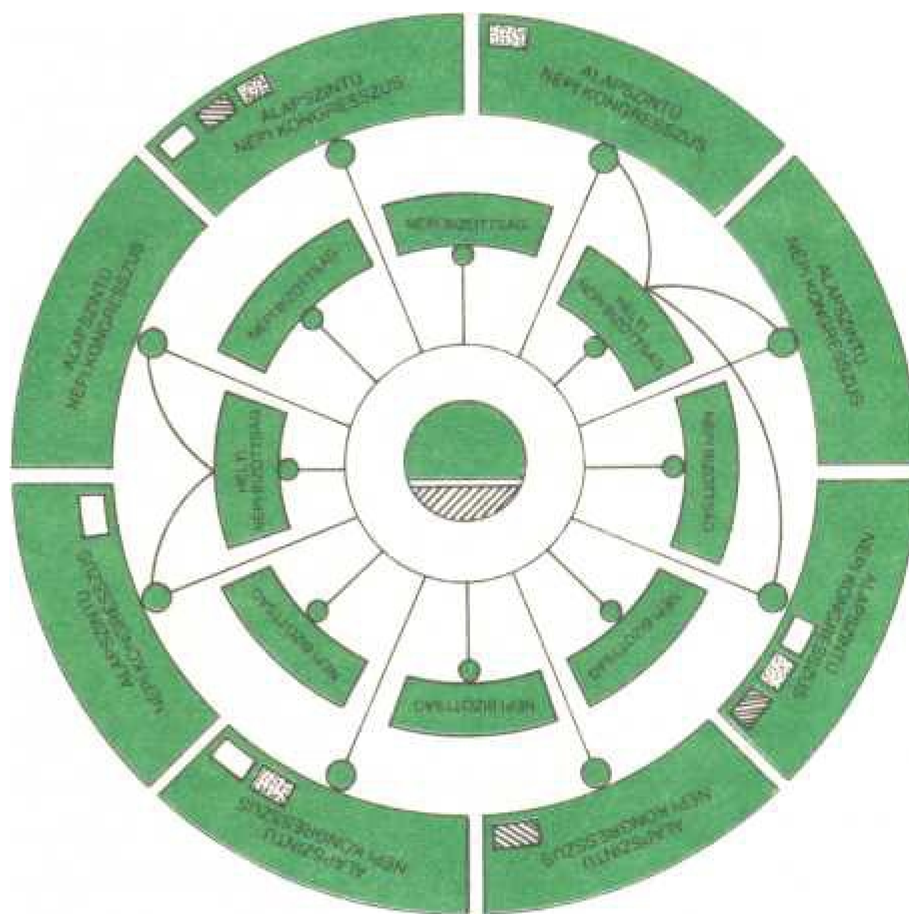
A közvetlen demokrácia pusztán a realitás világától távol eső utópista elképzelés maradt. Különböző kormányzási teóriákkal helyettesítették, olyanokkal, mint a parlamentek, pártkoalíciók, népszavazások. Mindezek oda vezettek, hogy a nép elszakadt a saját ügyeiben való politizálástól. Megfosztották szuverenitásától, hatalmától az egymás után következő és a hatalomért küzdő kormányzati eszközök, az egyéntől kezdve az osztály, a szekta, a törzs, a parlament, a párt.

Bizottságokat mindenütt!

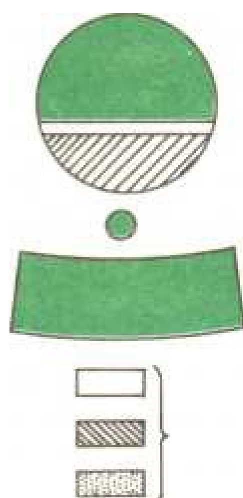
A *ZÖLD KÖNYV* hírül adja a népeknek a közvetlen demokráciához vezető út felfedezését egy példanélküli és gyakorlati rendszer alapján. Nyilvánvaló, hogy két értelmes ember nem vitatja egymás között, hogy a közvetlen demokrácia az ideális. Ez annak ellenére így van, hogy módszerét mindeddig nem lehetett alkalmazni. Minthogy azonban ez a harmadik egyetemes elmélet a közvetlen demokrácia reális gyakorlatát tárja elénk, a demokrácia problémája véglegesen megoldódott a világon.

A tömegeknek most már csak azért kell harcolniuk, hogy felszámolják a világban jelenleg uralmon lévő diktatórikus uralmi formákat, melyeket félrevezetően demokratikusnak neveznek olyan különböző megnyilvánulási formáiban, mint a parlamentek, a szekta, a törzs, az osztály, az egy-, a két-és többpártrendszer.

A NÉPHATALOM

JELMAGYÁRAZAT:

AZ ÁLTALÁNOS NÉPI KONGRESSZUS FŐTITKÁRSÁGA ÁLTALÁNOS NÉPI BIZOTTSÁG
A KONGRESSZUS TITKÁRSÁGA
A KÜLÖNBÖZŐ VÉGREHAJTÓ SZEKTOROK
/MEZŐGAZDASÁG - OKTATÁS - EGÉSZSÉGÜGY - LAKÁSÜGY STB./
SZAKSZERVEZET V. TÁRSULAT V.SZÖVETSÉG

A demokráciának csak egy módszere és egy elmélete van. A demokratikusnak kikiáltott rendszerek eltérő és különböző volta csak azt bizonyítja, hogy ezek nem demokratikusak. A néphatalomnak csak egy arca van, s csak egyetlen módon, a népi kongresszusok és népi bizottságok segítségével valósítható meg.

Nincs demokrácia népi kongresszusok nélkül
és bizottságokat mindenüvé!

Először a nép alapszintű népi kongresszusokra oszlik. Minden kongresszus bizottságot választ irányítására. A bizottságokból tevődnek össze minden területi egységen a nem alapszintű népi kongresszusok. Majd az

alapszintű népi kongresszusok adminisztratív népi bizottságokat választanak a kormányzati adminisztráció helyére. Így a társadalom minden intézménye népi bizottságok irányítása alá kerül, az intézményeket irányító népi bizottságok pedig felelősek lesznek az alapszintű népi kongresszusok előtt. Ezek szabják meg a követendő politikát, és ellenőrzik a bizottságokat e politika végrehajtásában. Ezáltal az irányítás és az ellenőrzés is népivé válik, s a demokrácia ósdi meghatározása, miszerint *a demokrácia a nép ellenőrzését jelenti a kormány fölött, érvényét veszti.* Helyébe lép viszont a helyes definíció, mely szerint *"A demokrácia a nép ellenőrzését jelenti saját maga felett".*

A demokrácia a nép ellenőrzése saját maga felett!

Valamennyi állampolgár, aki tagja ezeknek a népi kongresszusoknak, funkció és foglalkozás szerint olyan különböző csoportokba és szektorokba tartozik, mint munkás, paraszt, diák, kereskedő, mesterember, hivatalnok, stb. Ezeknek meg kell alakítaniuk saját szakszervezeteiket és szakmai szövetségeiket, amellett, hogy mint állampolgárok, egyúttal tagok vagy vezetők az alapszintű népi kongresszusokban vagy a népi bizottságokban. A népi kongresszusok, a népi bizottságok, a szakszervezetek és szövetségek által megvitatott témák végső formát az általános népi kongresszuson nyernek, ahol a népi kongresszusok, a népi bizottságok, a szakszervezetek és a szakmai szövetségek vezetőségei ülnek össze.

Az évente gyűlésező általános népi kongresszus által megvitatott kérdéseket azután a népi kongresszusok, a népi bizottságok, a szakszervezetek és a szövetségek elé utalják, hogy az alapszintű népi kongresszusoknak felelős népi bizottságok, hozzáláthassanak a végrehajtásnak. Az általános népi kongresszus nem egyszerűen tagok vagy átlagemberek konglomerátuma, mint a parlamentek, hanem az alapszintű népi kongresszusok, a népi bizottságok, a szövetségek, a szakszervezetek és valamennyi szakmai egylet együttese.

Ily módon a kormányzási eszköz problematikája önmagától megoldódik, s eltűnnek a diktatórikus eszközök. A nép maga lesz a kormányzási eszköz, s a demokrácia dilemmája végleges megoldást nyer a világon.

A TÁRSADALOM TÖRVÉNYE

A törvény kérdése a kormányzási eszköz problémájához hasonló. Ezt sem sikerült még a modern korban megoldani, habár a történelem bizonyos időszakaiban megtalálták a megoldást.

Érvénytelennek és igazságtalannak kell tekintenünk azt, hogy egy bizottság vagy parlament hozzon törvényt a társadalom számára. Ugyancsak érvénytelen és antidemokratikus, ha egy személy vagy egy bizottság, vagy egy parlament módosítja, illetve visszavonja a társadalom törvényét.

Mi tehát a társadalom törvénye? Ki szövegezi meg? Mi a jelentősége a demokrácia szempontjából?

Bármely társadalom valódi törvénye a szokás / hagyomány /, vagy a vallás. Vagyis minden arra irányuló kísérlet, hogy e két forráson kívül álló törvényt hozzanak bármely társadalom számára, érvénytelen és illogikus. Az alkotmányok nem jelentik a társadalom törvényét. Az alkotmány ember alkotta alaptörvény. Ennek az ember alkotta alaptörvénynek forrásra van szüksége, hogy igazolhassa magát. A modern korban a szabadság problémája abban áll, hogy az alkotmányok váltak a társadalom törvényévé.

Ezek az alkotmányok azonban csak a világon, uralmon lévő diktatórikus kormányzási eszközök, az egyének és pártok nézetére támaszkodnak. Bizonyítja ezt az egyes alkotmányok közötti eltérés, habár az emberi szabadság mindenütt ugyanaz. Az eltérés oka a kormányzási eszközök felfogásának különbözőségében keresendő. Itt van a modern világban a szabadság sebezhető pontja.

A módszer, amellyel a kormányzási eszközök uralkodni akarnak a népek fölött, bennfoglaltatik az alkotmányban, s kényszerítik az embereket, hogy engedelmeskedjenek neki azoknak a törvényeknek a nevében, melyek az alkotmányból származnak, amely viszont a kormányzási eszköz elképzelésének és temperamentumának köszönheti létét.

A diktatórikus kormányzási eszközök törvénye a természeti törvény helyére lépett. Az ember alkotta törvény elfoglalta a természetes törvény helyét, s így az objektív kritériumok eltűntek. Az ember ugyanaz mindenütt. Fizikai felépítése és ösztönei is azonosak. Ezért vált a természetes törvény a mindenütt azonos emberek logikus törvényévé. Később viszont az alkotmányok, az emberalkotta törvények úgy kezdtek tekinteni az emberekre, mint akik nem azonosak.

Erre más igazolásuk nincs, mint hogy a kormányzási eszközök, az egyén, a parlament, az osztály, a párt valamennyien uralkodni akarnak a népeken. Így azt látjuk, hogy az alkotmányok rendszerint megváltoznak a kormányzási eszköz változásával. Ez azt bizonyítja, hogy az alkotmány a kormányzási eszközök temperamentumát tükrözi, az ő érdekeiket szolgálja, s nem természetes törvény.

Ez a szabadságot fenyegető veszély, mely ott rejlik az emberi társadalom valódi törvényének elvesztésében, illetőleg ember alkotta törvényekkel történő helyettesítésében, melyeket a kormányzási eszköz adott ki a célból, hogy uralkodjék a tömegeken. Ellenkezőleg, a kormányzati eszköznek kell követnie a társadalom törvényét.

A társadalom törvénye nem lehet megfogalmazás és kodifikálás tárgya. A törvény fontosságát az adja, hogy ez az a döntő kritérium, melynek alapján meg lehet különböztetni az igazat a hamistól, a helyest a helytelentől, az egyének jogait a kötelességeiktől.

A szabadság mindaddig veszélyeztetett helyzetben van, ameddig nincs a társadalomnak egy szent, szilárd szabályokon nyugvó törvénye, melyet nem változtathat meg, vagy helyettesíthet semmiféle kormányzási eszköz. Sőt, a kormányzási eszköznek kell követnie a társadalom törvényét.

Jelenleg azonban az egész világon a népek felett ember alkotta törvények uralkodnak, melyek a kormányzási eszközök hatalomért vívott harcának megfelelően változtathatók vagy visszavonhatok. Az alkotmányokra elrendelt időnkénti népszavazások sem elegendőek, mert a népszavazás maga is a demokrácia becsapása, hiszen csak egyetlen szót, egy “igen”-t, vagy egy “nem”-et engedélyez. Az emberalkotta törvények ereje a népszavazás elfogadására kényszeríti a népeket. Az alkotmányra történő népszavazás azonban még nem jelenti azt, hogy ez lenne a társadalom törvénye, hanem csak azt, hogy ez az alkotmány, vagyis a népszavazás tárgya, semmi több.

A társadalom törvénye örök emberi örökség, mely nemcsak az élők tulajdona. Éppen ezért, egy alkotmány megszövegezése, s a jelenlévők megszavaztatása meglehetősen komikus jellegű.

Az ember alkotta alkotmányokból származó ember alkotta törvények teli vannak az ember elleni anyagi büntetésekkel. A szokásjogban ilyen büntetéseket szinte nem találunk. A szokásjog emberhez illő morális, nem pedig anyagi büntetéseket ró ki. A vallás átfogja és magába olvasztja a szokásjogot.

Anyagi büntetéseinek legnagyobb részét az utolsó Ítélet napjára halasztja el. Legtöbb előírása tanítás, útmutatás és kérdésekre adott válasz. Ez a törvény juttatja kifejezésre a legmegfelelőbben az ember iránti tiszteletet. A vallás csak szélsőséges esetekben ír elő azonnali büntetést, amikor ez elengedhetetlen a társadalom védelmére.

A vallás magába olvasztja a szokásjogot, ami a népek természetes életének kifejezője. Így, a szokásjogot is tartalmazó vallás a természetes törvény megerősítése is. A nem vallási és nem szokásjogi törvények az embernek a másik ember ellen hozott csinálmányai. Következésképpen érvénytelenek, mert nem a természetes forráson, a szokásjogon és valláson alapulnak.

KI ELLENŐRZI A TÁRSADALOM MENETÉT?

A kérdés az, ki ellenőrzi a társadalmat, hogy megóvja a törvénytől való elhajlástól. Demokratikusan egyetlen csoport sem igényelheti a társadalom nevében az ellenőrzés jogát. *„A társadalom saját magának az ellenőre”* Egyet jelent a diktatúrával, ha egy egyén vagy csoport azt állítja, ő a felelős a törvényért. A demokrácia ugyanis az egész társadalom felelősségét jelenti, így az ellenőrzés is az egész társadalomra tartozik. Ez a demokrácia.

Hogyan valósul meg? A demokratikus kormányzási eszköz segítségével, mely annak eredményeképpen jön létre, hogy a társadalom alapszintű népi kongresszusokba szerveződik, s a nép kormányoz a népi bizottságokon és az általános népi kongresszuson / nemzeti kongresszus / keresztül, ahol megtalálhatók a népi kongresszusok bizottságai, az adminisztratív népi bizottságok, a szakszervezetek, a szövetségek, s valamennyi szakmai szervezet. E teória alapján a nép a kormányzási eszköz és a nép saját maga ellenőre is.
Ily módon megvalósul a társadalomnak a törvény felett gyakorolt önellenőrzése.

HOGYAN IGAZÍTJA KI A TÁRSADALOM IRÁNYVONALÁT, HA ELTÉR A TÖRVÉNYTŐL?

Ha a kormányzási eszköz diktatórikus, mint a világon jelenleg uralmon lévő politikai rendszerek esetében, akkor a társadalom csak erőszakkal, vagyis a kormányzási eszköz elleni forradalommal juttathatja kifejezésre, hogy ráébredt a törvénytől való eltérésre és korrigálni akarja az elhajlást. De az erőszakban, vagy forradalomban nem osztozik az egész társadalom, még akkor sem, ha ez a társadalomnak az elhajlás iránti érzését fejezi ki.

Csak azok vállalkoznak rá, akiknek megvan a képességük a kezdeményezésre és a bátorságuk arra, hogy kinyilvánítsák a társadalom akaratát. Ez a magatartás azonban a diktatúra felé vezet, mert e forradalmi kezdeményezés lehetővé teheti valamely kormányzási eszköz számára, hogy a nép képviselőjeként lépjen fel. Ez azt jelenti, hogy a kormányzási eszköz továbbra is diktatórikus jellegű marad. Ráadásul az erőszak és az erőszakos változtatás maga is antidemokratikus, habár egy korábbi, ugyancsak antidemokratikus helyzet következménye. Az a társadalom, mely ebben a körben mozog, elmaradott társadalom.

Mi tehát a megoldás?

A megoldás az, hogy a nép legyen a kormányzási eszköz, kezdve az alapszintű népi kongresszusokon, egészen az általános népi kongresszusig. A kormányzati adminisztrációt meg kell szüntetni, helyét a népi bizottságoknak kell elfoglalniuk. Az Általános Népi Kongresszus legyen nemzeti kongresszus, ahol az alapszintű népi kongresszusok, az adminisztratív népi bizottságok, a szövetségek, a szakszervezetek és valamennyi szakmai szövetség képviselői gyűlnek össze.

Ha ebben a rendszerben esik meg a társadalom törvényétől való elfordulás, akkor az, totális jellegű, amit átfogó módon kell kezelni, a demokratikus revízió és nem az erőszak útján. Nem arról van szó, hogy önkényesen kell megválasztani a változtatás vagy a kezelés módját, hanem arról, hogy a követendő eljárás e demokratikus rendszer szükségszerű következménye.

Ilyen esetben nem lehet szó olyan külső csoportról, mellyel szemben erőszakkal kellene fellépni, vagy amelyet felelőssé lehetne tenni az elhajlásért.

A SAJTÓ

A demokrácia népi uralmat és nem népi kifejezést jelent!

A természetes személy szabadon kifejezheti magát, olyannyira, hogy még ha bolond módra is viselkedik, azt is kifejezésre juttathatja, hogy bolond. A jogi személy is szabadon kifejezheti jogi személyiségét. Ezekben az esetekben azonban, az első esetet véve, az illető csak saját magát képviseli, a második esetben pedig csak azokat a természetes személyeket, akik a jogi személyiséget alkotják.

A társadalom számos természetes és számos jogi személyből áll. Tehát, ha például egy természetes személy kifejezésre juttatja, hogy bolond, ez nem jelenti azt, hogy a társadalom többi tagja is az. Egy természetes személy kifejezése tehát csak önkifejezés, s a jogi személy kifejezése is csak azt jelenti, hogy a jogi személyt alkotó csoport véleményét vagy érdekét juttatja kifejezésre.

Egy dohánytermelő, vagy értékesítő vállalat az érdekeket tekintve, csak a vállalatban résztvevők érdekeit fejezi ki, vagyis azokét, akik hasznot húznak a dohány termeléséből, vagy értékesítéséből, habár ez a többi ember egészségére káros.

A sajtó a társadalom kifejezési eszköze és nem a természetes, vagy jogi személyé. Demokratikus és logikus módon tehát egyikük sem birtokolhatja.

Ha egy újságot egyetlen személy birtokol, akkor ez csak az ő álláspontját fejezi ki. Teljesen alaptalan minden olyan állítás, mely azt mondja, hogy egy ilyen újság a közvéleményt képviseli, hiszen valójában csak a természetes személy (tulajdonos) nézőpontját tükrözi. Demokratikus módon nem megengedhető, hogy a természetes személy bármilyen publikálási, vagy tájékoztatási eszközzel rendelkezzen. Természetes joga viszont, hogy kifejezze magát bármilyen eszköz révén, még akkor is, ha ez őrültség, mellyel saját őrültségét igazolja.

A kereskedők szakszervezete, vagy a kereskedelmi kamara által kiadott újság például csak arra szolgál, hogy a társadalom e csoportjának véleményét kifejezésre juttassa. Csak saját álláspontját képviseli és nem a közvéleményét. Ez vonatkozik a társadalom valamennyi természetes és jogi személyére.

A demokratikus sajtót a társadalom különböző csoportjaiból összetevődő népi bizottság adhatja ki. Ebben a népi bizottságban benne kell lennie a munkások, a nők, a diákok, a parasztok, a professzionalisták, a hivatalnokok, kézművesek és mások szövetségeinek. Csakis ebben az esetben fejezheti ki a sajtó vagy más tájékoztatási eszköz az egész társadalom véleményét és képviselheti álláspontját. Ezáltal lesz a sajtó, vagy a tájékoztatás valóban demokratikus.

Ha az orvosi szakszervezet kiad egy újságot, akkor annak kizárólag orvosi jellegűnek kell lennie, hogy valóban annak a csoportnak az érdekét képviselhesse, mely megjelentette. Ha az ügyvédek szakszervezete ad ki egy újságot, akkor annak teljes mértékben jogi jellegűnek kell lennie, hogy valóban annak a társaságnak az érdekeit képviselje, mely publikálta. Ugyanez vonatkozik a többi csoportra is.

A természetes embernek joga van kifejeznie magát, de demokratikus módon ennél többre nem jogosult. Ily módon az, amit a világon a sajtószabadság problémájának neveznek gyökeresen és demokratikusan megoldható. A sajtószabadság problémája, amiről még mindig vita folyik a világon, általában véve a demokrácia problémájában gyökerezik. Nem lehet addig megoldani, amíg nem talál megoldást az egész demokrácia problémája a társadalom egészében. A demokrácia bonyolult problémájának megoldására csak egyetlen út képzelhető el, ez pedig a harmadik egyetemes elmélet.

***

E teória szerint a demokratikus rendszer egy összefüggő építmény, melynek szilárd alapját képezik az alapszintű népi kongresszusok, a népi bizottságok, a szakmai szövetségek, melyek valamennyien az Általános Népi Kongresszus ülésén találkoznak. Semmilyen más módon nem lehet elképzelni a demokratikus társadalmat.

Végezetül, a tömegek kora, mely sebesen közeledik felénk a köztársaságok korszaka után, lángra gyújtja az érzéseket és elkápráztatja a szemeket. De ugyanúgy, ahogy hírül hozza a tömegek valódi szabadságát és a kormányzási eszközök béklyóitól való örömteli megszabadulását, egyúttal figyelmeztet az anarchia és a demagógia korának visszatérésére is, ha megbukik a néphatalmat jelentő új demokrácia és visszatér az egyén, vagy az osztály, vagy a törzs, vagy a szekta, vagy a párt hatalma.

Elméletileg, ez a valódi demokrácia. A valóságban azonban mindig az erősek uralkodnak, vagyis a társadalom erősebb felének kezében van a hatalom.

A GAZDASÁGI PROBLÉMA MEGOLDÁSA "A SZOCIALIZMUS"

A HARMADIK EGYETEMES ELMÉLET GAZDASÁGI ALAPJA

Fontos történelmi fejlemények mentek végbe a munka és a bér problémájának megoldása érdekében. Ezek érintik a munkások és munkaadók, a tulajdonosok és a termelőik viszonyát, szabályozzák a munkaidőt, a túlórabért, a különböző szabadságokat, elismertetik a minimális bért, lehetővé teszik a munkásoknak, hogy részt kérjenek a profitból és az irányításból, megtiltják az önkényes elbocsátást, lehetővé teszik a társadalombiztosítást, a sztrájkjogot, s mindazt, ami szinte minden modern munkatörvénykönyvben megtalálható.

Nem kevésbé fontos változások történtek a tulajdon területén is: olyan rendszerek jöttek létre, melyek korlátozzák a jövedelmet, mások megszüntetik a magántulajdont és az államra ruházzák át. Mindezen nem jelentéktelen változások ellenére, melyek a gazdasági probléma területén mentek végbe, maga a probléma lényegében még mindig létezik. Minden javítgatás, szépítgetés, helyesbítés, intézkedés, fejlemény ellenére, melyek a probléma élét tompították az elmúlt századokhoz képest, a gazdasági probléma még mindig nem oldódott meg a világon. A tulajdonra koncentráló egyetlen próbálkozás sem tudta megoldani a termelők problémáját. Ezek még mindig csak bérmunkások, még akkor is, ha a tulajdont az ultrajobboldalról az ultrabaloldalra, vagy valamilyen közbülső csoportra ruházták.

Társakat, ne bérmunkásokat!

A bérek javítására irányuló próbálkozások nem csekélyebbek a tulajdon szabályozását célzó intézkedéseknél. A bérkérdés megoldásában azonban az eredmények mindössze a munkások által elnyert előnyökre korlátozódnak, melyeket a munkatörvénykönyvek biztosítanak, és a szakszervezetek védelmeznek. Az ipari forradalmat követően a termelők sanyarú helyzete megváltozott, a munkások, technikusok, alkalmazottak korábban elérhetetlen jogokat nyertek el az idők során, de azért lényegében a gazdasági probléma továbbra is megmaradt.

A bérek problémájára egyetlen eddigi megoldási próbálkozás sem jelentett igazi választ. Ezekben az esetekben csak mesterséges reformjellegű próbálkozásokról beszélhetünk, melyeket inkább jótékonykodásnak, tekinthetünk, semmint a dolgozók jogai elismerésének. Miért adnak bért a dolgozóknak? Mert véghezvittek egy termelési folyamatot valaki másnak a javára, aki bérbe vette őket, azért, hogy valamilyen terméket előállítsanak a számára. Következésképpen nem ők fogyasztották el terméküket, hanem arra kényszerültek, hogy bér fejében lemondjanak róla. **A helyes alapelv viszont kimondja: *"Aki termel, az fogyasszon!"***

A bérmunkások, bármennyire is javuljon a bérük, a rabszolgaság egy formáját jelentik.

A bérmunkás olyan, mint az úrnak a rabszolgája, akit bérbe vesznek. Ráadásul ő ideiglenes rabszolga, rabszolgasága addig tart, ameddig bér ellenében munkaadója számára dolgozik, legyen az személy, vagy maga az állam. A dolgozók a tulajdonossal vagy a termelő üzemmel való kapcsolatukat és érdekeiket tekintve azonosnak tekinthetők.

Ma a világon minden esetben csak bérmunkások, habár a tulajdon formája széles skálán mozog a jobbszél és a balszél között. Még az állami gazdasági létesítmény is csak bért és más szociális juttatásokat ad a munkásainak, mely inkább hasonlítható ahhoz az alamizsnához, melyet a magán gazdasági vállalatok tulajdonosai adnak munkásaiknak.

Ha azt állítjuk, hogy köztulajdon esetében a bevétel visszajut a társadalomhoz, és így a dolgozókhoz is, szemben a magánvállalat bevételével, mely csak a tulajdonosé, akkor ez igaz. Igaz, de csakis akkor, ha a társadalom közérdekét nézzük és nem a dolgozók saját érdekét, és ha feltételezzük, hogy a politikai hatalom, mely a tulajdont monopolizálja, azonos az összes ember hatalmával, tehát néphatalom teljes egészében, melyet a népi kongresszusok, a népi bizottságok és a szakszervezetek gyakorolnak, nem pedig egyetlen osztály, vagy egyetlen párt, vagy pártok csoportja, vagy egy szekta, vagy egy törzs, vagy egy család, vagy egy személy, vagy valamilyen más, a népet csak helyettesítő testület.

Mindezzel együtt, saját érdekeik szempontjából, amit a munkások közvetlenül kapnak bérek, nyereség vagy szociális juttatások formájában, ugyanaz, mint amit a magánvállalat munkásai kapnak. Tehát, annak ellenére, hogy a tulajdonos különböző, a köztulajdonú létesítmény és a magánvállalat munkása is csak bérmunkás.
Így a tulajdonforma változása nem oldotta meg azt a problémát, hogy a munkásnak közvetlenül joga legyen az általa megtermelt termékre, és ne csak a társadalmon keresztül vagy bér ellenében. Ezt bizonyítja az is, hogy **a termelők a tulajdonformák változása ellenére is bérmunkások maradtak.**

A végső megoldást az jelenti, hogy megszüntetik a bérrendszert, s felszabadítják az embert a rabszolgaság alól, visszatérnek a természetes alapokhoz, melyek a kapcsolatokat megszabták az osztályok, kormányformák és az emberalkotta törvénykönyvek létrejötte előtt.

A természetes törvény képezi az emberi kapcsolatok kritériumát, útmutatását és egyetlen forrását.

A természetes törvény hozta létre a természetes szocializmust, mely a gazdasági termelés elemeinek egyenlőségén alapszik, ez biztosította az egyének számára a természet javainak megközelítőleg egyenlő elosztását. Az embernek ember általi kizsákmányolása, **a javaknak a szükségleteket meghaladó felhalmozása a természetes törvény megsértését jelenti**, amikor megkezdődik az elhajlás és a korrupció az emberi társadalom életében. Ez a kizsákmányoló társadalom megjelenése.

Ha a gazdasági termelés tényezőit elemezzük, akkor azt találjuk, hogy azok kezdettől fogva alapvető tényezőkből álltak: nyersanyagból, termelőeszközből és termelőből. Az egyenlőség természetes alapja, hogy valamennyi termelési tényezőnek meg legyen a maga része a termékre. Ha ugyanis, csak egy közülük hiányzik, már nincs termelés, tehát mindegyik tényezőnek alapvető szerepe van, amely nélkül a termelés leáll.
Ameddig ezen tényezők mindegyike szükségszerű és alapvető, addig egyenlően szükségesek a termelési folyamat számára is. Ezért egyenlő jogokkal kell rendelkezniük arra nézve is, amit megtermeltek. Egyik alkotóelem sem élvezhet elsőbbséget a másikkal szemben, mert ez az egyenlőség természetes törvényével ellenkezik és sérti a többiek jogát. Minden alkotóelemnek megvan tehát a maga része, függetlenül a többiektől. Ha egy olyan termelési folyamattal találkozunk, melyben csak két tényező vesz részt, akkor mindegyiket a termék fele illeti, ha pedig három, akkor mindegyiknek egy harmadrész jut és így tovább.

Ha ezt a természetes törvényt alkalmazzuk a régi és jelenkori helyzetre, a következőket figyelhetjük meg:
A kézi termelés korában a termelési folyamatban a nyersanyagok és a termelő ember vesznek részt. Később a termelőeszköz lép be a kettő közé és az ember ezt használja fel a termelésben. Az állati erőt például ilyennek lehet tekinteni, a későbbi fejlődés során pedig a gép foglalja el ennek helyét. A nyersanyagok mennyisége és minősége is fejlődött az egyszerű, olcsó anyagoktól a rendkívül drága, összetett anyagok irányába. Az ember is fejlődött, egyszerű munkásból mérnökké és technikussá, nagyszámú munkás helyett pedig egyre kevesebb technikus dolgozik.

Annak ellenére azonban, hogy a termelés tényezői minőségileg és mennyiségileg fejlődtek, lényegüket tekintve nem változtak, akár a termelésben játszott szerepüket, akár nélkülözhetetlenségüket vizsgáljuk. A nyersvas például régen és most is a termelés egyik tényezője volt és maradt. Kezdetleges módon a kovács ebből csinált kézierővel kést, fejszét vagy lándzsát és más eszközöket. Most ugyanebből a nyersanyagból gyártanak a mérnökök és technikusok kohók segítségével gépeket, motorokat és mindenféle járművet.

Az állat, a ló, az öszvér, a teve és hasonlók helyébe, amelyek valaha termelési eszközök voltak, beléptek a nagyüzemek, a hatalmas gépek. A valaha primitív termelőeszközökből komplikált technikai felszerelések lettek. Ennek ellenére azonban, minden nagy fejlődés mellett is, az alapvető, természetes termelési tényezők lényegüket tekintve továbbra is megvannak.

A termelési eszközöknek ez a szilárd jellege képezi a természetes alapot, azt a szilárd bázist, amely elengedhetetlen kiindulópont, ha meg akarjuk véglegesen oldani a gazdasági problémát, hiszen minden korábbi történelmi kísérlet ennek megoldására meghiúsult, mert nem vette figyelembe a természetes törvényt.

A korábbi történelmi elméletek vagy csak valamelyik termelési tényező tulajdonának szemszögéből foglalkoztak a gazdasági problémával, vagy csak a termelés fejében adott bérek szemszögéből. A valódi probléma, vagyis magának a termelésnek a problémája így nem nyert megoldást. ***Ily módon a világon jelenleg uralkodó gazdasági rendszerek egyik legfontosabb jellemvonása a bérrend- szer, ami megfosztja a munkást attól, hogy bármilyen joga legyen az általa alkotott termékekre, függetlenül attól, hogy ezek a társadalom vagy egy magánvállalkozás számára készültek.***

Az ipari termelőüzem a nyersanyagokon, a gépeken, és a munkásokon alapszik. A termelés annak eredménye, hogy a munkások az üzem gépeinek segítségével alapanyagokat gyártanak. Ily módon a felhasználásra és fogyasztásra alkalmas késztermékek is termelési folyamaton mennek keresztül, mely a nyersanyagok, az üzem és a munkások nélkül nem valósulhatna meg. Így, ha elvennénk a nyersanyagokat, az üzem nem tudna miből termelni, vagy ha kihagyjuk az üzemet, a nyersanyagokat nem lehetne feldolgozni, vagy ha kihagynánk a termelőket, nem működhetne az üzem.

Ily módon a három tényező egyformán szükséges a termelési folyamatban, nélkülük nincsen termelés. Önmagában ugyanis egyetlen tényező sem képes a termelési folyamat megvalósítására, de ugyanígy kettő sem képes erre, ha a harmadik tényező hiányzik. Ebben az esetben viszont a természetes törvény megkívánja, hogy a három tényező egyenlő részhez jusson a termelésben. Egy ilyen üzemnek a termelése tehát három részből tevődik össze, s mindegyik termelési tényezőnek meg kell, hogy legyen a maga része. Nemcsak az üzem a fontos, hanem azok is, akik termékét elfogyasztják.

Ugyanez a helyzet a mezőgazdasági termelés folyamatában is. Ott, ahol csak az embert és földet látjuk, harmadik eszköz felhasználása nélkül, a kézierővel folyó ipari termeléshez hasonló helyzettel állunk szemben. Itt a termelés csak két részre oszlik, a termelési tényezők számának megfelelően. Ha viszont mezőgazdasági gépet, vagy valami hasonlót is használnak, akkor a termelés itt is három részre oszlik: földre, a földművelőre és az eszközre, melyet a mezőgazdasági termelésben felhasznál.

Így jön létre egy olyan szocialista rendszer, mely e természetes törvény alapján szabályozza a termelési folyamatokat.

A termelők azonosak a munkásokkal. Azért hívjuk őket termelőknek, mert a "munkás", "alkalmazott", vagy "dolgozó" kifejezés már nem alkalmazható. Ennek az az oka, hogy a hagyományos meghatározást alapul véve a munkások mennyiségi és minőségi változáson is keresztülmennek. A munkásosztály folyamatosan csökken, a gépek és a tudomány fejlődésének megfelelően.

Fáradságos feladatokat, melyeket korábban nagyszámú munkásnak kellett megoldani, most gépek végeznek. A gépek működtetése viszont kevesebb munkaerőt igényel.

Ez jelenti a munkaerő mennyiségi változását. A gép viszont technikai tudást tesz szükségessé a fizikai erő helyett. Ez jelenti a munkaerő minőségi változását. Egy olyan erő, mely csak a termeléshez kötődött, a termelés egyik tényezőjévé lett.

A dolgozókból a fejlődés során tudatlan munkások tömegéből korlátozott számú technikus, mérnök és tudós lett. Mindennek eredményeképpen a munkások szakszervezetei egyre inkább eltűnnek, hogy a mérnökök és technikusok szakszervezetei lépjenek a helyükbe. **Ugyanis a tudományos fejlődés az emberiség visszafordíthatatlan nyeresége.** E fejlődés eredményeképpen fog megszűnni az analfabétizmus. A hagyományos dolgozó, mint múló jelenség, fokozatosan eltűnik. Ennek ellenére azonban az ember új formájában is megmarad a termelés alapvető tényezőjének.

A SZÜKSÉGLET

Ahol szükség van, ott a szabadság rejtve marad!

Nincsen emberi szabadság, ha valaki más szabja meg ***szükségletét***. A szükséglet oda vezethet, hogy az egyik ember rabszolgává teszi a másikat. **A szükség az oka a kizsákmányolásnak is.** A szükséglet valóságos probléma, a konfliktus abból származik, hogy egy csoport akar uralkodni az ember szükségletein.

A LAKÁS

A *LAKÁS* alapvető szükséglet az egyén és a család számára, tehát nem lehet másnak a tulajdonában. **Nem szabad az olyan ember, aki másnak a lakásában él bérért vagy anélkül.** Azok a próbálkozások, melyeket a különböző államok a lakásprobléma megoldására tesznek, valójában nem jelentenek megoldást. Ennek az az oka, hogy nem a végleges és gyökeres megoldásra törekszenek. Ez ugyanis azt jelenti, hogy az embernek birtokolnia kell a lakását. Az eddigi próbálkozások ugyanis a magán, vagy állami lakbértől függetlenül mindössze a bérek csökkentésére vagy emelésére, illetve szabályozására irányultak.

A szocialista társadalomban egyetlen ember, de még a társadalom sem uralkodhat az ember szükségletein. Senkinek sincs joga arra, hogy saját és örököseinek házán felül bérbeadás céljából újabb házat építsen, mert a ház egy másik ember szükségletét szimbolizálja, s bérbeadás céljából történő építése kísérlet arra, hogy ennek a másik embernek a szükséglete felett ellenőrzést gyakoroljunk:

A HOL SZÜKSÉG VAN, OTT A SZABADSÁG REJTVE MARAD!

A JÖVEDELEM

A JÖVEDELEM az ember egy másik alapvető szükséglete. A szocialista társadalomban egyetlen ember jövedelme sem öltheti egy másvalakitől kapott bér vagy alamizsna formáját. **A szocialista társadalomban ugyanis társak vannak és nem bérmunkások.** Az egyén jövedelme magántulajdonának egy formája, mellyel ő maga rendelkezik szükségletei kielégítésére. Ez a rész illeti őt meg abból a termelésből, melynek ő az egyik alapvető tényezője. A jövedelem nem lehet egy másik ember számára végzett termelés ellenében kapott bér.

A KÖZLEKEDÉSI ESZKÖZ

A KÖZLEKEDÉSI ESZKÖZRE ugyancsak elkerülhetetlen szüksége van az egyénnek és a családnak is. Az egyén közlekedési eszköze nem lehet egy másik tulajdona. A szocialista társadalomban egyetlen ember vagy csoport sem jogosult arra, hogy személyi közlekedési eszközöket birtokoljon bérbeadás céljára, mert ez már a mások szükséglete feletti uralmat jelenti.

A FÖLD

A *FÖLD* senkinek sem a tulajdona. De mindenkinek joga van használatára akár mezőgazdasági munka céljából, akár állattenyésztésre a saját és örököseinek élete folyamán, ha saját erőből műveli meg, nem vesz igénybe másokat bérért, vagy ingyen és ha csakis saját szükségleteit akarja kielégíteni. Ha a földbirtoklást megengedjük, csak a rajta élők részesedhetnének belőle. A föld adva van, de felhasználói idővel változnak foglalkozásukat, képességüket és ottlétüket *tekintve.*

Az új szocialista társadalom célja egy olyan társadalom megteremtése, mely boldog, mert szabad. Ez csak akkor valósul meg, ha kielégítjük az ember anyagi és szellemi szükségleteit. Ez viszont csak úgy lehetséges, ha megszabadítjuk e szükségleteket mások uralmától és ellenőrzésétől.

A szükségleteket csak mások kizsákmányolása és szolgaságba ejtése nélkül lehet kielégíteni, máskülönben ellentétbe kerülünk az új szocialista társadalom céljával.

Az új társadalomban az ember vagy saját magának dolgozik, hogy anyagi szükségleteit biztosítsa, vagy egy szocialista vállalat számára, amelyben ő maga is társ, vagy a társadalom számára végez közszolgálatot és a társadalom biztosítja anyagi szükségleteit.

Az új szocialista társadalomban a gazdasági tevékenység az anyagi szükségletek kielégítése érdekében folytatott termelőtevékenység és nem a termeléstől független tevékenység, vagy olyan, melynek célja a profitszerzés, a szükségletek kielégítéséhez nem szükséges fölösleg felhalmozása. Az új szocializmus törvényei ezt nem teszik lehetővé.

Az egyén gazdasági tevékenységének egyedüli törvényes célja csak saját szükségleteinek kielégítése lehet. A világ javai az egyes korszakokban korlátozottak, s ugyanez a helyzet az egyes társadalmakban is. Ezért egyetlen embernek sincs joga arra, hogy olyan gazdasági tevékenységet folytasson, melynek célja a szükségletei kielégítését meghaladó javak kisajátítása. A szükségleteit meghaladó fölösleg ugyanis már másokat illetne meg.

Mindenkinek joga van arra, hogy saját termeléséből fölhalmozzon, de nem mások erőfeszítéseinek felhasználásával, vagy mások szükségleteinek rovására. Ha a gazdasági tevékenység túlléphetne a saját szükségletek kielégítésén, az ember csak úgy juthatna többhöz, hogy másokat megfoszt attól.

A saját szükségleteket meghaladó felhalmozás már egy másik embernek a társadalom javaiból való részesedését akadályozza.

Kizsákmányolásról beszélhetünk, ha megengedjük a szükségletek kielégítését meghaladó felhalmozás érdekében folytatott termelőtevékenységet, vagy mások felhasználását a szükségletek kielégítésére, vagy a szükségleteken felüli dolgok megszerzésére, vagyis az ember kizsákmányolását egy másik ember szükségleteinek kielégítése érdekében, azért hogy más számára halmozzon fel saját szükségleteinek rovására. Amellett, hogy a bérért végzett munka egyenlő a szolgasággal, mint már kifejtettük, ráadásul még ösztönzés nélküli tevékenység is, hiszen a termelő csak bérmunkás és nem társ.

Az, aki saját magának dolgozik, minden bizonnyal termelőtevékenységnek szenteli magát, mert erre ösztönzi az anyagi szükségleteinek kielégítésére végzett munkájától való függősége. Kétségkívül, az, aki egy szocialista vállalatnál dolgozik, ahol társ a termelésben, az is a termelőmunkának szenteli magát, mert erre ösztönzi az a tény, hogy csak így tudja kielégíteni szükségleteit. Aki viszont bérért dolgozik, annak nincs semmi indítéka a munkára.

A bérmunka képtelen megoldani a termelés növelésének és fejlesztésének problémáját, akár a szolgáltatásról, akár termelésről van szó. Állandóan hanyatlik, mert a bérmunkások vállain nyugszik.

NÉHÁNY PÉLDA A TÁRSADALOM SZÁMÁRA VÉGZETT BÉRMUNKA, A MAGÁNCÉLRA VÉGZETT BÉRMUNKA, ILLETVE A NEM BÉRÉRT VÉGZETT MUNKA ILLUSZTRÁLÁSÁRA.

1. *Első példa:*

a/ Egy munkás tíz almát termel a társadalom számára, a társadalom pedig egy almát ad neki termelése fejében. Ez tökéletesen kielégíti szükségletét.

b/ Egy munkás tíz almát termel a társadalom számára, a társadalom pedig egy almát ad neki munkájáért, de ez nem elegendő szükségletének kielégítésére.

2. *Második példa:*

Egy munkás tíz almát termel egy másik személy számára, s olyan bért kap, mely kevesebb, mint egy alma értéke.

3. *Harmadik példa:*

Egy munkás tíz almát termel a saját maga számára.

A KÖVETKEZTETÉS

Az első: /a/ munkása nem növeli termelését, mert az bármennyire is nőne, ő személyesen csak egy almát kap, és ez kielégíti szükségletét. Így mindenki, aki a társadalom számára dolgozik, pszichológiailag ösztönösen állandóan apatikus.

Az első /*b/* munkásának nincs indítéka magára a termelésre, mert a társadalom számára termel, anélkül azonban, hogy szükségletét ki tudná elégíteni. Mégis dolgoznia kell ösztönző nélkül is, mert kénytelen alávetni magát az egész társadalomra érvényes munkakörülményeknek. Ez a társadalom minden tagjára vonatkozik.

A második: eredetileg nem azért dolgozik, hogy termeljen, hanem azért, hogy megkapja a bérét.
Minthogy bére nem elegendő szükségletei kielégítésére, vagy egy másik munkaadót keres, akinek az elsőnél jobb áron adja el munkáját, vagy arra kényszerül, hogy továbbra is ugyanott dolgozzon és épp csak, hogy megéljen.

A harmadik: ez az egyedüli, aki apátia és kényszer nélkül dolgozik. A szocialista társadalomban nincs lehetőség az egyéni szükségletek kielégítését meghaladó egyéni termelésre, s nem megengedett a szükségletek kielégítése mások terhére, vagy mások igénybevételével. Mivel a szocialista vállalatok a társadalom szükségleteinek kielégítéséért dolgoznak, a harmadik példa világítja meg a gazdasági termelés legegészségesebb módját.

Minden körülmények között azonban, még a rosszak között is, a termelés a fennmaradás érdekében folytatódik. A legjobb bizonyíték erre, hogy a kapitalista társadalmakban a termelés azon kevés

tulajdonosnak a kezében akkumulálódik és terjed ki, akik nem dolgoznak, hanem kizsákmányolják a dolgozók munkáját, akik kénytelenek megélhetésükért termelni.

A *ZÖLD KÖNYV* azonban nemcsak az anyagi termelés problémáját oldja meg, hanem megrajzolja az emberi társadalom problémái átfogó megoldásának útját, hogy véglegesen felszabadítsa az egyént anyagilag és szellemileg, s megvalósítsa boldogságát.

EGYÉB PÉLDÁK

Ha feltételezzük, hogy a társadalom vagyona 10 egységet tesz ki, s tagjainak száma 10, akkor minden egyes személy részesedése 10:10=1 rész a vagyonból. Ha viszont a társadalom néhány tagjának több mint egy egysége van, akkor ugyanezen társadalom néhány más tagjának semmi sem jut. Ennek oka, hogy a többiek kisajátították a rájuk eső részt. Ezért vannak gazdagok és szegények a kizsákmányoló társadalomban.

Tételezzük fel, hogy a társadalom öt tagjának mindegyike két egységet birtokol. Ez esetben van öt másik, akinek semmije sincs, tehát 50% meg van fosztva a társadalom vagyonából való részesedés jogától. Ez érthető, hiszen az első öt tag kezében lévő plusz öt egység a második öt tagot illetné meg.

Ha ebben a társadalomban az egyénnek egy egységre van szüksége a társadalom vagyonából szükségletei kielégítésére, akkor az, akinek több van, valójában kisajátítja a társadalom más tagjainak jogát. Minthogy ez a rész több mint amennyi kell szükségleteinek kielégítésére, s amire a vagyon egy egységét elegendőnek becsülik, a többletet már csak azért szerzi meg, hogy felhalmozza.

Ez a felhalmozás azonban csak más szükségletének a terhére valósulhat meg, vagyis úgy, hogy kisajátítja a másoknak járó vagyonrészt. Ezért van az, hogy vannak olyanok, akik felhalmoznak, és nem költenek, tehát szükségleteik kielégítésén felül is tartalékolnak, s vannak olyanok, akik kérnek és jogfosztottak, tehát a társadalom vagyonára való jogukat kérik, s nem találnak semmit, amit elfogyaszthatnak.

Lopásról és rablásról van itt szó, nyíltan és törvényesen, úgy, ahogy ezt a társadalmat irányító kizsákmányoló és elnyomó törvények lehetővé teszik.

Végső soron annak, ami a szükségletek kielégítése után megmarad, a társadalom egészének birtokába kellene kerülnie. Az egyének csak annyit jogosultak megtakarítani, amennyit saját szükségleteikre igényelnek. **A szükségleteket meghaladó felhalmozás már a közvagyont fenyegeti.**

Az ügyeseknek és szorgalmasoknak nincs joguk arra, hogy ügyességük és szorgalmuk révén rátegyék kezüket mások részére. Hasznosíthatják viszont ezeket az előnyöket saját szükségleteik kielégítésében. A fogyatékosoknak, elmebetegeknek, nyomorékoknak is ugyanúgy részesedniük kell a társadalom vagyonából, mint az egészségeseknek.

A társadalom vagyona olyan, mint egy élelmiszerbolt, vagy raktár, mely bizonyos számú embernek meghatározott mennyiségű ellátmányt juttat naponta. Ez fedezi ezeknek az embereknek a napi szükségletét, de minden személynek joga van arra, hogy ebből annyit takarítson meg, amennyit akar. Tehát annyit fogyaszt el belőle, amennyit akar, s annyit tehet félre porciójából, amennyit kíván. E célból saját képességeit és ügyességét hasznosíthatja.

Aki viszont adottságait arra használja, hogy a közélelmezési raktárból még többet vegyen el a saját maga számára, az kétséget kizáróan tolvaj. Ugyanígy, aki ügyességét arra fordítja, hogy a szükségletei kielégítését meghaladó vagyont szerezzen, az valójában a közérdeket sérti meg, vagyis a társadalom vagyonát, ami olyan mint az említett raktár az előbbi példában.

Az új szocialista társadalomban csak azok esetében lehetnek eltérések a személyi vagyonban, akik valamilyen közszolgálatot végeznek. A társadalom ezeknek meghatározott részt biztosit a vagyonból, mely megfelel ennek a szolgálatnak. Az egyének része csakis olyan mértékben különbözhet, amilyen mértékben egyikük több közszolgálatot végez, mint a másik.

Ily módon a nagyszerű történelmi tapasztalatok egy új tapasztalatot hoztak létre. Ez teszi fel a koronát arra a küzdelemre, melyet az ember azért folytat, hogy elnyerje szabadságát, megvalósítsa boldogságát szükségletei kielégítésével, megszüntesse a mások általi kizsákmányolását, véget vessen mindörökre a zsarnokságnak, s megtalálja a társadalmi vagyon elosztásának igazságos módját.

Itt az ember saját maga dolgozik meg szükségletei kielégítéséért, s nem másokat zsákmányol ki a saját javára, hogy szükségleteit az ő rovásukra elégítse ki, s nem is azért dolgozik, hogy másokat megfosszon szükségleteiktől.

Ez az elmélet felszabadítja a szükségleteket azért, hogy ezáltal felszabadítsa magát az embert is.

Ily módon az új szocialista társadalom csak a dialektikus következménye azoknak az igazságtalan viszonyoknak, melyek a világban uralkodnak. Ezek hozták létre a természetes megoldást, mely egyrészt feltételezi a szükségletek kielégítésére szolgáló magántulajdont anélkül, hogy mások felhasználására sor kerülne, másrészt feltételezi a szocialista tulajdont, amelyben a termelők társak a termelésben. A szocialista tulajdon lépett annak a magántulajdonnak a helyére, mely azoknak a bérmunkásoknak a termelésén alapult, akiknek nem volt joguk arra, amit megtermeltek.

Az, aki azt a házat birtokolja, melyben az ember lakik, vagy azt a közlekedési eszközt, melyet használ, vagy azt a jövedelmet, melyből megél, az birtokolja az ember szabadságát is, vagy annak egy részét. A szabadság viszont oszthatatlan! Hogy az ember boldog legyen, szabadnak kell lennie, ahhoz pedig, hogy szabad legyen, saját magának kell birtokolnia szükségleteit.

Az, aki az ember szükségleteit birtokolja,' őt magát is hatalmában tarthatja, kizsákmányolhatja, szolgasorba taszíthatja, hiába tiltja ezt meg esetleg a törvény.

Az ember alapvetően nélkülözhetetlen személyes anyagi szükségletei, a ruházattól és élelemtől kezdve egészen a közlekedési eszközig és a lakásig az ő szent és személyes tulajdonában kell, hogy legyenek, s nem tartozhatnak senki máshoz. Ha csak bér ellenében lehet ezekhez hozzájutni, akkor ez a tényleges tulajdonosnak lehetőséget ad arra, hogy az ember magánéletébe beavatkozzon, s megszabja alapvető szükségleteit. Ez egyébként még akkor is így van, ha általában véve a társadalomról van szó.

Ily módon a tulajdonos elveheti az ember szabadságát, megfoszthatja boldogságától. A ruha tulajdonosa, akitől a ruhát bérlik, beavatkozhat úgy, hogy esetleg az utcán húzza le a ruhát az emberről, s otthagyja meztelenül. A közlekedési eszköz tulajdonosa is közbeléphet, s otthagyhatja az embert az út közepén. Ugyanígy közbeléphet a lakástulajdonos is, s megfoszthatja az embert menedékétől.

Nevetséges dolog az ember alapvető szükségleteiből fakadó problémákat jogi, adminisztratív, vagy hasonló intézkedésekkel rendezni. A természetes törvénynek megfelelően a társadalom lényegében e szükségleteken nyugszik.

A szocialista társadalom célja az ember boldogsága, ami csak a szellemi és anyagi szabadság árnyékában képzelhető el. A szabadság elérése attól függ, hogy az ember mennyire birtokolja szükségleteit személyes, garantált és szent tulajdon formájában. Az ember szükségletei nem lehetnek valaki másnak a tulajdonában, s nem lehet kitéve annak, hogy a társadalom valamely alkotóeleme rátegye a kezét. Ellenkező esetben ugyanis az ember aggodalomban él, mely megfoszthatja boldogságától és szabadságától, hiszen állandóan várhatja, hogy alapvető szükségleteit külső beavatkozás fenyegeti.

A jelenkori társadalmak összeomlása, bérmunkások társadalmából partnerek társadalmává történő alakulása elkerülhetetlen és dialektikus következménye a világon jelenleg uralkodó ellentmondásos gazdasági téziseknek, az igazságtalan viszonyoknak, melyeknek alapja a máig megoldatlan bérrendszer.

A kapitalista világ szakszervezeteinek fenyegető ereje a biztosíték arra, hogy a kapitalista társadalmak megdőlnek, bérmunkások társadalmából partnerek társadalmává alakulnak.

Valószínűleg a szocializmus-megvalósítására hivatott forradalom azzal fog kezdődni, hogy birtokba veszik az általuk létrehozott termék őket megillető részét. A fizetésemelést követelő sztrájkok ezentúl a termelésben való részvétel jogát fogják követelni.

A *ZÖLD KÖNYV* iránymutatásával ez előbb vagy utóbb megvalósul.

A végső lépés az lesz, amikor a szocialista társadalom eljut arra a fokra, hogy a profit és a pénz eltűnik. Ez úgy történik, hogy **a társadalom átalakul egy teljes mértékben termelő társadalommá,** a termelés pedig eljut arra a szintre, hogy ki tudja elégíteni a társadalom tagjainak anyagi szükségleteit. Ebben a végső fázisban automatikusan eltűnik a nyereség és nem lesz szükség pénzre.

A profit elismerése egyet jelent a kizsákmányolás elismerésével. Már a puszta elismerés is lehetetlenné teszi a korlátok közé szorítását. Pusztán reformista próbálkozásoknak tekinthetők azok a különféle intézkedések, melyek a profit korlátozására irányultak, s így nem jelentenek radikális megoldást az embernek ember által történő kizsákmányolása megakadályozására.

A végső megoldást a profit felszámolása hozza meg. **A profit azonban a gazdasági tevékenység motorja, ezért a profit megszüntetését nem lehet egy egyszerű határozattal elérni.** Csak a szocialista termelés fejlődésének eredménye lehet, ami akkor következik be, ha megvalósul a társadalom és az egyének szükségleteinek anyagi kielégítése. A profit növeléséért végzett munka vezet el végül a profit megszűnéséhez.

HÁZI SZOLGÁK

A fizetett, vagy fizetetlen *háziszolgák* egyfajta rabszolgák. Valójában ők a modern kor rabszolgái. Minthogy az új szocialista társadalom a termelésben való részvételen és nem a béreken alapul, a természetes szocialista törvény nem alkalmazható a házi szolgákra, mert ezek szolgálatokat végeznek, s nem termelnek. A szolgálatok nem hoznak létre anyagi javakat, melyeket részekre lehetne felosztani a természetes szocialista törvény alapján.

A házi szolgáknak ezért nincsen más lehetőségük, minthogy bérért vagy anélkül, sanyarú körülmények között dolgozzanak. Minthogy a bérmunkások egyfajta rabszolgák, s szolgaságuk fennmarad, míg bér ellenében végeznek munkát, s minthogy a házi szolgák súlyosabb helyzetben vannak, mint a házakon kívül, a gazdasági létesítményekben és vállalatoknál dolgozó bérmunkások, a házi szolgákat kell elsőnek megszabadítani a bérmunkások társadalmának, vagyis a rabszolgák társadalmának szolgaságától. Mint szociális jelenség, a házi szolgák állnak legközelebb a rabszolgákhoz.

A harmadik egyetemes elmélet hírül adja a tömegeknek az igazságtalanság, a zsarnokság, a kizsákmányolás, és a gazdasági és politikai hegemónia minden kötelékétől való végleges megszabadulást, s valamennyi ember társadalmának eljövetelét. Ebben a társadalomban minden ember szabad lesz, egyenlően osztozik a hatalomban, a vagyonban és a fegyverekben, s így a szabadság teljes és végleges győzelmet arat.

A *ZÖLD KÖNYV* utat mutat a bérmunkások és házi szolgák tömegei előtt, hogy megvalósuljon az emberi szabadság. Ezért harcolni kell, hogy a házi szolgákat felszabadítsuk rabszolga helyzetükből, s társakká tegyük őket a házakon kívül, ott, ahol anyagi javak termelése folyik, melyet a résztvevő tényezőknek megfelelően részekre lehet osztani. A házban a lakóknak kell szolgálni. A szükséges házi munkákat nem fizetett, vagy fizetetlen szolgákkal kell elvégeztetni, hanem olyan alkalmazottakkal, akiket elő lehet léptetni munkájuk során, s akik ugyanazokat az anyagi és szociális garanciákat élvezik, mint bármely közszolgálatban álló alkalmazott.

A HARMADIK EGYETEMES ELMÉLET TÁRSADALMI BÁZISA

Az emberi társadalom hajtóereje a társadalmi, vagyis nemzeti tényező". Az emberi közösségeket, — a családtól kezdve a törzsön át, egészen a nemzetig — összefűző társadalmi kötelék a történelmi mozgás alapja.

A történelmi hősök olyan személyek, akik áldozatokat hoztak bizonyos ügyek érdekében. Erre nézve más meghatározás nem létezik. De milyen ügyek érdekében? Másokért hoznak áldozatokat. De kikért? Azokért, akikkel kapcsolatban állnak. Az egyén és a csoport közötti kapcsolat viszont társadalmi jellegű, az emberek egymás közötti kapcsolatait jelenti. **A nemzetek létének alapja a nacionalizmus.** Ezek az ügyek tehát nemzeti ügyek. A nemzeti kapcsolat társadalmi kapcsolatot jelent. A társadalmi kapcsolat a közösségből, vagyis a társadalom tagjai közötti viszonyból származik. Ugyanígy, a nemzeti kapcsolat a nemzetből, vagyis a nemzet tagjainak egymás közötti viszonyából származik. A társadalmi kapcsolat tehát nemzeti kapcsolat, és a nemzeti kapcsolat társadalmi kapcsolat. A csoport ugyanis egy nemzet és a nemzet is egy csoport, még akkor is, ha számszerűen az egyik kisebb. Itt most hagyjuk az alkalmi csoportra vonatkozó részletes meghatározást, mely a tagok nemzeti kapcsolatait nem érinti. Csoporton itt a nemzeti kapcsolatai miatt állandónak tartott csoportot értjük.

A történelmi mozgalmak továbbá tömegmozgalmak is, vagyis csoportmozgalmak a csoport saját érdekében, hogy független legyen egy másik csoporttól. Minden csoportnak megvan ugyanis a maga társadalmi struktúrája, mely összetartja. A csoportmozgalmak mindig függetlenségi mozgalmak annak érdekében, hogy az alávetett, vagy elnyomott csoport megvalósíthassa önmagát egy másik csoporttal szemben. A hatalmi küzdelem magán a csoporton belül folyik, még a család szintjén is, ahogy ezt a *ZÖLD KÖNYV első* része, a harmadik egyetemes elmélet politikai alapja kifejtette. A csoportmozgalom valójában a saját érdekekért folytatott nemzeti mozgalom. Közös, természetes struktúrája révén egy csoportnak közös társadalmi szükségletei vannak, melyeket kollektíván kell kielégíteni. Ezek a szükségletek semmiképpen sem egyéni szükségletek. Ezek egy olyan nemzetnek a kollektív szükségletei, jogai, követelései vagy céljai, melyet a közös nacionalizmus fog össze. Ezért hívják ezeket a mozgalmakat nemzeti mozgalmaknak. A jelenkori nemzeti felszabadító mozgalmak maguk is társadalmi mozgalmak. Addig nem fejeződnek be, ameddig minden egyes csoport fel nem szabadul egy másik csoport uralma alól. A világ ugyanis jelenleg a történelmi mozgás egyik szabályos ciklusán, a nacionalizmus győzelmét hozó nemzeti küzdelem szakaszán megy keresztül.

Az emberi világban ez a történelmi valóság, vagyis a társadalmi valóság. A nemzeti küzdelem, — a társadalmi küzdelem a történelmi mozgás alapja, mivel az erősebb, mint bármely más tényező. Ez ugyanis az eredet, az alap, ez az emberi közösségnek, a nemzetnek, magának az életnek az alaptermészete. Az emberen kívüli egyéb élőlények csoportokban élnek. Az állatvilágban a csoport az alapja a csoportok fennmaradásának. Ugyanígy **a nacionalizmus a nemzetek fennmaradásának alapja**. Azok a nemzetek, melyeknek nacionalizmusa elpusztult, maguk is romlásnak vannak kitéve. A világnak ma egyik fő politikai problémáját jelentő kisebbségek kérdése is társadalmi jellegű. Ezek ugyanis olyan nemzetek, melyeknek nacionalizmusa megsemmisült, melyeknek kötelékei szétszakadtak. A társadalmi tényező tehát életfontosságú tényező, a fennmaradást jelentő tényező. Éppen ezért a nemzetnek a fennmaradást szolgáló természetes és veleszületett mozgatórugója.

A nacionalizmus az emberi világban, és a csoportösztön az állatvilágban éppen olyan, mint a gravitáció az ásványok és égitestek világában. Ha a Nap gravitációja megszűnne, gázai szerteáramlanának, s nem létezhetne többé egységes egészként. Az egység tehát fennmaradásának alapja. A fennmaradás alapját egy adott dolog egységének tényezője képezi. Bármely csoport egységének tényezője a társadalmi tényezővel, vagyis a nacionalizmussal azonos. Ezért harcolnak a közösségek nemzeti egységükért, mert ebben rejlik fennmaradásuk.

A nemzeti tényező, vagyis a társadalmi kötelék automatikusan a fennmaradás felé hajtja a homogén nemzetet, pontosan úgy, ahogy egy tárgy gravitációs ereje automatikusan, egyetlen tömegben tartja azt össze e mag körül. Az atombombában az atomok szétáramlása és szétrobbanása a magnak, a körülötte elhelyezkedő atomok gravitációs fókuszának felrobbanásából következik. Amikor tehát ezen alkotóelemek egységét képező tényező megsemmisül, s megszűnik a gravitációs erő, az atomok szétszóródnak, az atombomba pedig szanaszét repülő atomokká alakul át, illetve mindazzá, ami ezzel együtt jár. Ez a dolgok természete. Ez a természet szilárd törvénye. Ha ezt nem vesszük figyelembe, vagy összeütközésbe kerülünk vele, az életet romboljuk le. Így indul pusztulásnak az ember élete is, ha nem veszi figyelembe a nacionalizmust, a társadalmi tényezőt. A csoport összetartása jelenti a fennmaradás titkát.

Ugyanez történik, ha az ember összeütközik ezzel a törvénnyel. A társadalmi tényezővel egyedül a vallási tényező kelhet versenyre, az egy adott közösség egységére gyakorolt hatását illetően. A vallási tényező ugyanis meg is oszthatja a nemzeti csoportot, de egyesíthet is különböző nemzetiségű csoportokat. Végső soron azonban a társadalmi tényezőt illeti meg a döntő szerep. Így volt ez a különböző korszakokban is. Eredetileg minden népnek egy vallása volt, s ez jelentette a harmóniát. Idővel azonban különbségek jöttek létre, s ezzel megszületett a küzdelemnek, a népek élete bizonytalanná válásának a valódi oka, mely nyomon kísérhető a különböző történeti korszakokban.

A szilárd alapot az jelentené, ha minden népnek egy vallása lenne. Az ezzel ellentétes helyzet abnormális. Az eltérés egészségtelen helyzetet teremtett, mely ténylegesen hozzájárult az egy adott nemzeti csoporton belüli konfliktusok kialakulásához. A megoldást csak az jelentheti, hogy újra összhangba kell kerülni a természetes alappal, mely szerint minden nemzetnek egy vallással kell rendelkeznie. Ha ugyanis a társadalmi tényező egybeesik a vallásival, akkor létrejön az összhang, a közösségek élete stabilizálódik, megerősödik, s egészséges fejlődésnek indul.

A házasság olyan aktus, mely negatíve vagy pozitíve befolyásolhatja a társadalmi tényezőt. Ez annak ellenére így van, hogy aszabadság természetes törvényének megfelelően, a férfinak és a nőnek is joga van elfogadni azt, akit akar, vagy elutasítani azt, akit nem akar. A dolog lényegénél fogva azonban egy adott

csoporton belüli házasság erősíti annak egységét, s olyan kollektív növekedést tesz lehetővé, mely összhangban van a társadalmi tényezővel.

A CSALÁD

Az egyén számára a család fontosabb, mint az állam. Az emberiség számára az egyén a létező, az egyén számára viszont a család, mely a bölcsőt, az eredetet, a társadalmi védőernyőt jelenti neki. Természetszerűen az emberiség az egyént és a családot jelenti, és nem az államot. Az emberiség államot nem ismer. Az állam mesterséges gazdasági, politikai, némelykor katonai rendszer, melynek semmi köze az emberiséghez. A család éppen olyan, mint a természet egyedi növénye, mely a természetes növényzet alkotóeleme.

A természetnek szántóföldekké, kertekké és hasonlókká való átalakítása mesterséges eljárás, melynek semmi köze a virágokból, levelekből, ágakból álló növény alaptermészetéhez. Pontosan ebben hasonlít a családhoz. A politikai, gazdasági, vagy katonai tényezők állammá alakították a családok csoportját, de ennek semmi köze az emberiséghez. Ugyanígy, minden olyan helyzet, körülmény vagy intézkedés, mely a család széthullását, hanyatlását vagy pusztulását eredményezi, embertelennek és természetellenesnek tekinthető. Itt ugyanígy önkényes helyzetről beszélhetünk, mint minden olyan cselekedet, körülmény vagy intézkedés esetében, mely a növény elpusztításához, ágainak szétszórásához, viráginak és leveleinek elszáradásához vezet.

Azok a társadalmak, melyekben a család létét és egységét veszély fenyegeti olyan mezőhöz hasonlatosak, melynek növényeit aszály, vagy tűz fenyegeti. A virágzó kert, vagy rét növényei természetes módon növekednek, hoznak virágot, eresztenek gyökeret. Ugyanez áll az emberi társadalomra is.

A virágzó társadalomban az egyén természetes módon növekszik a családban, és a család maga virágzik a társadalomban. Az egyén ugyanúgy kötődik az emberi családhoz, mint a levél az ághoz, vagy mint az ág a fához. Önmagában egyiknek sincs se értéke, se élete. Ez a helyzet az egyénnel is, ha elszakad a családtól. Család nélkül az egyénnek sincs értelme, se társadalmi élete. Ha az emberi társadalom eljut oda, hogy az ember család nélkül létezhet, akkor útonállók társadalmává válik és olyan lesz, mint a mesterséges növény.

A TÖRZS

A törzs lényegében a születések révén kibővült családdal azonos. A törzs tehát a nagycsalád. A nemzet viszont a születések révén kibővült törzs. A nemzet tehát egy nagy törzs. A világ pedig a különböző nemzetekre oszlott nemzet. A világ ezek szerint egy nagy nemzet. Ugyanaz köti össze a családot, mint a törzset, vagy a nemzetet, vagy a világot. A létszám növekedésével azonban a kapocs gyengül. Az ember fogalma hasonlatos a nemzetéhez, a nemzeté a törzséhez, a törzsé a családéhoz. Ahogyan azonban az alacsonyabb szintről a magasabb felé emelkedünk, a melegség foka úgy csökken. Ezt a társadalmi tényt csak azok tagadják, akik nem ismerik.

A társadalmi kötelék, az összetartás, az egység, a barátság, a szeretet tehát erősebbek a család szintjén, mint a törzs szintjén, s erősebbek a törzs szintjén, mint a nemzetén, s erősebbek a nemzet szintjén, mint a világén.

Az ezekből a társadalmi kötelékekből származó előnyök, kiváltságok, értékek és eszmények ott találhatók meg, ahol ezek a kötelékek természetesek és kétségtelenül erősek, vagyis erősebbek a család szintjén, mint a törzsén, erősebbek a törzs szintjén, mint a nemzetén, erősebbek a nemzetén, mint a világén. Ily módon a társadalmi kötelékek és a belőlük származó előnyök, kiváltságok, értékek és eszmények eltűnnek, mihelyt a család, a törzs, a nemzet és az emberiség eltűnik. *Ezért nagyon fontos az, emberi társadalom számára, hogy megőrizze a családi, a törzsi, a nemzeti, és a világiösszetartást és így hasznot húzzon azokból az, előnyökből, kiváltságokból, értékekből és eszményekből, melyeket a család, a törzs, a nemzet és az emberiség által kialakított összetartás, összetartozás, egység, barátság és szeretet nyújt.* Szociális szempontból az összetartozást, az egymással való szolidaritást és a hasznosságot illetően a családon alapuló társadalom jobb, mint a törzsi, a törzsi viszont előnyösebb, mint a nemzeten alapuló, s a nemzeten alapuló jobb, mint az egész világot átfogó társadalom.

A TÖRZS ELŐNYEI

Minthogy a törzs egy nagy család, tagjainak ugyanazokat az anyagi előnyöket és szociális kiváltságokat nyújtja, mint a család. A törzs ugyanis másodlagos család. Fontos viszont hangsúlyozni, hogy az egyén időnként becstelenül viselkedhet, amit nem merészelne megtenni családja előtt. Tekintve azonban, hogy a család terjedelme kicsi, az ember nem érzi annyira felügyeletét. A törzsnél éppen fordított a helyzet, ennek tagjai nem érezhetik, hogy teljesen függetlenné válhatnak a törzs felügyeletétől. Ezen az alapon a törzs olyan viselkedésmódot alakít ki tagjai számára, mely az iskolai nevelésnél jobb és magasabb rendű társadalmi nevelést jelent. A törzs társadalmi iskolának tekinthető, amelynek tagjai gyermekkoruktól kezdve úgy nőnek fel, hogy a legmagasabb eszményeket szívják magukba, kialakítva ezáltal viselkedésmódjukat is. Az ember növekedésével ezek automatikusan rögződnek. A neveléssel és a tudományokkal éppen ellenkező a helyzet. Ezeket formálisan közlik, s így ezek fokozatosan elhalványodnak az ember növekedésével, éppen azért, mert formális és kísérleti jellegűek. S az egyén tudatában is van annak, hogy itt puszta közlésről van szó.

A törzs a társadalmi biztonság természetes szociális védőernyője. A törzsi társadalom hagyományainak alapján a törzs a tagoknak kollektív váltságdíj-fizetést, kollektív büntetést, kollektív bosszút, kollektív védelmet, vagyis társadalmi oltalmat, biztosit.

A vér jelenti az alapvető tényezőt a törzs létrejöttében, de nem ez az egyedüli meghatározó, mert az odatartozás is a törzset kialakító elemek közé sorolható. Idővel a vérségi kapcsolatot és a puszta odatartozást jelentő tényezők között elmosódik a különbség, s csak a törzs, mint egységes társadalmi és valóságosan létező csoport ragadható meg.

Mindenesetre viszont a törzset a vér és az eredet tartja össze, minden másnál erősebben.

A NEMZET

A nemzet az egyén nemzeti, politikai védőernyője, mely szélesebb, mint a törzs által nyújtott társadalmi védőernyő. A törzsiség lerombolja a nacionalizmust, mert a törzsi lojalitás gyengíti a nemzet iránti hűséget, s annak rovására erősödik. Ugyanígy a család iránti hűség a törzsi lojalitás rovására erősödik, mert azt

gyengíti. Amennyire szükséges a nemzet számára a nemzeti összetartozás érzése, annyira fenyegeti ez egyben az emberiséget.

A világközösségben a nemzet olyan, mint a család a törzsben. Minél inkább veszekszenek és fanatizálódnak egy törzs családjai, annál inkább fenyegetik a törzset. Ugyanígy, ha egy család tagjai veszekednek, s mindegyik csak a maga javát nézi, a család kerül fenyegetett helyzetbe. Ha pedig a nemzet törzsei veszekszenek, s csak saját érdekeikkel törődnek, a nemzet kerül veszélybe. A nemzeti fanatizmus, a nemzeti erő alkalmazása gyenge nemzetekkel, vagy a nemzeti haladással szemben, rossz és káros dolog az emberiségre nézve. Ennek ellenére, az erős, önmagát tisztelő, személyes felelősségének tudatában lévő egyén fontos és hasznos a család számára. Ugyanígy az erős, tiszteletreméltó, fontosságának tudatában lévő család is hasznos a törzs számára materiális és társadalmi szempontból. Hasonlóképpen i hasznos az egész *világ számára* a haladó, produktív, civilizált nemzet is. A nemzeti politikai struktúra szenved kárt, ha alacsonyabb társadalmi szintre ereszkedik le, vagyis a család és a törzs szintjére, s ezeknek viselkedik megfelelőén, elfogadja nézeteiket.

A nemzet egy nagy család, mely túljutott a törzs fokán, a közös eredetű törzsek szétágazásán. A nemzet azokat a tagokat is magában foglalja, akik sorsközösséget vállalva beolvadtak soraiba. A család csak akkor válik nemzetté, ha keresztülment a törzs fokán és a törzsek szétágazásán, illetve a különböző jellegű keveredések eredményeképpen megvalósuló beolvadások fázisán. Hosszútávon ez elkerülhetetlenül megvalósul. Habár az időmúlása új nemzeteket teremt, egyúttal hozzájárul a régiek felbomlasztásához is. A közös eredetet és a közös sorsvállalást jelentő beolvadás képezi bármely nemzet két fő történeti alkotóelemét. Ezek között azonban az eredetet illeti meg az első hely, és a beolvadást a második. A nemzetet azonban nemcsak az eredet határozza meg, habár ez a kezdete és alapja. Emellett a nemzetet emberek felhalmozódása hozza létre, mely egy embercsoportot arra késztet, hogy egy adott földdarabon éljen, közös történelmetcsináljon, közös örökséggel rendelkezzen, s közös sorssal nézzen szembe. Ily módon, a vérségi köteléktől függetlenül a nemzet végső soron az összetartozás és a közös sors érzését jelenti.

De miért láthatott már a földgolyó nagy birodalmakat, melyek eltűntek, és mások léptek a helyükbe? Vajon az ok csak politikai jellegű és semmi köze a harmadik egyetemes elmélet társadalmi alapjához? Vagy társadalmi jellegű és így a *ZÖLD KÖNYV*-nek ehhez a részéhez tartozik? Kétségtelen, hogy a család inkább társadalmi, mint politikai jellegű struktúra. Ugyanez vonatkozik a törzsre is, mert az nem más, mint olyan család mely szaporodott, megsokasodott, s több családdá alakult át. Hasonlóképpen, a nemzet nem más, mint olyan törzs, mely megnőtt, ágai megsokszorozódtak, s először nemzetségekké, majd törzsekké alakult.

A nemzet is olyan társadalmi struktúra, melynek összetartó köteléke a nacionalizmus. A törzs szintén társadalmi struktúra, melynek összetartó köteléke a törzsiség. A család ugyancsak társadalmi struktúra, melynek összetartó köteléke a családi érzés. A világ nemzetei megint csak társadalmi struktúrát jelentenek, melynek összetartó köteléke az emberiség. Ezek magától értetődő tények. Azután itt van az államok politikai struktúrája, mely a világpolitikai térképét alkotja. De miért változik meg a világpolitikai térképe időről-időre? Az ok abban keresendő, hogy a politikai struktúra egyszer összhangban van a társadalmi struktúrával, máskor meg nem. Ha összhangban van egy adott nemzeten belül, akkor tartós marad, és nem változik. Ha a változást külső gyarmatosítás, vagy belső összeomlás kényszeríti ki, újra megjelenik a nemzeti harc, vagy a nemzeti felemelkedés és nemzeti egység jelszava alatta. Amikor a politikai struktúra, több nemzetet foglal magába, a térkép szétszakadozik, amint az egyes nemzetek függetlenséget nyernek nacionalizmusuk jelszavával. Így szakadt szét a világ által eddig ismert birodalmaknak a térképe, mert e birodalmak több nemzetet egyesítettek. Minden nemzet fanatikusan ragaszkodott a saját nacionalizmusához, követelte a függetlenséget, következésképpen a politikai birodalom szétesett, s alkotóelemei újra társadalmi eredetükhöz tértek vissza. A világtörténelem világos bizonyítékát adja ennek, ha az egyes korszakokat vizsgáljuk.

De miért álltak ezek a birodalmak különböző nemzetekből? A választ abban lelhetjük meg, hogy az állam nemcsak társadalmi jellegű képződmény, mint a család, a törzs és a nemzet. Az állam politikai jellegű alakulat, melyet számos tényező hoz létre, köztük a nacionalizmus, a legegyszerűbb és legfontosabb. A nemzeti állam az egyetlen olyan politikai forma, mely összhangban van a természetes társadalmi struktúrával. Léte addig tart, amíg nem kerül egy nála erősebb nacionalizmus zsarnoksága alá, vagy pedig politikai struktúrája, az állam nem kerül társadalmi struktúrájának, a törzseknek, a nemzetségeknek, a családoknak a hatása alá. Pusztulásnak indul a politikai struktúra, ha fölébe kerekedik a társadalmi struktúra, a törzs, a család, a szekta és átveszi ennek jellegzetességeit.

A nem egyszerű állam / *a nemzeti állam* / kialakulásához más tényezők is hozzájárulnak. Ezek vallási, gazdasági és katonai jellegűek.

A közös vallás, a gazdasági szükségszerűség és a katonai hódítások is létrehozhatnak egy többnemzetiségű államot. Így egy adott korban láthatjuk, hogy egy állam, vagy egy birodalom létezik, majd egy másik korban eltűnik.

Amikor a nacionalista szellem erősebb lesz, mint a vallási, és a különböző, de azonos vallású nemzetiségek közötti küzdelem kiéleződik, akkor az egyes nemzetek önállóvá j válnak, visszanyerik társadalmi struktúrájukat, a birodalom viszont eltűnik. A vallás szerepe mutatkozik meg akkor, amikor a vallási szellem erősebb, mint a nacionalista, s a különböző nemzetiségek a közös vallás zászlaja alatt egyesülnek. Ezután újra a nacionalizmus erősödik meg, s az egész folyamat kezdődik elölről.

Minden olyan állam, mely különböző okok miatt többnemzetiségű — s lehet ez az ok vallási, vagy gazdasági, vagy katonai jellegű, vagy olyan, ami ember alkotta ideológiára vezethető vissza — szétesik a nemzeti küzdelem hatására, míg végül is minden nemzetiség elnyeri függetlenségét. Tehát a társadalmi tényező elkerülhetetlenül győzedelmeskedik a politikai tényező felett.

Ezért — a politikai tényezők ellenére, melyek egy állam létrejöttét szükségessé tehetik — az egyének életének alapja a család, a törzs, majd a nemzet s végül az emberiség. Az alapvető tehát a társadalmi. Ez jelenti az állandó tényezőt, vagyis a nacionalizmust. A hangsúlyt ezek szerint a társadalmi valóságra, a családdal való törődésre kell helyezni, hogy harmonikus, kiművelt emberek nőjenek fel. A fontossági sorrendben a következő hely a törzset illeti meg, mert ez jelenti a társadalmi védőernyőt, a természetes társadalmi iskolát, mely szociálisan neveli az embert a család után következő szakaszban. Ezután következik a nemzet. Az egyén csak a családban és a törzsben tanulja meg a szociális értékeket. Ezek olyan természetes társadalmi struktúrát alkotnak, melynek létrehozásában nem kívülálló egyének vettek részt.

A családdal való törődés az egyén érdekében áll, éppen úgy, mint ahogy a törzzsel való törődés a család, az egyén, a nemzet, vagyis a nacionalizmus érdekében történik. A társadalmi tényező, */vagyis a nemzeti tényező/* jelenti a történelem valódi és állandó mozgatóerejét.

Az emberi közösségek nemzeti kötelékeinek figyelmen kívül hagyása, s a társadalmi valósággal ellentétes politikai rendszer létrehozása csak ideiglenes képződményt eredményezhet, mely e csoportok társadalmi tényezőjének mozgásával, vagyis minden egyes nemzet nacionalista mozgalmának előrehaladásával szétesik.

Mindezek a tények benne rejlenek az ember életében és nem gondolati konstrukciók. A világon minden embernek tudatában kellene lennie ennek, s ennek tudatában kellene tevékenykednie, mert tevékenysége csak így lehet értékes. Azért is kell ismerni ezeket a szilárd tényeket, hogy elkerülhessük az elhajlást, a zűrzavart és a romlást az emberi közösségek életében. Ezek ugyanis az emberi élet fenti alapelveinek meg nem értéséből és tiszteletben nem tartásából származnak.

A NŐ

Kétséget kizáróan a nő és a férfi- is emberi lény. Ezek szerint a férfi és a nő, mint emberi lény egyenlő. A férfi és a nő közötti megkülönböztetés igazolhatatlan és nyilvánvaló elnyomó cselekedet. A nő éppen úgy eszik és iszik, mint a férfi. A nő ugyanúgy gyűlöl és szeret, mint a férfi. A nő ugyanúgy gondolkodik, tanul és ért, mint a férfi. A nőnek ugyanúgy szüksége van a menedékre, ruházatra és közlekedési eszközre, mint a férfinak. A nő éppen úgy érzi az éhséget és a szomjúságot, mint a férfi. A nő ugyanúgy él és meghal, mint a férfi.

De miért van férfi és miért van nő? Valóban, az emberi társadalom nemcsak nőkből és nemcsak férfiakból áll, hanem nőkből és férfiakból egyaránt. Miért nem csak férfiak, vagy miért nem csak nők teremtődtek? Mi a különbség a férfiak és a nők között? A teremtés miért tette a férfi és a nő megalkotását egyaránt szükségessé? Mivel férfi és nő is létezik, és nemcsak férfi vagy csak nő, természetes szükségszerűsége kell, hogy legyen a férfi és a nő együttes létének. Egyik sem olyan, mint a másik. Természetes különbség van a férfi és a nő között. Legjobban ezt az bizonyítja, hogy a teremtésben férfi és nő egyaránt létezik. Ez természetesen azt is jelenti, hogy mindegyiküknek megvan a maga szerepe, mely épp úgy különbözik, mint maga a férfi és a nő. Ezek szerint más uralkodó életfeltételek között kell élnie mindegyiküknek, melyben eltérő feladatukat végrehajtják. Ennek a szerepnek a megértéséhez ismernünk kell a férfi és nő természetének különbözőségét, vagyis a közöttük lévő természetes különbségeket:

A nő nőnemű, a férfi hímnemű. A nőgyógyászok szerint a nő menstruál, vagyis lebetegedik minden hónapban, a férfiak viszont nem menstruálnak, mert hímek, és nem betegszenek le szokásszerűen havonta.

Ez a periodikus, vagyis havonta visszatérő betegség vérzés. Tehát a nő, női léte miatt havonta ki van téve a vérzésnek. Ha a nő nem menstruál, terhes. Ha terhes, akkor a terhesség természetének megfelelően kb. 1 évig beteg marad. Ez azt jelenti, hogy természetes tevékenysége mindaddig szünetel, míg meg nem szül. Ha megszül, vagy elvetél, gyermekágyi betegséget kap, mely együtt jár minden szüléssel vagy vetéléssel. A férfi nem esik teherbe, következésképpen ezek a betegségek sem sújtják, melyek a nőt azért veszélyeztetik, mert az nő. Azután a nő szoptatja gyermekét, mellyel viselős volt. A természetes szoptatás kb. két évig tart. A szoptatás azt jelenti, hogy a nő annyira kötve van gyermekéhez és az meg hozzá, hogy tevékenysége megbénul. Közvetlen felelősség terheli egy másik emberi lényért, akit segít biológiai funkcióinak teljesítésében, mert enélkül elpusztulna. A férfi viszont nem esik teherbe és nem szoptat. Az orvos ezzel fejezte be magyarázatát.

Ezek a természetes adottságok olyan különbségeket jelentenek, melyek miatt a férfi és a nő nem lehetnek egyenlőek. Ezek önmagukban olyan realitások, melyek szükségessé teszik a hím — és nőnemű lény, vagyis a férfi és a nő létét. Mindegyiknek megvan a saját, a másikétól különböző szerepe és funkciója az életben. A férfi nem helyettesítheti a nőt e feladatok elvégzésében. Azt is figyelembe kell venni, hogy ezek a biológiai funkciók nehéz terhet jelentenek a nő számára, nagy erőfeszítést és fájdalmat követelnek tőle. A nő által elvégzett funkciók nélkül viszont megállna az emberi élet. Természetes funkcióról van tehát szó, mely nem önkéntes és nem is kötelező. Szükségszerű funkció, melynek egyetlen alternatívája csak az élet megszűnése lehet.
A terhesség elleni szándékos beavatkozás létezik, és ez az emberi élet alternatíváját jelenti. Létezik a részleges szándékos beavatkozás is a terhesség ellen. Létezik a szoptatás elleni beavatkozás is. Mindezek összefüggő láncszemeket alkotnak a természetes élet elleni cselekedetek sorában, melyek a gyilkosságban csúcsosodnak ki, vagyis a nő saját magát öli meg azért, hogy ne legyen terhes, ne szüljön, ne szoptasson. Emellett ott vannak még az egyéb mesterséges beavatkozások a terhességben, szoptatásban, anyaságban, házasságban testet öltő természetes élettel szemben, habár ezek különböző mértékűek.

Ha lemondunk az anya természetes szerepéről, s az óvodák lépnek helyébe, akkor lemondunk magáról az emberi társadalomról, és azt mesterséges életű biológiai társadalommá alakítjuk át. Ha a gyerekeket elválasztjuk az anyjuktól és bölcsődékbe zsúfoljuk őket, olyasmit csinálunk, mintha csirkékként kezelnénk őket. A bölcsődék olyanok, mint a csirkefarmok, ahol a csirkéket összezsúfolják a keltetés után. Csak a természetes anyaság illik az emberhez, felel meg természetének és van összhangban méltóságával.

Más szavakkal: *az anyának kell felnevelnie a gyereket, olyan családban, ahol az anyaság, az apaság és a testvériség eszméje uralkodik,* és nem egy csirkenevelő farmhoz hasonlatos intézményben. A csirkének, ugyanúgy, mint a többi állatnak is, szüksége van az anyára életének egy adott szakaszában. Éppen ezért bölcsődékhez hasonló farmokon történő nevelése ellenkezik természetes növekedésével. Még a húsuk is jobban hasonlít a mesterséges húshoz, mint a természeteshez.

A tenyésztelepek szárnyasainak húsa élvezhetetlen és esetleg nem is tápláló, mert az állatok nem természetes módon fejlődtek, nem élvezték a természetes anyaság védelmét. A vadon élő madarak húsa élvezetesebb és táplálóbb, mert a természetes anyaság védelmében nőtték fel, és természetes táplálékot kaptak.

Azokkal a gyerekekkel, akiknek nincs családjuk és menedékük, a társadalom törődik. Csak az ilyenek számára hoz létre a társadalom bölcsődéket és hasonlókat. Az ő szempontjukból előnyösebb, ha a társadalom gondoskodik róluk, mint esetleg olyan személyek, akik nem a szüleik.

Ha kutatást végeznénk a tekintetben, hogy a gyermek anyja, vagy a gyermeknevelő intézmény felé hajlik-e inkább, akkor kiderülne, hogy a gyermek az anyját választaná és nem a gyermekneveidét. Minthogy a gyermek természetes hajlama az anya felé irányul, az anya jelenti a legtermészetesebb és legjobb védelmet a számára. Ha a gyereket a bölcsődére bízzuk az anyja helyett, akkor szabad és természetes hajlama ellen követünk el erőszakot.

A szabadságban történő egészséges növekedés jelenti a természetes növekedést minden élőlény számára. Az anyának bölcsődével való helyettesítése, az egészséges növekedés szabadsága ellen elkövetett erőszakos cselekedetet jelent. A bölcsödébe terelt gyerekeket, csak a kényszer, vagy a kizsákmányolás, vagy az ostobaság hajtja ide. Pusztán anyagi és nem társadalmi okok viszik őket a bölcsödbe. Ha nem lennének a kényszerítő eszközök, és nem a gyermeki tudatlanságban élnének, elutasítanák a bölcsödét és az anyjukhoz ragaszkodnának. Ezt a természetellenes és antihumánus cselekedetet csak az igazolja, hogy a nő nincs olyan helyzetben, mely megfelelne természetének, vagyis arra kényszerül, hogy antiszociális és anyaságellenes kötelességeknek tegyen eleget.

A nőnek, természetéből következően, megvan a maga természetes szerepe, mely különbözik a férfiétól, így helyzetének is különböznie kell a férfiétól, hogy természetes szerepének eleget tehessen.

Az anyaság női feladat, nem a férfié. Éppen ezért természetes dolog, hogy a gyerekeket ne válasszuk el az anyától. Bármilyen kísérlet arra, hogy a gyereket elválasszuk az anyától, kényszert, elnyomást és zsarnokságot jelent. Az olyan anya, aki nem tesz eleget a gyermekeivel szemben anyai kötelességeinek, szembeszáll az életben betöltendő természetes szerepével. Biztosítani kell számára a megfelelő jogokat és körülményeket, amelyek mentesek a kényszertől és az erőszaktól, ami arra késztetné a nőt, hogy természetellenes helyzetben teljesítse természetes feladatát. Ez ugyanis ellentmondásos helyzetet teremtene. Ha a nő arra kényszerül, hogy lemondjon a szülésben és az anyaságban megnyilvánuló természetes szerepéről, erőszaknak és zsarnokságnak esik áldozatul. Az a nő, aki olyan munkát kénytelen végezni, ami miatt képtelen eleget tenni természetes feladatának, valójában nem szabad, mert csak a szükség viszi rá erre. Már pedig, ahol a szükség uralkodik, ott a szabadság elrejtőzik.

A megfelelő, sőt szükségszerű körülmények, melyek között a nő el tudja látni természetes feladatát, ami más, mint a férfié, a beteg embert megillető körülményekhez hasonlatosak, akit a terhesség súlya is nyom. Az a tény, hogy egy másik emberi lényt visel a méhében, fizikailag legyengíti. Igazságtalan dolog lenne a nőt ilyen állapotban, az anyaságnak ebben a szakaszában olyan körülmények közé helyezni, melyek nem felelnek meg állapotának, tehát pl. arra kényszeríteni, hogy fizikai munkát végezzen. Ez valójában büntetés lenne a nő számára, azért mert elárulta az emberiséget és az anyaságot. Másrészt adónak is tekinthető, amit azért fizet, hogy beléphessen a férfiak világába, akik másneműek, mint ő.

Az a hit, amit a nő is vall, hogy tudnillik saját jószántából végez fizikai munkát, valójában nem igaz. Csak azért végez ilyen munkát, mert a durva, anyagias társadalom, kényszerítő körülmények közé helyezte, de ennek ő nincs tudatában közvetlenül, s így nincs más választása, minthogy alávesse magát a társadalmi körülményeknek és ráadásul még azt hiszi, hogy szabadon cselekszik. Valójában az az elv, hogy nincs különbség semmiben sem a férfi és a nő között, megfosztja a nő szabadságától.

A *"semmiben"* kifejezés jelenti a nő óriási félrevezetését. Ez rombolja le a nő számára szükséges és megfelelő körülményeket, melyeket a férfiak kizárásával kellene élveznie, mert ez illik természetéhez, amelyből következően be kell töltenie természetes szerepét az életben.

Igazságtalan és gonosz dolog azt követelni, hogy a férfi és a nő egyenlő mértékben viselje a terheket, miközben a nő terhes. Igazságtalan és gonosz dolog egyenlőséget követelni közöttük, amikor böjtölésről és nehézségekről van szó és közben a nőnek pedig szoptatnia kell. Igazságtalan és gonosz dolog egyenlőséget követelni közöttük, amikor piszkos munkát kell elvégezni, ami szépségét bemocskolja és nőiességét károsítja. Ugyanígy igazságtalan és gonosz dolog olyan munkára nevelni, mely nem felel meg természetének. Az emberi létet illetően nincs különbség a nő a férfi között. Egyik sem köteles ahhoz hozzámenni, akihez nem akar, vagy igazságos bírói eljárás nélkül elválni valakitől. Sem a férfi, sem a nő nem házasodhat meg újra, míg egyetértésre nem jutottak a válásban. A nő a ház ura, mert a ház is egyike a nőt szükségszerűen megillető feltételeknek, hiszen ő esik teherbe, betegedik le, szül és tesz eleget az anyaság kötelezettségeinek. A nő a tulajdonosa az anyai menedéknek, vagyis a háznak. Még az emberitől sok tekintetben különböző állatvilágban is természetes kötelesség az anyaság, így zsarnoki dolog lenne a gyerekeket megfosztani az anyától, vagy a nőt megfosztani a háztól.

Az asszony nő. Nőnek lenni azt jelenti, hogy biológiai természete különbözik a férfiétól, éppen azért mert az férfi. A nőnek ez a férfiétől eltérő biológiai természete formai és tartalmi szempontból olyan jellegzetességeket biztosított a nőnek, melyek mások, mint a férfié. Ugyanígy a növény- és állatvilágban is különbözik a női alkat és a lényeg a férfiétól. Ez vitathatatlan természeti realitás. A növény- és állatvilágban a hím természettől fogva erős és durva, a nőstény viszont természettől fogva szép és finom. Ezek természetes és örök realitások, melyek egyaránt megtalálhatók az élőlényekben, legyenek azok emberek, állatok, vagy növények.

Ezen eltérő alkatból következően és a természeti törvényeknek megfelelően játszotta mindig a férfi az erős és a durva szerepet, nem azért mert erre kényszerült, hanem azért, mert ilyennek lett teremtve. És ezért játszotta mindig a nő a finom és a szép szerepét, nem azért mert ezt választotta, hanem mert erre lett teremtve. Ez a természeti törvény igazságos, részben, mert természetes, részben, mert ez a szabadság alapja. Minden élőlény szabadnak lett teremtve, így bármilyen, a szabadság elvével ellentétes beavatkozás erőszakot jelent. Ha nem ragaszkodunk ezekhez a természetes szerepekhez, nem törődünk velünk, akkor ez olyan, mintha magának az életnek az értékeit hanyagolnánk el és pusztítanánk el. A természetet úgy tervezték, hogy

összhangban legyen a születés és a halál közötti élet szükségszerűségeivel. Amikor az élőlény megszületik, élni kezd és teszi ezt mindaddig, míg meg nem hal. A kezdet és a vég közötti lét egy természetes törvényen alapszik, amelynek elfogadása nem választás, vagy kényszer dolga. Ez magából a természetből következik. Ez jelenti a természetes szabadságot.

Az állat- és növényvilágban, az emberi világban elkerülhetetlen a férfi és a nő léte, hogy megvalósuljon a születéstől a halálig tartó élet. Nemcsak létezniük kell, hanem megfelelő módon el kell játszaniuk természetes szerepüket is, amelyre teremették őket. Ha nem megfelelő módon tesznek eleget szerepüknek, akkor valamilyen körülményből kifolyólag megtorpanás következik be az élet menetében. Ez a helyzet jelenleg szinte a világ valamennyi társadalmával, és ez annak eredményeképpen állt elő, hogy összekeveredett a férfi és a nő szerepe, illetve hogy megpróbálták férfivá alakítani a nőt. Karakterüknek és céljuknak viszont az felel meg, hogy mindegyikük a saját szerepét játssza el alkotó módon. Ennek ellenkezője visszalépést jelent. Olyan irányzatnak tekinthetjük, mely ellentétes a természettel, lerombolja a szabadság alapját, ellentétes az élettel, ellentétes a fennmaradással. Mindegyiküknek azt a feladatot kell elvégeznie, amelyre teremtették és nem szabad erről lemondania. A feladatról, vagy egy részéről történő lemondás csak kényszerítő, vagyis abnormális körülmények hatására következhetne. Az a nő, aki egészégi okokból elveti a terhességet, a házasságot, a szépítkezést, a karcsúságot, természetes életbeli szerepéről mond le kényszerítő egészségügyi ok hatására. Az a nő, aki megtartóztatja magát a terhességtől és a házasságtól, vagy az anyaságtól a munka miatt, ugyanilyen kényszerítő körülmény nyomására mond le természetes szerepéről. Az a nő pedig, aki konkrét ok nélkül mond le a terhességről, vagy a házasságról, vagy az anyaságról, valójában ugyancsak egy kényszerítő' körülmény, a normálistól eltérő erkölcsi ferdeség hatására mond le természetes szerepéről. Következésképpen a férfi és a nő is csak olyan természetellenes körülmények között mondhat le az életben eljátszandó természetes szerepéről, melyek ellentétesek a szabadsággal és veszélyeztetik a fennmaradást. Következésképpen egy világforradalomnak kell véget vetnie mindezeknek az anyagi körülményeknek, melyek megakadályozzák a nőt természetes feladata teljesítésében, s arra késztetik őt, hogy a férfi feladatait végezze el, csak azért, hogy egyenlő legyen vele a jogokban. Ez a forradalom elkerülhetetlenül be fog következni, különösen az ipari társadalmakban a fennmaradási ösztön reakciójaként, mindenféle forradalmi ösztönző — mint amilyen például a *ZÖLD KÖNYV* - nélkül.

Ma minden társadalom úgy tekint a nőre, mint puszta árucikkre. A Kelet eladható és megvásárolható ingóságnak tartja, a Nyugat pedig nem ismeri el női mivoltát.

Ha a nőt arra kényszerítjük, hogy a férfi munkáját végezze, igazságtalan támadást intézünk női léte ellen, mellyel a természet ruházta fel és mely az élet számára természetes és elengedhetetlen. A férfi munka elpusztítja a nő szép vonásait, amelyet azért kapott, hogy női szerepét el tudja játszani. A nő éppen olyan, mint a virág, amit azért teremtettek, hogy magához vonzza a hímport és magvakat teremjen. Ha elpusztítanánk a virágokat, megszűnne a növényeknek az életben játszott szerepe is. A pillangók, madarak és más nőnemű állatok természetes ékessége is ugyanennek a természetes és életfontosságú rendeltetésnek tudható be. Ha a nő végzi el a férfi munkáját, elkerülhetetlenül átalakul férfivá, s elhagyja rendeltetését és szépségét. A nőnek akkor is meg kell, hogy legyen minden joga, ha nem kényszerül arra, hogy férfivé váljék, s lemondjon női mivoltáról.

A férfi és a nő természettől fogva különböző testi felépítésének eredményeképpen működnek különböző szerveik is. Ennek következtében különbség van a férfi és a nő között a hangulat, a lélek, az idegek és a testi alkat tekintetében. A nő gyengéd, a nő szép, a nő könnyen sír, a nő félénk. Általában véve a nő természetes alkatának megfelelően vékony, a férfi viszont robosztus.

Ha semmibe vesszük a férfi és a nő közötti természetes különbségeket, összecseréljük szerepeiket, a kultúrához nem méltó módon járunk el, a természet törvényei ellen cselekszünk, az emberi életet veszélyeztetjük, s valódi okot szolgáltatunk az ember társadalmi életének nyomorúságához.

A jelenkori ipari társadalmak, melyek a nőt alkalmassá tették a férfiéhoz hasonló fizikai munkára, női mivoltának, és az életben eljátszandó természetes szerepének rovására, megkárosítva szépségét, anyai mivoltát és lelki nyugalmát, valójában nem civilizált társadalmak. Ezek materialista, civilizálatlan társadalmak. Ezeket utánozni ostoba és veszélyes dolog a civilizáció és az emberiség számára egyaránt.

A kérdés tehát nem az, hogy a nő dolgozik, vagy sem. Ez ugyanis nevetséges materialista jellegű kérdésfeltevés. A társadalomnak biztosítania kell minden tagja számára a munkát, a férfiaknak és nőknek is, akik képesek *dolgozni és szükségük is van* rá. Viszont mindenkinekazon a területen kell dolgoznia, amely illik hozzá, s ne legyen senki sem arra kényszerítve, hogy számára nem megfelelő munkát végezzen.

Igazságtalan és zsarnoki dolog, ha a gyerekek arra kényszerülnek, hogy felnőtt munkát végezzenek. Ugyanilyen igazságtalan és zsarnoki dolog, ha a nő kényszerül a férfiak munkájának elvégzésére.

A szabadság azt jelenti, hogy mindenki olyan ismereteket szerezzen, melyek a számára megfelelő munka elvégzésére képesítik. A diktatúrát az jelenti, amikor az ember olyan ismereteket szerez, melyek nem megfelelők számára, és melyek hozzá nem illő munka elvégzésére késztetik. A férfi számára megfelelő munka nem mindig megfelelő a nő számára is. A gyermek számára megfelelő ismeret nem megfelelő a felnőtt számára.

Az emberi jogokat illetően nincs különbség a férfi és a nő, a felnőtt és a gyermek között. A kötelességeket illetően azonban nem lehet teljes egyenlőség közöttük.

A KISEBBSÉGEK

Mi nevezhető kisebbségnek? Melyek az előnyei és melyek a hátrányai? Hogyan lehetséges a kisebbségi probléma rendezése a harmadik egyetemes elmélet által a különböző emberi problémákra adott megoldási javaslatok keretében?

Csak két fajta kisebbség létezik. Az egyik fajta egy nemzethez tartozik, s ez biztosítja számára a társadalmi keretet. A másodikon azt értjük, melynek nincsen nemzete, és saját maga jelenti társadalmi keretét is. Az utóbbi képviseli azokat a történelmi felhalmozódásokat, melyek végül a nemzet kialakulásához vezetnek az odatartozás érzésének létrejötte és a közös sorsvállalás révén. Világos, hogy ennek a kisebbségnek megvannak a saját társadalmi jogai. Igazságtalanságnak kell tekintenünk, ha egy többség megsérti ezeket a jogokat. A társadalmi jellegzetesség személyes jellegű dolog, nem lehet adományozni és elvenni. **Politikai és gazdasági problémáit csak a tömegek tudják megoldani, akiknek a kezében kell, hogy legyen a hatalom, a javak és a fegyverek.** A kisebbségre úgy tekinteni, mint politikai és gazdasági kisebbségre, egyet jelent a diktatúrával és az igazságtalansággal.

A FEKETÉK

A feketék fognak uralkodni a világon!

A rabszolgaság utolsó korszakát az jelentette, amikor a fehér faj rabszolgává tette a fekete fajt. A fekete ember mindaddig nem fogja ezt a kort elfelejteni, amíg azt nem érzi, hogy rehabilitálták.

Ez a tragikus történelmi esemény és annak fájdalmas érzete, és az egész faj rehabilitása feletti megelégedettség érzésének a keresése olyan pszichológiai tényezőt jelentenek a fekete fajnak bosszúra és uralomra törő mozgalmában, melyet nem lehet figyelmen kívül hagyni. Emellett ott van a társadalom-történeti ciklusok elkerülhetetlensége is. A sárga faj uralta a világot, amikor Ázsiából kiindulva elárasztotta a többi földrészt. Azután jött a fehér faj, amikor széleskörű gyarmatosító mozgalmát kiterjesztette az egész világra. És most következik a fekete faj, hogy ugyanígy uralkodjon.

A fekete faj jelenleg nagyon elmaradott társadalmi helyzetben van. Viszont ez az elmaradottság hozzájárul e faj számbeli fölényének kialakulásához, hiszen a feketék alacsony életszínvonala megvédte ókét attól, hogy megismerkedjenek a születésszabályozási és családtervezési eszközökkel. Ugyancsak elmaradott társadalmi szokásaiknakköszönhető, hogya házasság nincs korlátozva, mely korlátlan szaporodásukat eredményezi, akkor, amikor más fajok lélekszáma csökken a születésszabályozás, a házassági korlátozások és az állandó munka következtében. A feketék ezzel szemben egy mindig forró éghajlaton tengetik életüket.

AZ OKTATÁS

A tudomány és az oktatás nem azonos azzal a rendszerezett tantervvel és tananyaggal, melyet a fiataloknak padsorokban ülve, meghatározott órák alatt kell megtanulniuk, nyomtatott tankönyvekből. Ez a tanítási mód, mely ma az egész világon uralkodik, ellentétes a szabadsággal. Az a kötelező oktatás, amelyre, annyira büszkék a világ államai valahányszor sikerül fiataljaikra rákényszeríteni, valójában a szabadság

elnyomásának egyik eszköze. Nem más ez, mint az ember adottságainak erőszakos megsemmisítése, kísérlet az emberi választási lehetőségek erőszakos irányítására. Diktatórikus cselekedet, mely megöli a szabadságot, mert megfosztja az embert a szabad választástól, az alkotó szellemtől, a csillogástól. Diktatórikus cselekedetnek tekinthetjük, ha az embert arra kényszerítik, hogy meghatározott tanterv szerint tanuljon. Ugyanígy az is diktatórikus jellegű, ha meghatározott tananyagokat kényszerítünk az emberekre.

A kötelező és módszeres oktatás valójában a tömegek kötelező tudatlanná tételét jelenti. Minden olyan állam, mely előírt tanmenetek révén korlátozza az oktatási folyamatot, s erre kényszeríti az embereket, továbbá hivatalosan korlátozza a tanulásra kijelölt anyagokat és ismereteket, erőszakot követ el állampolgárjaival szemben. A világon jelenleg uralkodó valamennyi oktatási módszert világméretű kulturális forradalomnak kell lerombolnia. Ez szabadítja meg az embert a fanatizmus tanterveitől, attól, hogy szándékosan alakítsák ízlését, fogalmait, mentalitását.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy be kell zárni az iskolák kapuit, amint ezt a felületes olvasó képzelheti, s arról sincs szó, hogy az emberek fordítsanak hátat a tanulásnak. Éppen az ellenkezőjéről van szó. Azt jelenti, hogy a társadalomnak biztosítania kell valamennyi oktatási formát, s lehetővé kell tennie, hogy az emberek szabadon válasszák ki azt, amit meg akarnak tanulni. Ez viszont megköveteli, hogy elegendő iskola legyen valamennyi ismeret számára. Az iskolák elégtelen volta korlátozza az emberi szabadságot, s arra kényszeríti az embert, hogy meghatározott ismereteket tanuljon, megfosztja a választás természetes jogától, minthogy más tárgyak nem állnak rendelkezésére.

Azok a társadalmak, melyek a tudást tilalom alá veszik, vagy monopolizálják, reakciós, a tudatlanságot pártoló társadalmak, szemben állnak a szabadsággal.

Ugyanígy, azok a társadalmak, melyek a vallástanítást tiltják, mint ahogy a jelenlegi helyzet mutatja, reakciós, a tudatlanságot pártoló társadalmak, szemben állnak a szabadsággal.

Azok a társadalmak, melyek monopolizálják a vallásos nevelést, ugyancsak reakciós, a tudatlanságot pártoló társadalmak, szemben állnak a szabadsággal.

Ugyanígy azok a társadalmak, melyek elferdítve tanítják mások vallását, kultúráját, és viselkedését, szintén fanatikus, reakciós, szabadságellenes társadalmak.

Azok a társadalmak, melyek az anyagi tudást tilalom alá helyezik, ugyancsak reakciós, a tudatlanságot pártoló, szabadságellenes társadalmak.

Azok a társadalmak, melyek monopolizálják az anyagi tudást, ugyancsak reakciós, a tudatlanságot pártoló, szabadságellenes társadalmak.

A tudás mindenkinek természetes joga, és attól senki, semmilyen indokkal sem foszthatja meg, hacsak maga az illető személy nem tesz olyasmit, amivel ezt a jogot elveszíti.

A tudatlanság akkor szűnik meg, amikor mindent a valóságnak megfelelően mutatnak be, és amikor minden ismeret rendelkezésére fog állni mindenkinek, a számára legmegfelelőbb módon.

DALLAMOK ÉS MŰVÉSZETEK

Az ember még mindig elmaradottnak tekinthető, mert képtelen közös nyelvet beszélni. Mindaddig, amíg az ember meg nem valósítja ezt a lehetetlennek tűnő emberi vágyat, addig ugyanazon, a minden nép által ösztönösen beszélt nyelven fogják kifejezni az örömöt, a szomorúságot, a jót, a rosszat, a szépet, a csúnyát, a szerencsét, a szerencsétlenséget, az elmúlást és az öröklétet, a szeretetet és a gyűlöletet, a színeket, az érzelmeket, az ízléseket, a hangulatokat.

Magát a viselkedést is az a reagálás fogja megszabni, melyet a nyelv hangzása által a hallgatóban létrejövő érzelem kivált.

Jelenleg nem jelentheti a megoldást egyetlen közös nyelvnek a megtanulása, bármelyik legyen is ez a nyelv. Ez a kérdés mindaddig megoldatlan marad, amíg a nyelvek egységesülési folyamata keresztül nem ment több perióduson és nemzedéken, és amíg meg nem szűnik az öröklési tényező szerepe e nemzedékekben, megfelelő idő elteltével.

Ugyanis az elődök érzelmei, ízlései és kedve alakítják a fiak és unokák érzelmeit, ízléseit és kedvét. Ha az elődök különböző nyelveket beszéltek, az utódok viszont már közös nyelvvel rendelkeznek, ettől még az utódoknak nem lesz szükségszerűen azonos ízlésük is, csak azért, mert közös nyelvet beszélnek. A közös ízlés csak akkor valósulhat meg, ha az új nyelv közli a nemzedékről-nemzedékre öröklődő ízlést és érzést.

Amikor egy embercsoport gyász idején fehérbe öltözik, egy másik meg feketébe, akkor ez azt jelenti, hogy e két csoport érzelmei e két színhez igazodnak. Egyikük ugyanis gyűlöli a feketét, a másik meg szereti, illetve fordítva. Ez az érzés fizikai hatást gyakorol a sejtekre, a részecskékre és azok mozgására. Ezt a hatásmechanizmust az öröklés közvetíti.

Az örökös automatikusan gyűlöli azt a szint, melyet az örökhagyó is gyűlölt, mert örökölte az örökhagyó érzelmeit is. Ugyanis a népek is csak saját művészetükkel és örökségükkel éreznek rokonságot. Az öröklési tényező miatt a népek nem éreznek rokonságot mások művészetével, még akkor sem, ha ezek a különböző örökséggel rendelkező népek jelenleg egy nyelvet beszélnek.

Ez a különbség, habár kisebb mértékben, de még egyetlen nép csoportjai között is megjelenhet.

A közös nyelv megtanulása nem jelent problémát. Ugyancsak nem problematikus mások művészetének megértése, ha ismerjük nyelvüket. A probléma az, hogy lehetetlen mások nyelvével, valóban érzelmi módon azonosulni.

Ez mindaddig lehetetlen is lesz, amíg meg nem szűnik az öröklésnek a testre gyakorolt hatása.
Az emberiség mindaddig elmaradott állapotban marad, amíg nem beszél az ember olyan közös nyelvet, melyet öröklés és nem tanulás révén szerzett meg. Ennek a célnak az elérése viszont csak idd kérdése, ha a civilizáció nem pusztul el.

SPORT, LOVAGLÁS, MOZI

A sport vagy magánjellegű, mint az ima, amit az ember egyedül végezhet akár egy bezárt szobában, vagy közösségi jellegű, amit a sportpályákon űzhet, s ami hasonló a templomban végzett imához. A sport első módozata az egyént érinti, míg a második az egész nép ügye. Sportolni mindenkinek kell, s nem szabad hagyni, hogy bárki is a nép helyett tegye ezt. Ostoba dolog lenne, ha a tömegek azért mennének az imahelyre, hogy csak bámulják, amint más, vagy mások imádkoznak, ők pedig nem vesznek benne részt. Ugyanígy ostoba dolog, hogy a tömegek azért menjenek a sportpályákra, hogy egy, vagy többjátékost bámuljanak, miközben ők nem vesznek részt a játékban.

A sport olyan, mint az ima, vagy az evés, vagy a fűtés és a szellőztetés. Ostobaság lenne, ha a tömegek azért mennének egy étterembe, hogy azt bámulják, amint egy, vagy több ember eszik. Az is ostobaság lenne, ha hagynák, hogy egy, vagy több ember élvezné helyettük a fűtés vagy a szellőztetés örömét. Ugyanígy ésszerűtlen az is, hogy a társadalom megengedje, hogy egy személy, vagy egy csapat monopolizálja a sportot a társadalom kizárásával, s ráadásul a társadalom fizesse ennek az egyéni, vagy csoport-érdeket szolgáló monopolizálásnak a költségeit. Hasonlóképpen megengedhetetlen a demokráciában, hogy a nép lehetővé tegye egyetlen személynek, vagy csoportnak, — legyen az párt, osztály, szekta, törzs, vagy parlament, — hogy helyette döntse el sorsát, vagy határozza meg szükségleteit. A magánsport csak azokat érinti, akik azt saját felelősségükre és saját költségükre űzik.

A közsport az emberek általános szükségletét jelenti, s demokratikusan elképzelhetetlen, hogy bárki is helyettesítse őket ebben. Ez a helyettes ugyanis fizikailag nem tudja közvetíteni mások számára, hogy testileg, vagy szellemileg milyen hasznot húzott a sportból. A demokráciában egyetlen személynek, vagy csapatnak sem lehet joga arra, hogy monopolizálja a sportot, vagy a hatalmat, vagy a közjavakat, vagy a fegyvereket.

Jelenleg a világon a sportklubok képezik a hagyományos sport alapjait. Ezek szerzik meg mindazokat az összegeket és nyilvános lehetőségeket, amelyeket az állam juttat a sport számára. Ezek az intézmények valójában társadalmi jellegű monopolista eszközök és éppen olyanok, mint a diktatórikus politikai eszközök, amelyek kisajátítják a tömegek hatalmát, vagy a gazdasági eszközök, amelyek monopolizálják a társadalom vagyonát, vagy a hagyományos katonai eszközök, amelyek a társadalom fegyvereit monopolizálják.

Ugyanúgy, ahogy a tömegek kora elpusztítja a közjavakat, a hatalmat és a fegyvereket monopolizáló eszközöket, el kell pusztítania a sporthoz, lovagláshoz és egyebekhez hasonló társadalmi tevékenység monopolizálását szolgáló eszközöket.

Azok a tömegek, amelyek felsorakoznak egy jelölt támogatására, hogy az képviselje őket, amikor sorsuk eldöntéséről van szó, abból a lehetetlen feltételezésből indulnak, ki, hogy ez a jelölt valóban helyettesíteni fogja őket, s az ő nevükben testesíti meg méltóságukat, szuverenitásukat és álláspontjukat. Ezek az akaratuktól és méltóságuktól megfosztott tömegek így arra vannak kárhoztatva, hogy pusztán szemléljék, amint valaki olyan tevékenységet végez, amelyet természetszerűen maguknak a tömegeknek kellene csinálniuk.

Ugyanez a helyzet azokkal a tömegekkel is, melyek nem saját maguk sportolnak önmaguk érdekében. Erre részben tudatlanságuk miatt képtelenek, részben pedig azért, mert a monopolista eszközök kizsákmányolják, s arra ösztönzik őket, hogy a sport helyett inkább szórakozzanak, nevessenek és tapsoljanak.

Ugyanúgy, ahogy a hatalom, a sport is a tömegek birtokában kell, hogy legyen. És ugyanúgy, ahogy a javak és a fegyverek a tömegek birtokában vannak, ugyanígy a sportnak is, mint tömegjellegű társadalmi tevékenységnek, a néphez kell tartoznia.

A közsport a tömegek egészét érinti. Az egész népnek joga van rá egészségügyi és pihenési megfontolásokból. Ostobaság lenne, ha hagynánk, hogy egyes személyek, vagy csapatok monopolizálják, élvezzék kizárólagosan egészségügyi és szellemi előnyeit, s közben a tömegek biztosítsák erre a lehetőségeket, viseljék a közsport költségeit. Az a sok ezer ember, aki betölti a stadionok lelátóit, hogy onnan bámuljon, tapsoljon és nevessen, valójában azokkal a tömegekkel azonos, amelyek képtelenek arra, hogy maguk sportoljanak. Ezek gubbasztanak a stadionok padsoraiban, s tétlenül tapsolnak azoknak a bajnokoknak, akik elragadják tőlük a kezdeményezést, egyedül uralják a pályákat, s élnek mindazokkal a lehetőségekkel, melyeket a tömegek az ő számukra biztosítanak.

A nyilvános stadionok lelátóit azért tervezték, hogy a tömegeket távol tartsák a pályáktól, vagyis hogy megakadályozzák, hogy a tömegek is hozzáférjenek a sportterekhez. A stadionok kiürülnek és leomlanak azon a napon, amikor a tömegek bevonulnak és közösen sportolnak a stadionok és játékterek közepén, mert rájönnek, hogy a sport nyilvános tevékenység, melyet gyakorolni kell és nem szemlélni. Egyébként még a jelenlegivel ellentétes helyzet is ésszerűbb lenne, tudnillik az, hogy egy tehetetlen és közömbös kisebbség legyen a szemlélő.

A stadionok lelátói akkor fognak eltűnni, amikor nem lesz senki, aki odaülne. Azok az emberek, akik képtelenek arra, hogy hősies cselekedeteket vigyenek végbe az életben, akik nem ismerik a történelem eseményeit, akik képtelenek a jövőt elképzelni, akik komolytalanok az életben, azonosak azokkal a hétköznapi emberekkel, akik megtöltik a színházak és mozik széksorait, hogy szemléljék az élet eseményeit, s megtanulják, hogyan peregnek ezek. Olyanok ezek az **j** emberek, mint a diákok, akik beülnek az iskolapadokba, mert tudatlanok, s ráadásul még analfabéták is. Azoknak, akik maguk alakítják életüket, nincs szükségük arra, hogy a színpadon, vagy a filmekben játszó színészek közvetítésével figyeljék, hogyan halad az élet. Ugyanígy, azoknak a lovasoknak, akik maguk tartják lovuk gyeplőjét, nincs szükségük arra, hogy odaüljenek a lóversenypályák szélére. Ha mindenkinek lenne lova, nem lenne, aki csak nézne és tapsolna a versenyen. Az ülő nézők csak azok, akik képtelenek erre a tevékenységre, mert nem tudnak lovagolni.

Hasonlóképpen a beduinok sem érdeklődnek a színház és a mozi iránt, mert nagyon keményen és komolyan dolgoznak egész életükben. Komoly életet élnek, ezért a színjátszást kinevetik. A beduin társadalmak nem szemlélik a játékosokat, hanem kollektíván vesznek részt a szórakozásban és a játékban, mert ösztönösen szükségét érzik ezeknek, s minden külön magyarázgatás nélkül csinálják. A különböző típusú ökölvívó és birkózó sportágak bizonyítják, hogy az ember még mindig nem szabadult meg a vadak viselkedésétől. Ezek csak akkor fognak megszűnni, ha az ember feljebb lép a civilizáció lépcsőjén. A pisztolypárbajokat és emberáldozatokat megszokott gyakorlatnak tekintették az emberi fejlődés egy adott korszakában. Ezek a vad szokások azonban már évszázadokkal ezelőtt megszűntek.

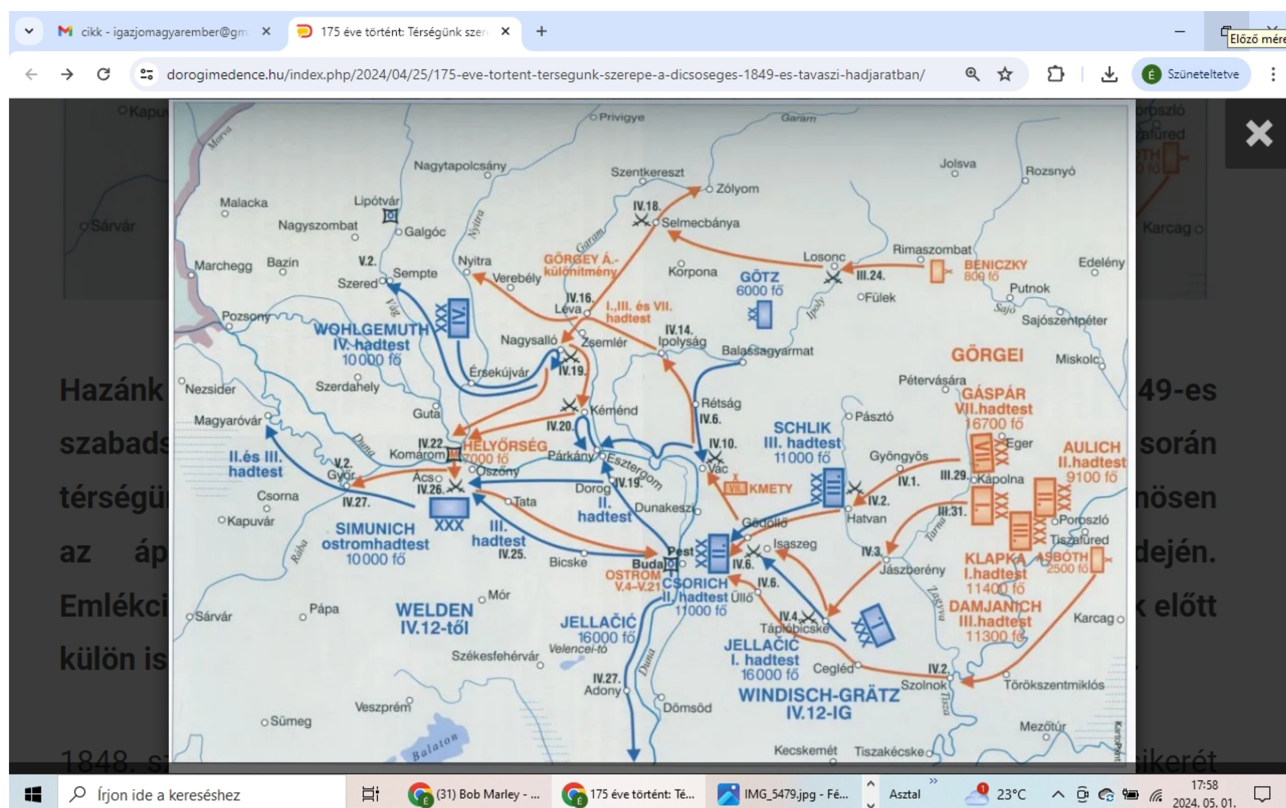
Ma az ember már csak nevet ezen és sajnálja, hogy valaha ilyen dolgokat művelt. Ez lesz a sorsa az ökölvívásnak és a birkózásnak is néhány évtized, vagy évszázad múlva. A másoknál civilizáltabb és bölcsebb emberek azonban már most is képesek arra, hogy ettől a vad gyakorlattól megszabaduljanak, s azt se maguk ne folytassák, se másokat erre ne bíztassanak.

Szabó Gyula

175 éve történt

Térségünk szerepe a dicsőséges 1849-es

Tavaszi hadjáratban

Hazánk történelmének legdicsőbb lapjain méltán emlegetett 1848–49-es szabadságharcunk kiemelkedő része az 1849-es Tavaszi hadjárat, amely során térségünk is középpontba került és fontos események részese lehetett, különösen az április utolsó harmadában lezajlott hadászati műveletek idején. Emlékcikkünkben egyben a helyi hősök, önkéntesek, nemzetőrök és honvédek előtt külön is tisztelgünk és példaként állítjuk a jelen és az eljövendő generáció elé.

1848. szeptember 29-én a Pákozdi és vele összefüggésben, az Ozorai csata sikerét követően a magyar csapatok fokozatosan szorították ki az ország területéről az intervenciós seregeket. A győzelmeket hozó honvédő harcnak köszönhetően sikerült megvédeni a márciusban és áprilisban elért vívmányokat, valamint a betolakódóktól megtisztítani az országot. Október 6-án Bécsben újabb forradalom tört ki, amelynek egyik mozgató eleme a magyar csapatok ellen bevetendő császári csapatok késleltetése, akadályoztatása. Amennyiben a magyar egységek megindultak volna

egyenesen Bécs ellen, megsegítve az ottani forradalmi erőket és velük egyesülve nem csak Magyarország végleges függetlenségével kecsegtetett, hanem akár a Habsburg birodalom összeomlását is előidézhette volna. A császárvárosban végigsöprő népfelkelés és a közelgő magyar seregek hírére a bécsi udvar nem mert a helyén maradni és Olmützbe menekült. A magyar csapatok október 10-én már a határon álltak, azonban ekkor még nem léptek osztrák területre. Hadászati szempontból egyértelmű és kívánatos húzásnak ígérkezett volna egy mielőbbi támadás az osztrák főváros bevételére, azonban a magyar kormány mindvégig tiszteletben kívánta tartani a törvényességi szempontokat és kereteket is, ugyanis innentől fogva a korábbi honvédelem már az ellenséges területeken végrehajtott támadásban ment volna át. Így egy darabig várakozó állásponton maradtak, miközben a császáriak kihasználva az időnyerést, soraikat rendezhették és csapatösszevonásokkal erősíthették pozíciójukat. Főparancsnoknak Windisch-Grätz tábornagyot nevezték ki.

A szabadságharc legjelentősebb hadműveletei (forrás: groomania.nl)

Bem József, a magyar szabadságharc későbbi legendás alakja ekkor Bécsben a forradalmi erők vezetőjeként harcolt, ám a felkelést vérbefolytották, Bem pedig Magyarországra menekült és felvételét kérte a honvédseregbe. A magyar csapatok október végére közelítették meg Bécset és az ellenük felsorakozott császári hadakkal Schweschatnál ütköztek meg, ahol a háromszoros túlerőben lévő és harcedzett, tapasztalt császáriak vereséget mértek a magyarokra. Bár a csata és vele együtt a kezdeményezés elveszett, maga az osztrák főparancsnok elismeréssel nyilatkozott a honvédseregünket illetően. Innentől kezdve az osztrákok mentek át támadásba és végső céljuk a magyar sereg teljes megsemmisítése és az ország elfoglalása volt. Ferdinánd császárt lemondatták és helyette Ferenc József lett az osztrák császár. A honvédcsapatok fokozatos visszavonulásával a

frontvonal egyre keletebbre tolódott, miközben utóvédharcokkal igyekeztek a mieink a fősereg épségét és áthelyezését biztosítani. Noha az ellenség minden szempontból fölényben volt, a visszavonulás részben a magyarok stratégiai céljainak megvalósítását is szolgálta. A mieink a Tiszántúlra vonultak és a Tisza vonalánál építették ki védállásaikat. A császáriak sorra foglalták el a Dunántúlt, majd a középső országrészeket. A magyar kormány kiürítette Pest-Budát és székhelyét Debrecenbe helyezte át. Esztergom és vonzáskörzete 1849. január 5-én került újra idegen kézre, amikor a Schiffmann császári ezredes vezette osztrák seregek vonultak be a városba. Egyedül Komáromot tartotta meg a magyar fél, amelyet kitűnően lehetett védeni és a tervezett ellentámadások alkalmán stratégiai elhelyezkedésénél fogva is kitüntetett szerepet kapott, mint előretolt bástya. A város masszív erődítményrendszere pedig jelentős ellenséges erőt is képes volt hosszú távon lekötni, továbbá a várvédők gyakorta csaptak ki az erődből, zavarva az ellenség utánpótlását és kisebb-nagyobb rajtaütésekkel folyamatosan megkeserítsék a betolakodók zavartalan csapatmozgásait.

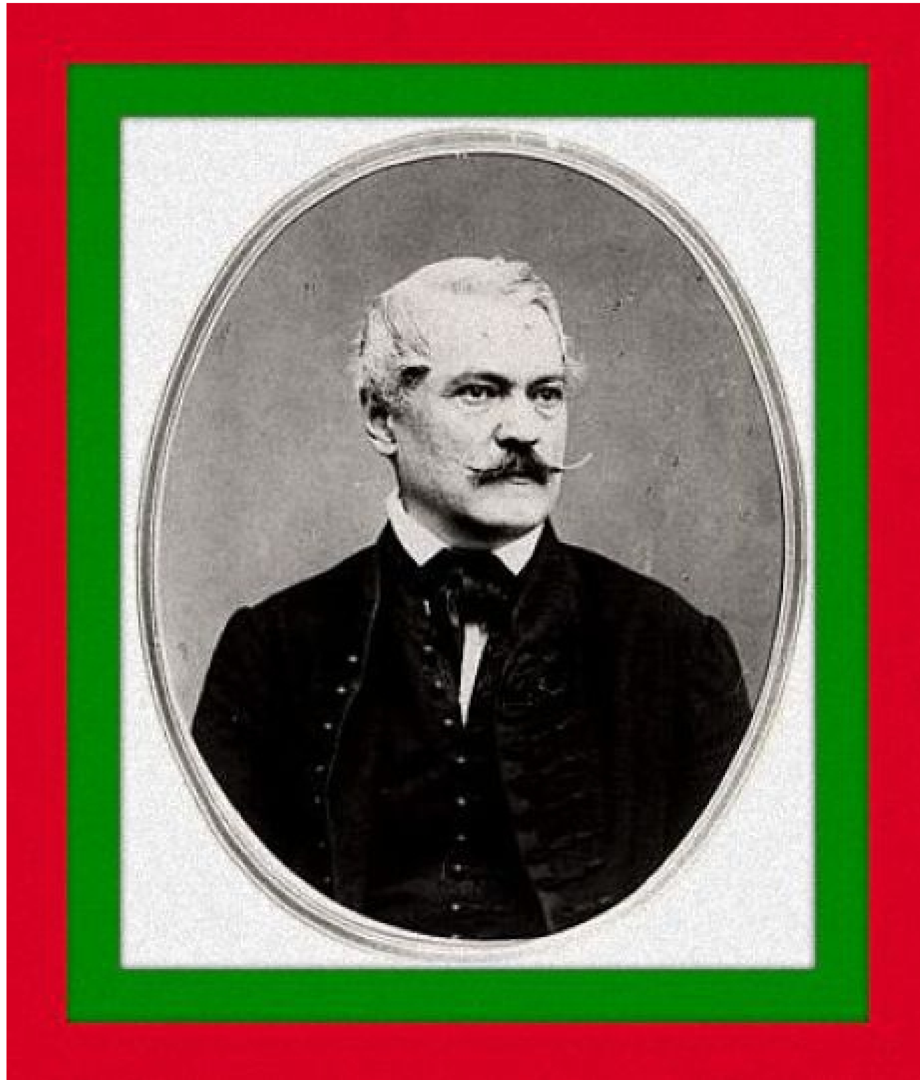
Dorog postai címtáblája 1848-ból (forrás: Postamúzeum, museum.digital.org)

Bár az osztrákok az ország kétharmad részét megszállták, a magyarok céljukat sikeresen elérték, hiszen a honvéd sereget is sikerült megkímélni és egybetartani, a Kormány zavartalan működését pedig biztosítani. Ezen felül ugyancsak végre tudták hajtani a hadiüzemek és egyéb fontos ipari ágazatok áttelepítését a hátországba, amelynek központja Nagyvárad lett. A Kormány és a hadvezetés kidolgozta az ellentámadás terveit, amely a Tavaszi hadjárat néven vonult be a történelembe. A sikeres megvalósítás két alappilléren állt. Kossuth Lajos vezetésével a Kormány biztosította a harcászathoz szükséges anyagi és eszközi feltételeket, a honvédsereg tisztjei pedig nagyszerű, helyenként zseniális stratégiájukkal. A gyakorlati megvalósítás záloga pedig a sereg odaadóan szolgáló, igazi hazafiakból álló katonái, akik bátran és elszántan küzdöttek minden fronton. A Téli hadjáratot lezáró Kápolnai csatavesztés több szempontból hamarosan a mieink előnyére vált. Az összecsapást magyar oldalon vezető lengyel önkéntes tiszt, Henryk Dembinszki altábornagy parancsnoklatai számos hibával jártak és nem kis részben ennek tudható be a csata elvesztése. Ezért leváltásra került és Kossuth Görgei Artúrt nevezte ki főparancsnoknak. Az ellenség szempontjából győztes csatát az osztrák fél túlértékelte és hibás következtetéseket vont le. A császáriak ugyanis biztosra vették, hogy ez döntő ütközet volt és a magyar sereget szétverték. Erre a hírre a bécsi udvar nyíltan színtvallott a március 4-én kiadott Olmützi alkotmányban, amelyben Magyarországra, mint Ausztria örökös tartományaként tekintenek. Ez a maradék illúzióját is elkergette bármiféle diplomáciai megegyezés létrejöttének lehetőségét illetően, s magyarok elszántsága ezáltal a végsőkig kiéleződött.

A Tavaszi hadjárat legfontosabb csapatmozgásait részletező térképen térségünk is jól illusztrált (forrás: Alamy Stock Photo – The military operations conducted by Artúr Görgei in April – May 1849)

Görgeiék a Hatvan–Szolnok közötti szélességben indítottak támadást és április első hete a győzelmek sorozatát hozta. Szolnok, Tápióbicske, Jászberény, Hatvan, Gyöngyös és Isaszeg sorra jelezte a magyar csapatok sikereit. A nagyszerű előrenyomulás mellett egy sor kiváló stratégiai húzással rendre meglepték az ellenség sorait, amelyet folytonos bizonytalanságban tartottak a

magyar haderő létszáma, ereje és elhelyezkedése terén egyaránt. A hadjárat sikerének ugyancsak fontos eleme volt, hogy az Erdélybe is betört császáriak ellen Bem sikeresen vette fel a küzdelmet és ezt az országrészt a későbbiekben is tartani tudta úgy, hogy egyidejűleg nem engedte kitörni onnan az ellenség csapatait, hogy azok az ország középső területén lévő seregeihez csatlakozhassanak. A hadjárat első fele majdnem teljes sikerrel zajlott, egyedül a császáriak bekerítése nem valósult meg az eredeti tervek közül. A magyarok támadásaikat úgy próbálták kivitelezni, hogy egyszerre több részen átkaroló formában haladva a harapófogóba kerülő ellenséges csapatokat egyidejűleg be is kerítsék.

Az esztergomi Besze János nemzetőrparancsnok, Kossuth Lajos jobb keze (forrás: dr. Bona Gábor: Az 1848/49-es honvédsereg tisztikara)

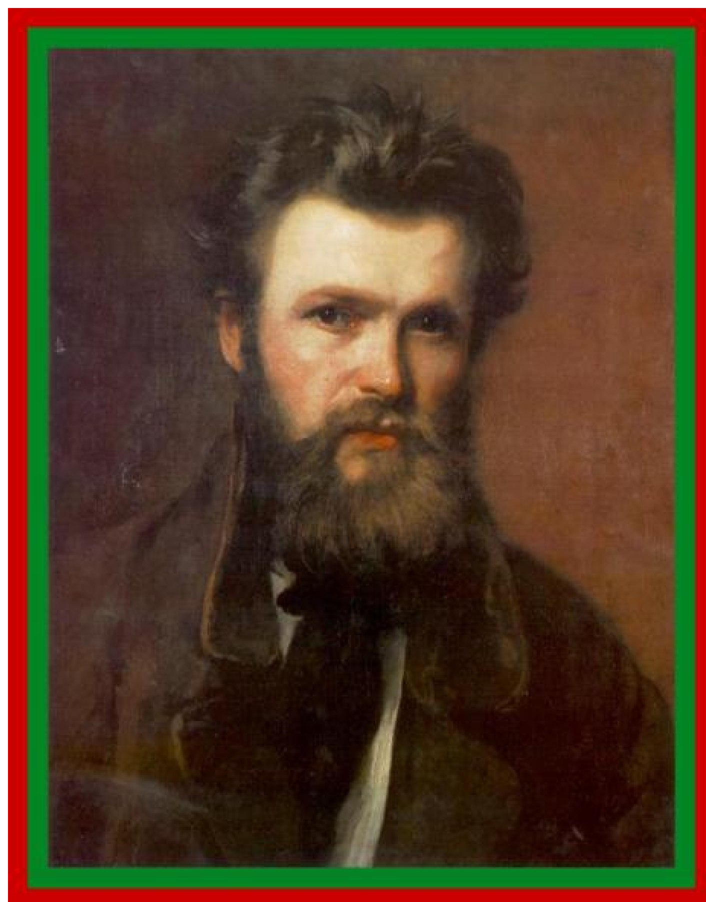
Az oszták vezetés biztos volt abban, hogy innen egyenesen a főváros bevételére indulnak a magyarok, azonban Görgei a várakozásukkal ellentétben, Vác ellen vonult és a város visszafoglalását követően továbbra is északra nyomultak a magyar csapatok, hogy a Felvidéket is felszabadítsák. Itt került sor a hadjárat egyik emblematikus ütközetére, a Nagysallói csatára, amely április 19-én fényes magyar győzelemmel ért véget. Térségünk éppen közvetlen ezen jeles esemény után került az események fókuszába. A vert osztrák had egyre a Duna felé menekült, míg Párkányt elérte. Közben Esztergomból az erősítésre érkező Wyss tábornok parancsnoklata alatt harcoló dandárra pedig Kéméndnél mért vereséget a Gáspár András vezérőrnagy vezette VII. hadtest. A

nagy lendületben lévő magyar erőkkel szemben nem tudtak ellenállni és a Dunán átkelve Esztergomba menekültek. A harcokban résztvevő egyik magyar katona, Ócsváry Ede, aki az Újházy vadászok kötelékében harcolt, különösen bensőséges kapcsolatba került Esztergommal. E derék egykori honvéd feljegyzéséből maradtak fent érdekes részletek. Az egységük Nagysallóból Köbölkútra ment, majd másnap a parancsnokuk, Kompólty Ágoston őrnagy így szólt a katonáihoz: *„Fiúk! Ki akar önként Esztergom felé örszemnek menni?”* Kérésére mindannyian egyszerre ugrottak talpra, erre az elöljáró kilencüket jelölte ki és küldte a feladatra. A különítmény Párkány és Nána határában tűzharcba keveredett német jágerekkel, akiket végül megfutamítottak és a Dunáig űztek. Ezt látván a párkányiak élejenzésbe törtek ki, mire a szemközti partról, Esztergomból is hatalmas éljenzéssel válaszoltak. A kilenc magyar vadász ladikba szállt és átkelt a túlpartra, Esztergomba. Őket követte további 40 fő a vadászoktól, akiket Kompólthy őrnagy Péteri Jakab főhadnagy vezetésével szintén Esztergomba küldött. A Kéméndnél remek győzelmet arató Gáspár András átadta a parancsnoki posztot a megérkezett Pöltenberg Ernőnek. Párkány határában bevárta Kmety György honvédtábornok seregét, majd Komárom megsegítésére indultak.

Az Esztergomból Dorogra vezényelt Colloredo-Mannsfeld vezérőrnagy (forrás: AbeBooks.co.uk)

Az osztrákok a főváros bekerítésétől tartva kiürítették Pestet és csak a Budai várban hagytak csapatokat. A távozó haderő Dorogra tartott, majd Feldzeugmeister Ludwig von Welden táborszernagy ugyancsak parancsba adta, hogy Franz de Paula Gundaccar II von Colloredo-Mannsfeld vezérőrnagy Esztergomból Dorogra vonuljon vissza. A császáriak még a sebesültjeiket is hátrahagyták, s jelentős mennyiségű hadtáp felszerelés maradt Esztergom falai között. A főparancsnok április 20-án keltezett jelentésében Esztergomot még minden áron tartatni akarta, azonban a gyorsan és az osztrákok szemszögéből cseppet sem sikeresen alakuló hadihelyzet a város mielőbbi feladására késztette. Esztergom és környéke mindkét fél számára kiemelt fontossággal bírt, mégpedig hasonló okok mentén. Ugyanis az érseki központ mind Buda, mind Komárom sorsát illetően stratégialilag kiemelt helyet foglal el. Dorogon az osztrákok jelentős erőket csoportosítottak, közte mintegy fél század dzsidás, ugyanennyi dragonyos, két zászlóalj vadász (2. és 6. zászlóaljak), egy zászlóalj sorgyalogság, két hat- és egy tizenkétfontos ágyúüteg, valamint két tizennyolcfontos ágyú. Ezt a haderőt hamarosan Komárom alá küldték. Így Esztergom és Dorog felszabadult. Görgei vezérőrnagy Kossuthoz április 25-én írt jelentésében így számolt be a fejleményekről: *„Esztergom a kezünkben van. A városban volt Colloredo dandárja a híd hajóit megfúrás által hasznavehetetlenné tevén, Tata felé vivő úton visszavonult. Ez alkalommal ismét több fogoly és málha birtokába jutottunk. A Párkányban állott VII-ik hadtestbeli Újházi-vadászok a Dunán átkelvén, Esztergomban roppant örömrivalgások közt fogadtattak és a nemzeti lobogók mindenütt kitűzettek.”* Esztergomban valóságos népünnepély vette kezdetét. A várost nemzeti lobogókkal díszítették és a hálás lakosság vendégségbe invitálta a túlparton lévő sereg katonáit, akik közül a beszterczei zászlóalj és egy század Vilmos-huszár átjött Esztergomba, ahol a lakosság kitörő örömmel üdvözölte őket. A várban tábori kórházat rendeztek be, ahol nemcsak a magyar, hanem az ellenség katonáit is tisztességgel ellátták, ápolták. A kórházba hozták később a komáromi és budai harcok sebesültjeit is.

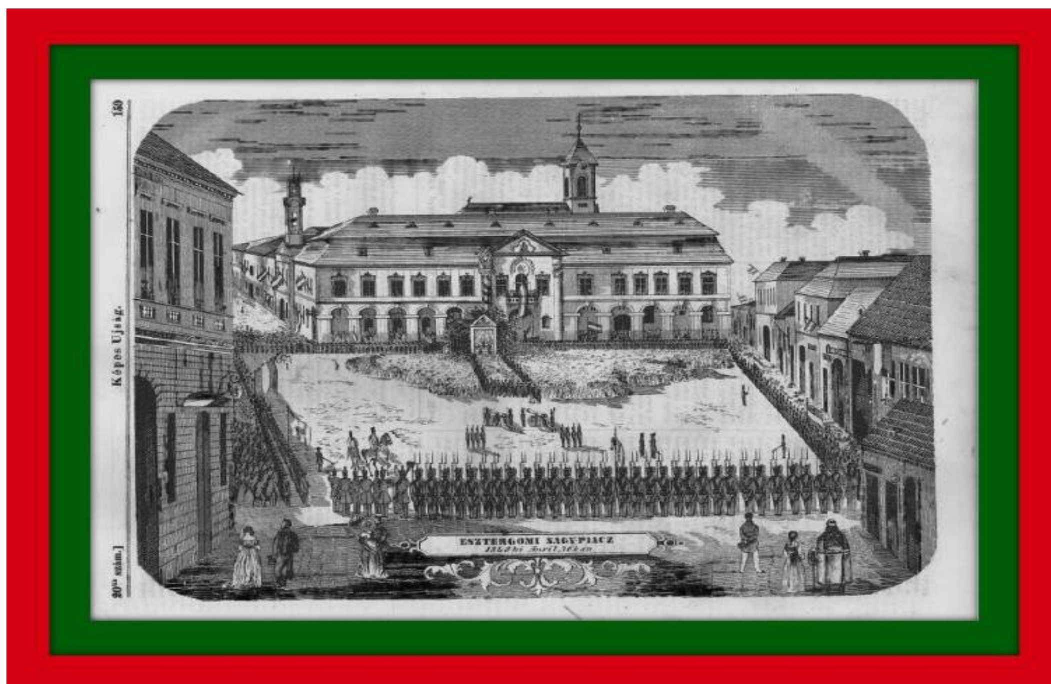
Izsó Miklós portréja (forrás: Wikimédia Commons)

A magyar csapatokat a lakosság is igyekezett segíteni. Ki-ki a maga lehetőségéhez mérten kelt a honvédek szolgálatára. Tudunk egy derék párkányi gazdáról, aki 10 hordó bort adományozott Kompólthy őrnagy egységeinek. Több nemes tett közül, egy kalandregénybe is beillő esetet érdemes külön is kiemelni. Az Esztergommal közvetlen szomszédos, akkoriban még önálló településként létező Szentgyörgymezőn élt egy nemes özvegye, aki számos szolgálatot tett a magyar sereg részére. Többek között sok honvédnak biztosított menhelyet, valamint fontos adatokkal, információkkal látta el a felderítőket. Esztergom elfoglalását közvetlen megelőző napokban további üzenetei átvételéhez összekötőként, a 17. százlóalj előretolt előörsének vezetője, Fazekas László százados egy önkéntest kért legénysége soraiból.

Erre egy ifjú katona, Izsó Miklós jelentkezett, aki egy csónakkal átkelt a Dunán és próbált kapcsolatba lépni az informátor hölggyel. Azonban ekkor még jelentős császári erők tartózkodtak a túlparton és a Duna esztergomi hosszában őrszemek strázsáltak. Szetgyörgymezőnél sikerült partot érnie, majd egy malomba húzódott ahol a molnárok segítő szándékkal viseltettek iránta, de óvatosságra intették a veszélyes akciót illetően. Végül igen leleményes módon, Izsó molnárnak öltözött és a molnársegéddel egy-egy liszteszsákot a vállukra kapva indultak a hölgy házához, ahol számos ellenséges katona nyüzsgött.

Az álca bevált és úgy tettek a találkozáskor, mintha a nagyságos asszony régen várt lisztjét hozták volna meg. Az asszony látványosan kifizette a fuvart, majd némi borravalót is ajánlott és ekkor csúsztatta jelentését tartalmazó üzenetét a molnárnak álcázott Izsó ingujjába. Azonban a visszaút sem volt izgalmaktól mentes, ugyanis útközben további ellenséges katonákba botlott. Szerencséjére éppen arra tanyázott egy kondás ember, akivel összebeszélt és immár kondásként együtt hajtották a malacokat a mit sem sejtő katonák között.

Végül szerencsésen visszatért egységéhez az üzenettel, amelyben a hölgy az ellenséges csapatmozgásokról értesítette a magyar felet. Sajnos a derék és bátor asszony kilétét nem tudjuk, viszont a történet főhőse, Izsó Miklós később elismert szobrászművész lett. Alkotásai között főleg jeles magyar történelmi személyeket – köztük Zrínyi Ilonát, II. Rákóczi Ferencet, Arany Jánost, Petőfi Sándort, vagy éppen Csokonai Vitéz Mihályt – formázott meg, valamint népies témájú műveket készített, mint például az Arató nő, vagy a Parasztlány.

Nemzetőrök eskütétele Esztergomban Majer István által készített metszeten (forrás: Kassai Képes Újság, 1848. május 13. szám)

A fentebb már említett Ócsvári Edét és társait nagy ünneplésbe részesítették az esztergomiak. A városban sikeres újoncozást is tartottak, ám Ócsvári megbetegedett, miután Tífuszt kapott. Azonban a helyi ispotályban odaadóan és sikeresen ápolták, amelyet később igen nemes gesztusként írásban is megköszönt és háláját fejezte kis a város részére. Több kiemelkedő helyi példa közül mindenképpen az Esztergomban élt, eredetileg ügyvéd Besze János személye kívánkozik az élre, aki az 1848–49-es forradalom és szabadságharc egyik meghatározó személye volt és az események kezdetétől a legvégéig aktív, befolyásos szereplője maradt.

Kezdeményezője volt a nemzetőrség felállításának közvetlenül a március 15-i eseményeket követően. Esztergomban alakult meg az ország első nemzetőr csapata, amelynek parancsnoka is lett. Tekintve, hogy parlamenti képviselő is volt, így etikai okokból két tisztségét nem szándékozott egyidejűleg megtartani, s a kényelmesebb pozícióról lemondva, a nemzetőrséget választotta. Az esztergomi és a környező települések lakóiból mintegy másfélezres nemzetőr gárda szerveződött, amelynek ő lett a vezetője őrnagyi rangban. A nemzetőrség tagjai egyrészt saját településükön vigyázták a rendet, de közülük többen aktívan a csatatereken is szolgáltak. Besze két esztergomi századával Komárom elfoglalásában is részt vett karöltve a komáromi nemzetőrökkel. 1848. szeptember végére közel 5 ezer fős nemzetőrökből álló sereg fogta körül a várat. A fontos erődítmény megszerzését diplomáciai úton sikerült kieszközölnie.

Miután tárgyalt a várat bitorló osztrák féllel, azok végül harc nélkül átadták neki Komáromot éppen a Pákozdi csata napjával egyidőben. Az esztergomi nemzetőrcsapatok a Komáromnál tett szolgálatukat követően a Schwechati ütközetben, majd a Téli hadjáratban a Felvidéken vettek részt.

Oltósy Pál (forrás: dr. Bona Gábor: Az 1848/49-es honvédsereg tisztikara)

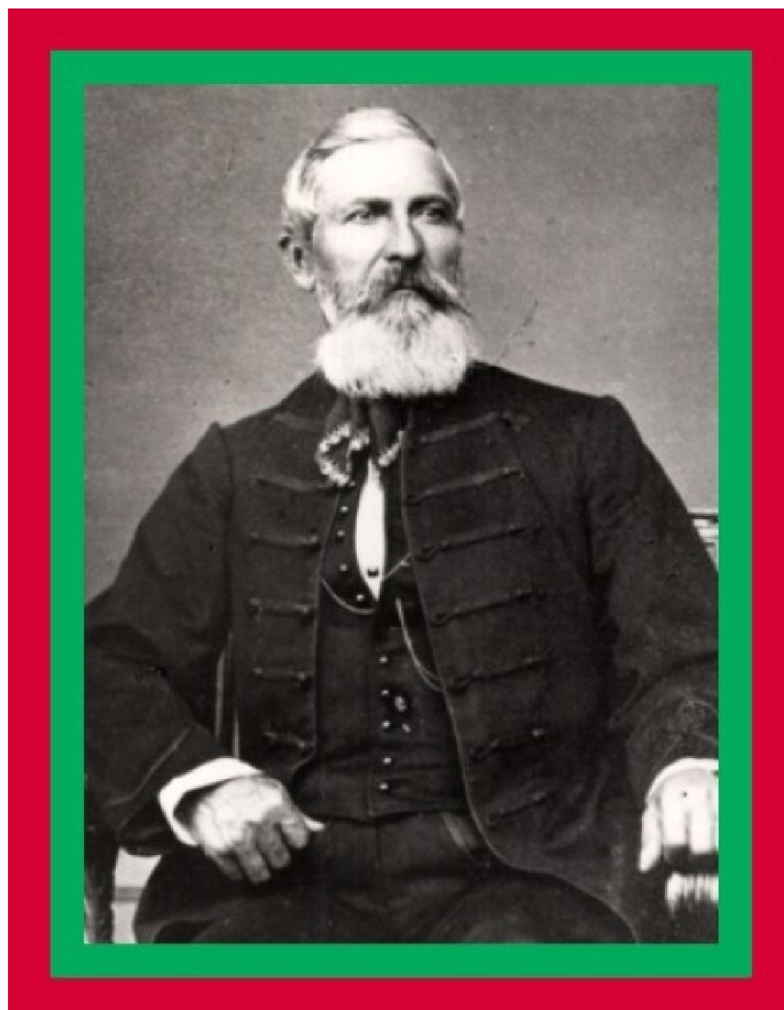
Besze szinte minden országos útjára elkísérte Kossuth Lajost. A Téli hadjárat nehéz időszakában a borsodi és hevesi népfelkelést szervezte, ezen kívül a magyar seregek élelmezési biztosa lett, majd maga is a hátországba tartott a Kormánnyal. Szerves szereplője volt a debreceni Nagytemplomban tartott országgyűlésnek április 14-én, ahol kimondták a Habsburg-ház trónfosztását. Számos nemes és nagyszerű tett jellemezte, azonban külön is érdemes megjegyezni, hogy személyét határtalan megbecsülés és szeretet övezte a nép egyszerű gyermekei részéről is, akiket maga is nagyrabecsült és sokat tett helyzetük javításáért. Besze János mellett a másik kiemelkedő esztergomi személy Palkovics Károly, aki teljhatalmú kormánybiztosi kinevezést kapott Esztergom vármegyében. A városban létrehozott katonakórház megszervezésében is vezető szerepe volt. Ugyancsak a nevéhez fűződik a császáriak által megrongált dunai híd újjáépítése. Miután a vármegye közgyűlése is sikeresen visszatért Komáromból, május elsején ünnepélyesen felolvasta a Függetlenségi nyilatkozatot, majd új tisztikart választottak.

Palkovics Károly (forrás: dr. Bona Gábor: Az 1848/49-es honvédsereg tisztikara)

Első alispán Meszena János, másodalispán Somogyi Flóris, főjegyző Nedeczky Károly, főügyész Paczolay László lett. Az orosz cári intervenció után a magyar sereghez csatlakozott és mindvégig Görgei tábornok mellett szolgálva egészen Aradig kísérte. Jelentős szerepet töltött be a

szabadságharc során az ugyancsak esztergomi Oltósy Pál, aki 1848 szeptemberétől az esztergomi önkéntes nemzetőrszázad főhadnagya, majd alakulatával a komáromi várőrséghez vezényelték. 1849. január és április közötti időszakban több alkalommal futárszolgálatot teljesített a császári csapatokon átverekedve Komárom és Debrecen vonalon. A 64. honvédzászlóalj állományában szolgálva, a várbeli tűzőrség parancsnoka. Később az egyik komáromi kórház parancsnoka lett. E beosztásában Klapka György tábornok századossá léptetette elő. Térségünk kiemelkedő személyeinek sorát gyarapította a nyergesi Zsitvay József is, aki századosi rangban a 203. honvédzászlóaljnál szolgált, a szabadságharc döntő időszakában pedig az országgyűlés munkájában vett részt mind Pesten, mind Debrecenben. Lakóhelyén, Nyergesújfalun mészáros mesterként dolgozott. A későbbiekben Esztergom, majd a dorogi választói körzet országgyűlési képviselője lett. Nemzetközi hírnevet szerzett szaktekintélyek közül két dorogi illetőségű személy is jelentős szerepet vállalt a szabadságharcban. Zsigmondy Vilmos bányamérnök a bányászatban elért eredményei mellett kiemelkedő sikerekkel járult hozzá a magyarországi artézi kutak és hévízforrások feltárásához. A szabadságharc idején a Bánságban lévő resicai vas- és acélművek üzemét hadieszközök gyártására alakította, amely a magyar sereg felfegyverzését szolgálta, míg Gyürky Antal, a jeles szőlészeti és borászati szaktekintély tevékenyen harcolt is számos csatában. Előbb a 3. zászlóalj hadnagyaként, majd az Esztergom- Hont- és Nógrád megyei lovas nemzetőrosztály segédtisztjeként szolgált. A Tavaszi hadjárat során Görgei mellett parancsőrtiszt volt, később pedig őrnagyi rendfokozatig jutott.

Zsitvay József (forrás: dr. Bona Gábor: Az 1848/49-es honvédsereg tisztikara)

A számos helyi nemzetőr közül az esztergomi Áts Flóris naplót is vezetett, amely fennmaradt az utókor számára. Több dorogi nemzetőr és honvéd neve is ismert. Köztük, Bauer Ferentz, Stósz Pál, Bohner Márton, Hauk János, Hinterlang György, Kiczinger József, Krampf Mihály, Liebl Ferenc, Pohner Mátyás, Rosz János, Pfluger Sebestyén, Berberich Jakab, Lehmajer János Gerneth Jakab, Stein János, Thail János, Gitziner Josef, Pfluger Péter, Gruha Ferentz, Pohner János, Theil Jakab, Till János, Krampfl Josef, Liebl Márton, Szibert János, Breier András. Dorogon furcsa, egyben szomorú események is tarkították a szabadságharc 1849-es eseményeit. A település határában holtan találtak egy honvéd dobost.

Az esetről a jelentés május 5-i keltezésű, éppen Buda ostromának kezdeti napjain. Semmi közelebbit nem sikerült megtudni a holttest kilétét és a tragédia körülményeit illetően. A rejtélyt csak tovább fokozta, hogy hasonló eset a közeljövőben kétszer is előfordult. Az egyik még egy hónapon belül, május utolsó napján, a harmadik, egyben utolsó pedig szeptember 4-én. A település egyik nagy erénye, a földrajzi elhelyezkedésének köszönhető, ugyanis itt keresztezték egymást a négy égtájat összekötő fontos utak, közte a Budát és Bécset összekötő fővonal. A háborús időszakban központi szerepe viszont éppen ellenkező hatást váltott ki. Ugyanis Dorog egy nagy átjáróházzá vált a számtalan csapatmozgások miatt. A helyi lakosság szenvedett is eleget e miatt. Április 24. és 26. közötti időszakban mintegy 30 ezres katonai erő vonult át a területén. Az ellenség főtisztjei közül Colloredo-Mannsfeld vezérőrnagyon kívül Dorogon ugyancsak megfordult Anton Csorich von Monte Creto tábornok, a II. hadtest főparancsnoka, későbbi hadügyminiszter és Ludwig von Welden táborszernagy, az császári seregek főparancsnoka is. A településen működött postakocsi-állomás és lóváltó fuvarozásokkal jó szolgálatott tett a honvédsereg részére, a hozzátartozó fogadó pedig segített a szállásolás és az élelmezés terén.

Zsigmondy Vilmos bányamérnök (forrás: Annavölgy.hu)

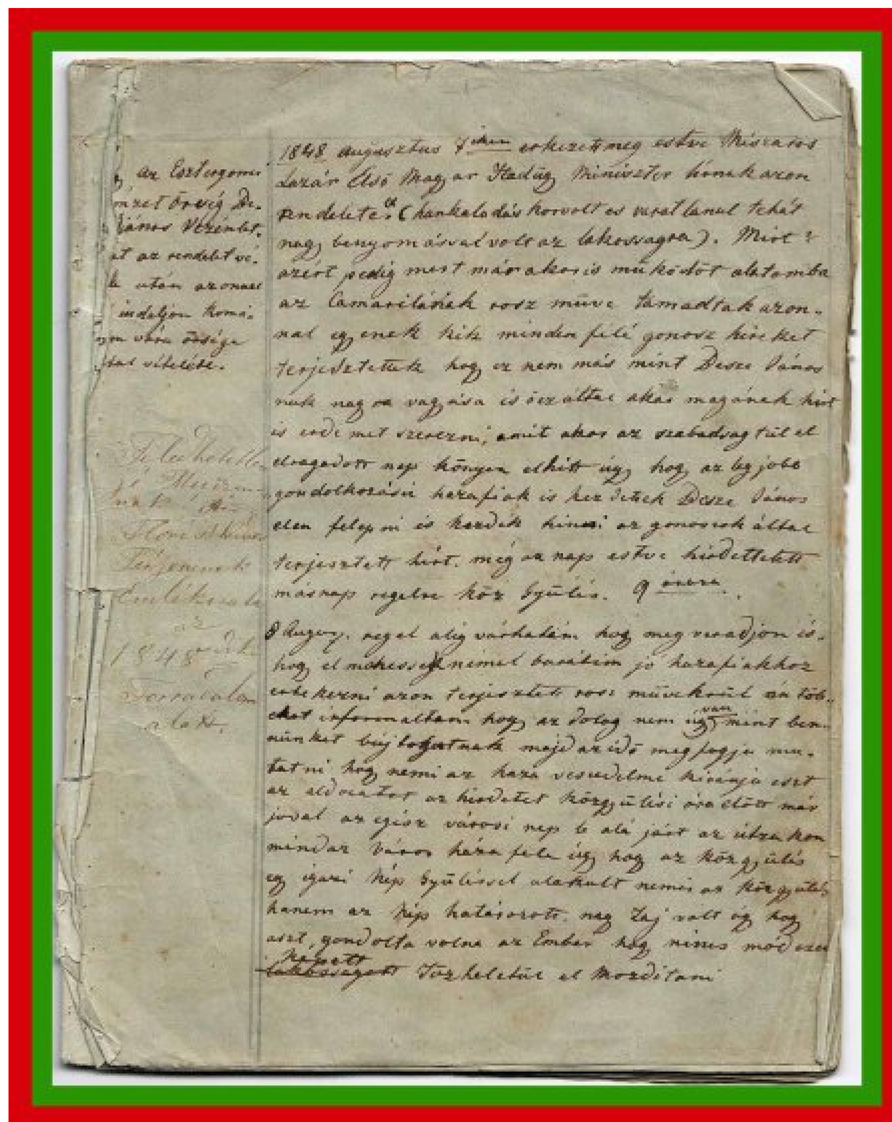
Közben a magyar fősereg Damjanich vezetésével a párkányi oldalon haladva Komárom alá vonult, hogy a hónapok óta körülvett várat felmentse, amely sikeresen meg is történt. Egyben ez hozta a végzetes fordulatot is, ugyanis a komáromi vereséget követően döntött végleg a császár az orosz cártól kért katonai segítség mellett. A dicsőséges Tavaszi hadjáratot végül Buda bevétele koronázta meg május 21-én. Az ostrom kezdetén Görgei faltörő ágyúkat kért Komáromból. Guyon Richárd tábornok elküldött négy darab huszonnégyfontos és egy tizennyolcfontos ágyút, amelyek május 6-án indultak és feltehetően Dorogon keresztül érkeztek a budai vár alá május 8-án.

Gyürky Antal parancsőrtiszt (forrás: dr. Bona Gábor: Az 1848/49-es honvédsereg tisztikara)

Zárja az emlékcikket az említett Áts Flóris szépen megfogalmazott gondolata, amelyet naplójában megörökített:

…"fölfeküdtem magam az vár fokára és hazám jövendőjérül gondolkozék és aszt gondoltam, hogy egy oly haza, melnek polgárai ily hívséggel van hazájának szolgálni, nem veszhet el, ennek szabadnak kell lenni, mert egy ily szabad nép és jó népnek az Isten is ütül."

Áts Flóris esztergomi nemzetőr naplójának részlete (forrás: Ars Militaria)

Barcsa-Turner és Dér Zsolt

A militáns Farkasok katonai kiképzője az a Dér Zsolt, aki a közelmúltig Sneider Tamás Jobbik-alelnök, egykori egri szkinhedvezér parlamenti titkára volt.

Dér a 90-es években megjárta a délszláv háborút, előbb a horvátok oldalán, majd később muszlim hitre tért és Boszniában harcolt a szerbek ellen.

Erre az időszakára utalva egy rendezvényen Tyirityán Zsolt a Betyársereg vezetője a következő szavakkal mutatta be a hallgatóságnak Dért:

„amikor a horvát háború után Boszniába terelődött a harc, ő akkor is visszament, már nem a magyarság védelmében, hanem gyilkolni akart és ezért is megérdemel egy tapsot.” (1)

„Tapsoljuk meg a gyilkost”: boszniai

6 órás oktatófilm készült a gerillaharcról

Sneider Tamás, a Parlament alelnöke szerint jobb egy muszlim személyi titkár, mint egy zsidó,

a Betyársereg harcosaira szükség van,

Orbán Viktor anyja pedig cigány.

Olvasónk a Jobbik rendezvényein járt.

Sneider Tamás 2014 őszén:

Mi a véleménye személyi titkárának – Dér Zsoltnak – a muszlim hitre való megtéréséről.

Sneider válasza:

IGEN, DE EZ NEM ZAVAR. ÁTTÉRT MUZULMÁN HITRE, HÁT SZÍVE JOGA. SOKKAL JOBB, MINTHA ZSIDÓ HITRE TÉRT VOLNA ÁT.

Dér Zsolt dél-szláv háborús veterán, a Betyársereg tagja. A törvényen kívüli, rasszista szervezet Tyirityán Zsolt – „a vezér” – által elismert klánok laza szövetségéből áll. Tyirityán maga is börtönviselt emberként vezeti a mintegy 200 fős csoportot. Dér Zsoltot egy alkalommal így mutatta be Tyirityán a hallgatóságnak :

„Ennek a Gaudi Nagy Tamás nemigen fog örülni, hogy így nyilvánosan elmondom, de kit érdekel ... a lényeg az, hogy az ő személyében egy délszláv háborús veteránt ismerhetünk, aki annak idején lent harcolt Szentlászlónál. Ráadásul, amikor a horvát háború után Boszniába terelődött a harc, ő akkor is visszament, már nem a magyarság védelmében, hanem

GYILKOLNI AKART ÉS EZÉRT IS MEGÉRDEMEL EGY TAPSOT

(Taps a gyilkosnak).

Az RTL Klub Híradó egy megrázó dokumentum film részlettel bizonyítja Dér Zsolt háborús gyilkos múltját:

A KÉSSEL VALÓ ÖLÉS A GYILKOSSÁG LEGINTIMEBB FORMÁJA

Sneider a szekszárdi rendezvényen megerősítette, amit Vona korábban állított, majd tagadott, miszerint stratégiai szövetség van a Jobbik és a Betyársereg között.

„Ezt tudomásul kell venni és kell egy munkamegosztás, ezért jó, hogy van Betyársereg, ezért jó, hogy van HVIM, mert ők megtehetik azt, amit én nem tehetek meg a Parlamentben, nem úgy fogalmazhatok meg, mert nekem arra kell figyelni, hogy az egyszerű polgár esetében, akiben semmi nemzeti érzés nincsen, szimpatikus legyen a Jobbik, és rá fog szavazni.

Ez nem könnyű dolog. Én magam szívesebben lennék – idézőjelben – harcos, továbbra is, meg aki ezen a területen mozog, ha jön helyettem valaki, aki csinálja így. Nem magam raktam oda, ahol vagyok, hanem a többiek mondták, hogy kerüljek oda. Ettől függetlenül nem változott semmi különösen az elképzelésünkben, sőt egyáltalán nem változott, csak a kommunikáció, arra kell figyelni, hogy hogyan…”

A célok nem változtak, mondja Sneider. Miközben zajlik a Jobbik kommunikációs újrapozicionálása (az ún. cukikampány), háttérben tovább dolgoznak a harcosok. Sneider azt mondja, jó hogy van Betyársereg.

A Betyársereg tagjai - Tyirityán elmondása szerint – benne vannak az éjszakai életben: portázás, védelmi pénzek beszedése, stb.

Tanúja voltam annak, amikor 2014 augusztusában, Pilismaróton a Sereg egyik tagja – Molnár András (alias Skinhead Bandi) – által szervezett Betyáros Hétvége során az ország különböző pontjairól érkező klán tagok beszámolót tartanak Tyirityánnak a legutóbbi „ügyintézésről”.

Azt is személyesen hallottam, amikor 2014 telén Tyirityán Pécsett a helyi alapszervezet rendezvényén az Iszlám Állam és az al-Kaida által készített propaganda filmet reklámozta.

A film bemutatja a sikeres gerillaharc ismérveit, gyakorlati tanácsokat is ad.

Robbanóanyag készítés, túszejtési technikák, kínzások, kivégzések, stb.

A 6 órás anyag alkalmas arra, hogy gátlásokat döntsön le és terrorcselekmények elkövetésére bátorítson.

A film készítőinek munkájától retteg ma a civilizált világ. Azoktól a gyilkosoktól, akik keresztény lelkészeket ölnek le válogatás nélkül.

A Farkasok kiképzőparancsnoka egy háborús veterán, aki a Bolíviában megölt Rózsa-Flores Eduardo legjobb barátja és harcostársa volt - erről írt az egyik internetes hírportál. A cikk szerint a két jó barát még a mohamedán vallást is felvette, ami miatt a Jobbikban neheztelték is rá. Dér Zsolt ugyanis Sneider Tamás, a Jobbik alelnökének személyi titkára volt.

FARKASOK

A jobbikos rohamosztag, a Farkasok kiképzőparancsnoka egy muszlim háborús veterán! – ezzel a címmel közölt cikket a Ripost.hu. A lap úgy tudja, Dér Zsolt a délszláv háborúban harcostársa volt a néhány éve Bolíviában a titkosszolgálatok által megölt Rózsa-Flores Eduardonak, akivel korábban a mohamedán vallást is felvették. A cikk szerint Rózsa-Flores több könyvében is megemlékezik Dér Zsoltról.

FARKASOK

Az idézet szerint: <u>különösen jól ért a terroristák kedvenc robbanóanyagához.</u> Több alkalommal együtt aknásítottak alá területeket, élesítettek aknákat horvát-szerb területeken. A szakértelme miatt kérték fel arra, hogy a Farkasok katonai parancsnoka, kiképzőfőtisztje legyen.

Azt is írják: a két barát gyakran vett részt muszlim istentiszteleteken. Dér Zsolt mohamedán hite megosztó volt a jobbikban, ahol Sneider Tamás alelnök személyi titkáraként foglalkoztatták. A lap szerint a hitét leszámítva a Farkasok felnéznek kiképzőparancsnokukra, sokan még a főparancsnok Barcsa-Turner Gábornál is jobban kedvelik.

FARKASOK

A Jobbik tiltakozik az ellen, hogy rohamosztagának nevezzenek egy baráti társaságot, akik legjobb tudomásuk szerint nem követett el bűncselekményt.

Úgy fogalmaznak, nem a Farkasokról, hanem a Fideszről derül ki naponta durvábbnál durvább korrupciógyanús botrány.

FARKASOK

Példaként említik, hogy a Fidelitas wellnes-disznótora fajult tömegverekedésbe,

vagy hogy a Fidesz-alelnökhöz köthető szekusok akadályozták meg a népszavazási kezdeményezés benyújtását.

Azt is példaként hozzák, hogy nem a Farkasok, hanem egy fideszes alpolgármester tartott születésnapi bulit a tiszabői óvodában.

Arról azonban nem írnak, hogy Dér Balázs a Farkasok kiképzőparancsnoka valóban muszlim háborús veterán-e és hogy a szakértelme miatt nevezték-e ki a Farkasok katonai parancsnokának.

FARKASOK

Korábban a Ripost.hu írta meg azt is, hogy Farkasok néven létezik egy titkos rohamosztag, amely a Jobbik különleges párthadserege.

Azt írták: míg a felszínen évek óta tart a cukiságkampány a pártban, addig a háttérben kőkemény szélsőjobboldali katonai felkészülés zajlik.

A Farkasok tagjait egy dzsihadista, halált istenítő kézikönyv alapján képzik ki

és katonai tankönyvekből tanulják többek között a túlélési ismereteket és az általános harcászatot, valamint fizikai és lőkiképzésben is részesülnek.

RIPOSTER

A jobbikos rohamosztag, a Farkasok kiképzőparancsnoka egy muszlim háborús veterán!

…niában, a délszláv háborúban a ké… Bolíviában megölt Rózsa-Flores Edu… harcostársa volt a robbanóanyag-spe… Jobbik-alkalmazott katonatiszt…

ripost

„a Farkasok kiképzőparancsnoka egy muszlim háborús veterán"

HÍRADÓ

MUSZLIM HÁBORÚS VETERÁN A FARKASOK KIKÉPZŐPARANCSNOKA

8°C
LJUBLJANA

KÜLFÖLD ▸ …L MEGKÖTÖTT EGYEZSÉG VÉGREHAJTÁSÁHOZ • KERÍTÉSSEL VESZI KÖRÜL MACE…

20:11

Kiderült az is, hogy a Farkasok főparancsnoka – Barcsa-Turner Gábor – a jobbik alkalmazottja.

Ezt maga a Jobbik szóvivője ismerte el azt követően, hogy a párt előtte közleményben azt írta: semmilyen kapcsolat nincs a Jobbik és a Farkasok között.

U M A2
PUMA

Dér Zsolt

válasz

A Farkasok hisztéria tovább folytatódik. A Ripost nevű bulvár szennyoldal, úgy látszik nem generált elég nagy olvasottságot magának.

A célkeresztjükbe ezúttal Dér Zsolt veterán katona került, aki most bepillantást enged a valóságba.

A cikk rögtön a bevezetőben Rózsa-Flores Eduardo legjobb barátjaként, harcostársaként mutat be. Valóban ismerted Eduardot. Mennyire voltatok közeli kapcsolatban?

– 1991 őszén, mikor Vukovárba már nem lehetett megoldani bejuttatásom, felajánlották a Szentlászló védelmében való részvételt. Mivel egy ezeréves magyar faluról volt szó, így azonnal igent mondtam.

FARKASOK

Ekkor közölték, hogy egy félig magyar, félig bolíviai parancsnokom lesz.

Ő volt Edu.

Az első nap megmentette az életemet, mikor kirugdosott az ágyból és nem sokkal távozásunk után egy aknavető gránáttal szétlőtték a szobánkat, majd egy másikkal az udvarunkon álló mentőt is.

A harcok befejeződődése után Budapesten is tartottuk a kapcsolatot, mely mondhatni bajtársias volt, de mentalitásunk és világnézetünk különbözősége miatt sok vitánk volt, mely a szerbiai NATO bombázások alatt a kölcsönös tisztelet mellett ellaposodott. Ezek után már csak Bolíviába indulása előtt írt egy e-mailt, hogy csatlakozzak hozzá, melyet visszautasítottam.

Rózsa-Flores
Eduardo

Ez talán vicces lesz, de ez is megjelent a cikkben. Mesélj arról, hogy hogyan lettél Magyarország egyik legnagyobb robbanóanyag-specialistája?

– Úgy, hogy bemondták a hírekben.

A valóságban a mélységi felderítőknél vettem részt egy akadályelhárító tanfolyamon, ahol a megszerzett alapismereteket autodidakta módon fejlesztettem és Horvátországban, majd Bosanska Posavinában ültettem át a gyakorlatba.

FARKASOK

Aknákat telepítettem, szedtem fel és fel nem robbant tüzérségi lövedékeket semmisítettem meg.

Voltak napok, hogy kilőtt, de fel nem robbant puskagránátokból, egy egész csokorra valót semmisítettem meg.

Minsko eksplozivna sredstva

VPMR-3

VPMR-2A

VPMR-3 PK

ФОРМУЛЯР

МРУД

2012/03/15

Igaz, nagyon könnyelmű voltam,

hisz mint a virágokat szedtem össze azokat.

A gyutacsot vagányságból foggal nyomtam össze, de amikor ezt itthon elmeséltem egy valódi szakembernek, az majdnem sírógörcsöt kapott, mondván, hogy bármikor lerobbanhatott volna az alsó állkapcsom.

Minden telepített aknával megvédtem egy szülőföldjét védő harcost és minden hatástalanított aknával és fel nem robbant lövedékkel megmentettem egy helyi ember, vagy állat életét.

Valóban a Farkasok katonai kiképzőtisztje vagy?

– Mivel a Farkasok nem egy katonai szervezet, hanem egy baráti kör, így nincsenek igazán sem parancsnokok a klasszikus értelemben, sem pedig kiképzők. Bár a szimulációk során vannak nyilván vezetők, illetve valakinek meg kell szerveznie az összejöveteleket, hétvégéket, hiszen így működik minden közösség.

A bulvároldal azt állítja, hogy Ukrajnába készülsz harcolni az oroszok oldalán. Erről mit gondolsz?

– Tavaly áprilisi válaszadási határidővel kaptam egy ilyen jellegű felkérést, de mivel ekkor még Sneider Tamás alkalmazásában álltam, egyeztetnem kellett vele erről a lehetőségről.

A várható médiatámadásokra hivatkozva megkért, hogy ne fogadjam el az ajánlatot.

Dér Zsolt és Tyirityán Zsolt

A Ripost ejtőernyős kiképzésről is ír. Valóban kaptál ilyen kiképzést?

– Az MHSZ keretein belül ugrottam az első 36 ugrásomat, majd a 3100 kötelékében a másik 36-ot.

Mivel „mohamedán ejtőernyős”-nek írtak és én 1987-ben ugrottam az elsőt, elmondhatom, hogy internacionalista, ateista ejtőernyős képzésem volt. Bár szerintem odafent senki sem ateista.

A Ripost hozzátehette volna a búvár, falmászó és küzdősport képzéseket is, amiken részt vettem

vagy művelek most is.

Nem értem, hogy

miért az ejtőernyősön akadt fenn?

Mit gondolsz azokról a támadásokról, amiket az iszlám hited miatt kapsz, nem csak ettől a szennylaptól, hanem akár a nemzeti oldalról.

– Szinte senki sem támad a hitem miatt. Magyar vagyok és nemzeti érzelmű.

A vallásom csak megerősít ebben. Fegyelmezettebbé, alkohol, drog és dohányzás kerülővé tesz, melyek szerintem a magyarság rákfenéi, hiába nem akarjuk beismerni.

Az a pár személy, aki emiatt támad, az többségében csak a karácsonyi mise alkalmával lát templomot belülről, vagy még akkor sem. Így arra helyezzük a hangsúlyt, ami összeköt, bár ez nem egy teológus kör, hanem egy milsim airsoft csapat, ami foglalkozik hagyományőrzéssel és ifjúságképzéssel is, egyébként teljesen politikamentesen.

Mit gondolsz a kialakult Farkasok és most már Dér Zsolt hisztériáról?

– A Fidesznek sorra dőlnek ki a csontvázak a szekrényéből. Vagy kerülnek elő a betonalapból.

A mindennapossá váló korrupciós botrányok, a társadalmi olló szétnyílása, az elvándorlás, cigánybűnözés, mind-mind olyan problémák,

melyeket hazugságra épülő sikerpropagandával és a bevándorlókkal való riogatással nem lehet sokáig elfedni. Ezek megoldására viszont nincs koncepciójuk, és ez előbb-utóbb a gazdaság és a társadalmi rend összeomlásához fog vezetni, és akár egy polgárháború kitörését is okozhatja.

Ezért időként előhúzzák a szélsőjobbboldali címkével ellátott nemzeti érzelmű és elkötelezettségű embereket, szervezeteket, pont úgy, ahogy a Gyurcsány kormány tette, majd farkast kiáltanak. De, ahogy a mesében, úgy a való életben is, az embereknek kinyílik a szemük és egyre kevésbé hallgatnak az egyre hiteltelenebbé váló politikai elitre.

FARKASOK

FARKASOK

NIMRÓD, A NAGY VADÁSZ

A szkítaság történetének kezdetei a Nagy Vízözön előtti idők írott történelem előtti, ásító mélységének homályába vesznek. A Bibliában is megörökített özönvíz-történet arról a világszerte valóban bekövetkezett kataklizmáról tudósít, mely a Föld Nap körüli pályájának hirtelen megváltozása következtében a Kr. e. 13.000 körüli időkben a legutóbbi jégkorszak végét jelentette, s kétség kívül ez vezetett a langyos klímájú, boldog sziget, Atlantisz elsüllyedéséhez is. A hatalmas jégtakaró és a gleccserek elolvadása a tengerek szintjének több tíz méterrel való megemelkedéséhez vezetett.

Ebben az időben törtek be az Atlanti-óceán víztömegei Gibraltárnál a mai Földközi-tenger medencéjébe, hogy majd valamivel később a Dardanelláknál és a Boszporusz-szoros pontján elérjék az addig édesvízű és a mainál sokkal kisebb kiterjedésű beltónak számító Fekete-tenger medencéjét, s ekkor zúdultak végig az átmenetileg Mezopotámiát is elárasztó, pusztító víztömeg hullámai e területen. Mindezeket a szörnyű eseményeket egy hosszantartó, bővízű esőzés is súlyosbította. Ennek emlékképei persze nem csak a héber hagyományban maradtak fönn, melynek főbb motívumait ők eredetileg a sumér ***Gilgames-eposz***ból vették át, hanem e világméretű kataklizma nyomai az ausztrál őslakosoktól, az aboridzsiniktől a praekolumbiánus Amerikáig, a kínai mítoszoktól az ógörög legendákig mindenütt föllelhetőek.

Ha a vízözön utáni idők szkíta történetét vonjuk vallatóra, nem szabad kikerülnünk a krónikás hagyomány szerint is a magyarság ősatyjának, **Nimród**nak (Nimrudnak), ***Ménrót***nak avagy ***Némrót***nak alakját. Őt a Teremtés könyve nagy tisztelettel a földkerekség (értsd: a Vízözön utáni világ) első királyaként említi mint Kus (Kos) fiát, Noé (sumér-akkád Utnapistim) dédunokáját, aki *„**nagy vadász** volt az Úr előtt*" (Ter. 10./19.).

A ***Tarih-i Üngürüsz***, mely egy a törökök által a pilisi királyi központban lévő könyvtárban talált magyar krónika (talán az Ősgeszta?) Mahmúd Terdzsüman által készült török nyelvű fordítása, ***Kézai Simon***, IV. Kun László udvari papjának *Gesta Hungarorum*át (, melyben először történik említés erről) s a magyar hagyományt megerősítve **Hunor**t és **Magor**t, nemzetünk ősei két ágának, a hunoknak és a magyaroknak ősatyjait **Nimród fiai**ként említi.

Gönczi Tamás, a Nimród gyűrűje című könyv szerzője mutatott rá arra, hogy *„Kézai mester szerint az Árpád-ház legelején Nimród király áll, ami azért is érdekes, mert a többi gesztában ezt nem említik. Valószínűleg ő azért írt róla, mert az ő korában még élő hagyományon keresztül bontja ki ezt a kérdést, bizonyára **a népi és nem az egyházi hagyományon keresztül** foglalkozott a kérdéssel, tehát a magyar néphagyományon keresztül találta meg Nimródot, az őskirályt."*

Nimród, akit a Bibliától független magyar népemlékezet a bábeli torony építőjeként tart számon, nem csak az első nagy uralkodója volt a nagy özönvíz utáni világnak, hanem az archaikus korok egyik kiemelkedő, ha nem mindjárt az első és legnagyobb tanítója, ***kultúrhérosz***a is. A hermetikus hagyomány róla is följegyezte, hogy ellenségei elől elrejtette a „tudások tudását", kőbe véste ismereteit, a „Tudás Kövébe".

Nimróddal hozzák összefüggésbe az építészeti őstudás eredetét. Erről is tud a magyar hagyomány, ti. azt tartjuk róla, hogy Nimród az „építőmester" cím viselője és az utolsó óriások egyike volt. (*„**Óriások éltek akkor a földön** (és később is), amikor az Isten fiai az emberek lányaival összeházasodtak és ezek gyermekeket szültek nekik: ezek a régi idők híres hősei."* Ter. 6./4.)

Ők feltételezhetően a dinoszauruszok kortársai voltak. Abban az időben feltehetően olyan kozmikus sugárzások érték a Földet, melyek lehetővé tették az élőlények, közöttük az ember óriás termetűre növését. Titáni termetű őseinknek szinte gyermekjáték volt a sárkányvadászat vagy a ma már hihetetlennek tűnő, óriási kőépítmények emelése. Ezek kései leszármazottai voltak Nimród és óriástársai, aki mesevilágunkban is mint jó óriás jelenik meg.

Az arabok pedig a világ legnagyobb, ember által egy tömbben megmunkált és megmozdított, ezertonnás kőtömegét, monolitját ***Baálbek***ben (az antik Heliopolis), és az ugyancsak itt található, a mai Libanon állam területén fekvő templomegyüttes óriási kőtömbökből álló kőtalapzatának építését Nimrudhoz és óriásaihoz kötik. A legrégebbi szkíta tradíció alapján tudjuk, hogy Nimród óriástársaival együtt nyugatról keletre haladva mindenütt nagyméretű kőköröket (pl. Stonehenge), csillagvizsgálókat és építészeti remekeket hagytak maguk után. Nimródról azt is följegyezték, hogy ismereteit, szent tudását Isten-fiúként egyenesen és közvetlenül a mennyből, a teremtés erőinek forrásvidékéről kapta, szerezte.

Nimród személyét azért sem hagyhatjuk ki fejtegetéseinkből, mert ő a kapocs az óvilág szkítasága, Jézus Urunk és a honvisszafoglaló ***Árpád nagykirály***, rajta keresztül a Turul-dinasztia és így a Kárpát-medencei magyarság között. A Nimródra visszavezethető ***párduc-hagyomány*** motívuma hordozza többek között magán azt az eszmei folytonosságot, mely népünket a szkíta tradícióhoz kapcsolja.

Nimród neve a mezopotámiai kultúraátvevő szemita népek irataiban maradt fenn ebben a névváltozatban (NIMRU akkádul PÁRDUC-ot jelent). Sumér eleink **NIB-UR**-nak nevezték őt. ***Nib-Ur Párduc Urat, Párduc Hőst jelent***. A sumér iratokban **NIBU-KUS** formában is előfordul, ami annyit jelent, mint: ***kusita párduc***, vagy ***Kus Párduca***. Nimród a hagyomány szerint KUS fia volt. (Ismert az **ENMERUD-KÁR** elnevezés is, melyben a „KÁR“ szó „vadász“-t jelent.) Az az ősi szkíta hagyomány ugyanis, hogy az e művelődéshez tartozó népcsoportok uralkodóinak felségjelványei közé tartozott ***a párduc-kacagány***, fennmaradt egészen Árpádig, párducos Árpádig, s krónikairodalmunkon keresztül egészen ***Vörösmarty Mihály***ig:

Régi dicsőségünk, hol késel az éji homályban?
Századok ültenek el, s te alattok mélyen enyésző
Fénnyel jársz egyedül. Rajtad sűrű fellegek, és a
Bús feledékenység koszorútlan alakja lebegnek.
Hol vagyon, aki merész ajakát hadi dalnak eresztvén
A riadó, vak mélységet fölverje szavával
S késő százak után méltán láttassa vezérlő
Párducos Árpádot*, s hadrontó népe hatalmát?*

(Vörösmarty Mihály: Zalán futása, Előszó, részlet)

Csak érdekességként említeném még, hogy egy kora-középkori német kódex egyik metszetén Jézust lábán és karján párducfoltokkal ábrázolják. Ez is hitelesen tanúsítja, hogy sokáig köztudott volt az akkori Európában Jézus Urunk valódi hagyományrendszeri hovatartozása, ahol még egyáltalán nem dőlt el, vajon a sauli zsidógyökerű, avagy a jézusi-Péter-alapítású, júdaizmustól mentes, szkíta kereszténység (pl. manicheizmus) lesz-e a mérvadó a jövendő európai kontinensen.

Ma már tudjuk, az agresszívabb, az észérvek és az igazság híján tanait és hatalmát tűzzel-vassal érvényesítő „keresztény” (?) irányzat győzött (?).

A sumér-mahgar őseinktől eredeztethető párduckacagány uralkodói felségjelvényként való használata a velük kapcsolatba lépő idegen kultúrák körében is elterjedt.
Íme egy párduckacagányos ábrázolás egy ógörög vázán
a perzsa Achemenida Dárius (Dareios) királyról.

Egyes kutatók Nimród mítikus alakját azonosítják a legendás *„kétharmadban isten, egyharmadban ember”* **Gilgames**sel, Uruk papkirályával, aki a halhatatlan létet kiérdemlő bölcs bárkaépítő, **Utnapistim** tanítványaként szerepel a régi sumér iratokban. Nimród-Gilgames tehát a Vízözön előtti világnak a későbbi emberiség számára is elengedhetetlenül fontos ősbölcselet és szent tudás átmentésének és terjesztésének feladatával felruházott legelső nagy tanító, aki történetesen a magyarság ősatyja.

Ez a tény messzemenő következtetések levonására sarkallja a gondolkodó elmét, s arra is fényt derít, hogy a fiatalabb kultúrák még tudatilag éretlen népei miért törnek népünk életére. Gilgames-Nimród alakja azért is roppant fontos, mert a görög mitológia Nap-hérosza, ***Heraklész-Herkules*** Gilgames megfelelője a görög mondavilágban. Hérodotosz pedig tudott arról, hogy a szkíta népek Herkulestől származnak, akinek őszerinte három fia volt: ***Agatirs*** (az agatürszök őse, egy hajdani szkíta népcsoport a Kárpát-medencében), Gelon, és ***Szkíta***. Ezért faragtatott Hunyadi Mátyás király a magyar nép ősatyjának, Herkulesnek (Herkules = Gilgames = Nimród) szobrot.

Ugyancsak Hérodotosz jegyezte föl az összesen általa megismert három szkíta eredettörténet közül azt a másik változatot is, mely szerint az első szkíta férfiú, ***Targita***(os) (Hargita) Zeusz és Borisztenész (Boristenség ?) fia volt, akinek három fia született: ***Lipo(xais)***, ***Arpo(xais)*** (Árpád ?) és ***Kola(xais)***. Arról is tudósít bennünket a nagy történetíró, hogy a három testvértől származnak az ún. ***királyi szkíták***, ahogyan bennünket több ízben is neveztek a múltban, többek között még pápák (*V. Orbán, XI. Gergely*) bulláiban is előfordul velünk kapcsolatban ez a név. *Nicholas Mysticos* bizánci pátriárka is e névvel illeti eleinket. *“A Herodotosz följegyezte szkíta ősmondában* **Hargita** *első emberként ’néptelen tájon’ született, vagyis a szkítasággal” (itt a görögök által szkítának nevezett népek hajdani őseire*

kell gondolnunk!; LP) "jelent meg az ember a Kárpát-medencében." (Grandpierre Atilla: A szkíták székely eredete; Magyarságtudományi Füzetek, 3.füzet: Letagadott eleink, a szkíták)

Targitaos uralkodása idején – azt mesélték neki a szkíták – arany tárgyak hullottak az égből: egy ***eke***, egy ***iga***, egy ***harci bárd*** (kettősélű balta) és egy ***tál***, mindegyik színaranyból. A két idősebb testvér megkísérelte fölemelni e tárgyakat, de amint hozzáértek, lángba borult mindegyik. A legkisebb testvérnek, a legfiatalabb királyfinak, Kolaxaisnak sikerült egyedül fölemelnie e kultikus tárgyakat, s ennek köszönhetően az uralom is az ő fejére szállott át. Minden túlzás nélkül állíthatjuk, hogy magyar népmeséink legkisebb fiújának ősét tisztelhetjük Kolaxaisnak, a szkíta királyfinak személyében.

A fent említett szkíta legenda kapcsán nem szükséges csodálkoznunk, mert nem véletlenül emleget aranytárgyakat, ha tudjuk, hogy az antikvitásban a szkítákat a fémmegmunkálás mestereiként és a fémek ötvözésének föltalálóiként tartották számon. Ennek az ókori véleménynek valóságtartalmát mi sem bizonyítja napnál is fényesebben a nagy számban napvilágra került szkíta kincsek elképesztően magas színvonala, lenyűgöző szépsége. Íme néhány ezek közül:

A tápiószentmártoni szkíta "csodaszarvas"

Szkíta Turul-ábrázolás

Szkíta arany nyakék

A zsidó rabbinikus írásos hagyomány Jézust ***Rabbi ben Panther***-nek, Párducfia Mester-nek és ***Nimród Fiá***nak (tehát nem „Dávid fia"!) nevezi (párduc fia = Nimród fia), tudván, hogy Üdvözítőnk a kronológiailag visszafelé pártus-káldeus-szkíta-sumér-nimródi hagyomány képviselője, az isteni őskinyilatkoztatás tiszta vonalát továbbvivő turáni vallásos képzetek betetőzője és tökélyre vivője.

Egyes jövendölések és a zsidó hagyomány szerint Dávid király vérvonalának és az egyiptomi hamita fáraók, azon belül is állítólag Echnaton fáraó vérvonalának keveredéséből fog megszületni a zsidókeresztény fogalmak szerinti Antikrisztus, aki voltaképpen a ***Krisztus***, a ***Messiás***, azaz a zsidóság évezredek óta várva várt, természetfölötti képességekkel rendelkező ***fölkent*** politikai vezetője, a zsidó világcsászár. Ha következetesek akarunk maradni e gondolatmenethez, akkor ***a nemzsidó Jézus nem más, mint a valódi Antikrisztus, ám a szónak nem pejoratív, hanem pozitív értelmében!***

Nimród ősatyánkat megtaláljuk a csillagos égbolton is. Az ***Orion csillagkép*** a magyar népi hagyományban Nimróddal áll összefüggésben és két név alatt is előfordul: az egyik a Vadász, a másik a Kaszás. A görög Orion elnevezés a sumír-babiloni ***Uru-Anna***, azaz Mennyei Fény kifejezésből származik. Ez a hatalmas csillagzat szó szerint uralma alatt tartja az égboltot, mert az égi egyenlítő, az Ekliptika vonala éppen a Nimród övét jelentő három, majdnem egyvonalban álló csillagon halad keresztül, s ennek köszönhetően mind az északi, mind a déli féltekén az év nagy részén látható s legfényesebben a téli hónapokban ragyog.

A folyamközi gazdag autochton sumér kultúrát megszüntető és részben átvevő szemita népek körében a Nimród-csillagzat rettegést és babonás félelmet keltett tudván, hogy az általuk elűzött vagy leigázott, Mezopotámiában őshonos sumérok égi oltalmát ez az egész égbolton uralkodó, hatalmas csillagkép jelenti, akitől azért féltek, mert a mögötte megbújó erő bosszújával számoltak az őslakosok ellen elkövetett borzalmak miatt. A magyarságnak a csillagos égbolton két fő oltalmazója van: az egyik a Nimród-Orion csillagzat, a másik pedig - mi is lehetne más, mint - ***a Nyilas csillagkép***, mely galaxisunknak, a Tejútrendszernek a központjában helyezkedik el, ahol „a csillagok születnek”.

Az ószövetségi héber felfogás tiltott mindenféle foglalkozást az égbolt jeleivel, átkokat szórt a csillagzatok, az Univerzum összefüggéseit kutató minden tevékenységre. A csillagászatból származó tudással és jóslással való foglalatoskodást, mint ördögtől valót, halál terhe alatt üldözték a zsidók, mert a szemét a csillagoktól sziporkázó éjszakai égboltra csodálattal felemelő ember a szolgai engedelmességre nevelő törvénytől, a Toráh-tól független tudás és összefüggések ismeretének birtokába juthatott ezúton.

A rabbinikus irodalomban ez alapján már érthető, hogy az Orion-csillagkép miért *„Nimród égi köteléke a Jahve elleni forradalomban”*. Miképpen lehet egy csillagképről egy modern ember szemében ilyen képtelenségnek tűnőt állítani? Erre nagyonis kézenfekvő a magyarázat. Ez a kijelentés a képes beszéd szemléltető erejével ugyanis sok mindent elárul népünk és a zsidóság, illetve a szemita népek közötti viszonyulásról.

E témakör nálamnál sokkal avatottabb képviselője, a pécsi ***Várkonyi Nándor*** adja meg a fenti kérdésre a választ: *„Az égitestek emberfölötti, világépítő képességekkel rendelkeznek, isteni, szellemi tulajdonságok elevenülnek meg bennük, azaz isteni lényegek látható formái, szimbólumai, esetleg lakhelyei. Ezeket nevezte a régi ember a csillagok és bolygók géniuszainak, szellemeinek, kormányzóinak, védelmezőinek, őrzőinek stb. És a hatásokat, amiket a Földre bocsájtanak, kiküldötteknek, közvetítőknek, végrehajtóknak, ... kisebb isteneknek, isten fiainak, angyaloknak és még száz néven nevezett lényeknek. Felismerte, hogy az égitestek nem öncélúan és haszontalanul bolyonganak az űrben, hanem sokféle lényeknek otthonai és kiinduló helyei (sokféle erőnek csomó- és kisugárzó pontjai, mondjuk mi). Más szavakkal: minden égitest egy-egy isten temploma, az egyes istenek pedig az Isten templomai.”* (Várkonyi Nándor: Az elveszett paradicsom, 559-560. o.; Széphalom Könyvműhely kiadása, 1994.)

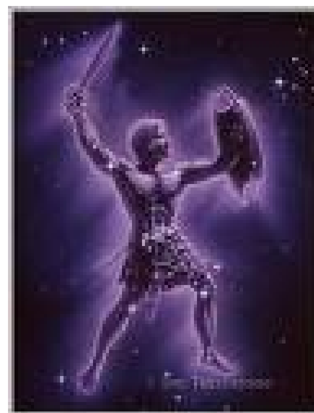
Nem árt, ha tudjuk, hogy a rabbinikus hagyomány ***Magyarország***ot ***Hágár földjé***nek nevezi. Hágár egyiptomi származású szolgálója volt Ábrahámnak, akitől elsőszülött fia, ***Izmaél***, az arabok ősatyja veszi eredetét, az az Izmaél, aki személyében és utódaiban ***Izsák***nak, Ábrahám Sárától született másodszülött fiának és leszármazottainak, a zsidóknak örökös vetélytársa a Biblia felfogása szerint. A *„Hágár földje”* kifejezés jelképi beszéddel fogalmazza meg tehát a turáni-szkíta népek, legkivált ezek legmarkánsabb és legarchaikusabb képviselői, a magyarság és a szemita alapfölfogást a legszembeötlőbben képviselő nép, a zsidóság ősi és kibékíthetetlen harcát és szembenállását a földi dimenziókban, metafizikai szinten pedig a kegyetlen és zsarnok, ördögi attribútumokkal rendelkező zsidó törzsi istenség, Jahve és a magyarok Jóistene, Öregistene (Örök-Istene, Jézus Mennyei Atyja) és anyai szeretettel oltalmazó Boldogasszonya között dúló, dualista üdvtörténeti konfliktust, kozmikus méretű háborút jeleníti meg. Most tekintsünk el attól, hogy Hágár fiúgyermeke, Izmaél a szemita népek másik nagy ágának, a ma már muzulmán arabságnak az ősatyjaként van számon tartva, a lényeg Hágár egyiptomiságán nyugszik.

A sumér kultúrára rátelepülő, hajlító nyelveket beszélő szemita népek, mint az akkádok, babilóniak, amoriták, asszírok és héberek (habiruk) képzeteiben e hatalmas csillagzat egy számukra fenyegető, sötét és félelmetes hatalom megtestesítője volt (mert nem volt tiszta a lekiismeretük), míg a folyamközi őskultúra megteremtőit, a turáni, ragozó nyelvet beszélő sumérokat meghitt és bensőséges kapcsolat fűzte Nimród ősatyánk égre fölvetülő csillagképéhez, melyet SIBA-ZI-ANNÁ-nak, azaz az ÉG HŰSÉGES PÁSZTORÁNAK neveztek.

A judeokrisztiánus egyház sok más egyébbel együtt ugyanezt a szűklátókörű, szemellenzős és maradi felfogást képviseli napjainkban, feledve a középkor ezzel teljesen ellenkező, keresztény főpapok között is széles körben dívó asztrológiai és asztronómiai gyakorlatát.

Szántai Lajos magyar művelődéskutató egyik előadásából tudom, hogy a Mátyás király-kortárs ***Vitéz János*** esztergomi érsek korának legnagyobb tudású és legtekintélyesebb csillagásza és asztrológusa volt, aki esztergomi palotájának falára festett jövendő uralkodók formájában megjósolta nemzete szomorú jövőjét (Heltai Gáspár krónikája szerint), és akit a híres csillagász és matematikus, Regiomontanus (Johannes Müller), a modern trigonometria atyja fő művében mesterének nevez.

Hérakleitosztól, a nagy ógörög írótól és gondolkodótól származik ez a ma már idehaza egyre ismertebb idézet: „***Isten nem mond ki semmit, nem rejt el semmit, hanem jelez.”*** Leglátványosabb módja ennek a jeladásnak a Teremtő részéről az állandó változásban lévő csillagos ég jelenségein keresztül történik. Ezért figyelik már évtízezredek óta szkíta-káldeus-sumér őseink olyan nagy precízitással és buzgalommal az égbolt jeleit, melyeken keresztül maga az Isten üzen a földi teremtés felé. Jézus is arra oktatja az evangéliumokban tanítványait, hogy a végső idők közeledtekor *„jelek lesznek a Napban, a Holdban és a csillagokban”*, az idők jelei.

 Az Orion-, azaz Nimród-csillagkép.

Arab írásos feljegyzésekből tudjuk, hogy az ***Ikrek (Hunor és Magor) csillagzata*** szélesebb értelemben a Nimród-csillagképhez tartozik. Ez is alátámasztja, hogy ***a Csodaszarvas-monda*** egy ősi magyar ***csillagmítosz*** töredékesen ránk maradt változata. Az Orion felett ugyanis ott szökell a szkíta csodaszarvas (a kerűniai szarvas, akit Herkulesnek kellett elfognia) az égbolton. A Nagy Vadászt két vadászkutya kíséri, a Kis Kutya (Canis Minor) és a Nagy Kutya (Canis Maior), akik gazdáikkal, Nimróddal és annak két fiával, Hunorral és Magorral (a görögöknél Castor és Pollux) az Egyszarvúra (Monoceros), a Bikára (Taurus) és a Nyúlra (Lepus) vadásznak a csillagvilágban.

Az Ikrek csillagképével kapcsolatban fontos megemlíteni, hogy az emberiség mítoszkincsében ***az iker-képzet***nek ***két fajtája*** létezik: az egyik az aranykori turáni-szkíta hagyományban testet öltő ***Hunor-Magor*** testvérpár, akik hátukat egymásnak vetve testvériesen harcolnak egymásért, a másik típust a szemita-indoeurópai hagyományban megjelenő ***Káin-Ábel*** és ***Romulus-Remus*** képlet jeleníti meg, akik esetében az egyik testvér irígységből és hatalomvágyból meggyilkolja a másikat. (Pap Gábor) Rendkívül beszédesek ezek a példák. Messzemenő következtetéseket engednek meg főleg erkölcsi szempontból levonni a két kultúrkör alapmentalitása tekintetében.

Ez az aranyból készült szkíta kisplasztika
szép példája a szkíta testvériség összetartó szellemének.

Tiziano: Káin és Ábel

A csillagos ég titkaival és összefüggéseivel (asztronómia), valamint az égitestek földi életre gyakorolt sokrétű hatásaival (asztrológia) kapcsolatos magasszintű tudás a szkítáktól ered, s legdélebbre vándorolt népein (sumérok, etruszkok, pelazgok, káldeusok, az Indus-völgyi ***Harappa*** és ***Mohenjo-Daro*** városállamok máguspapjai) keresztül jutott el a későbbi indoeurópai-árja-szemita és sárga népekhez.

Mindezzel számomra már egyáltalán nem meglepő módon az egyiptomi mitológia által egyik első isten-királyként számontartott, nagy tisztelettel övezett alak, ***Uszir****i* (görögösen Ozírisz) neve: Usz vagy Os = sok, iri = szem, sokszeműt vagy sokfoltút (párducfoltosat) jelent. Ő a fáraók birodalmában ugyanaz, aki Mezopotámiában Nimród-Gilgames és az ógörögöknél szkíta kulturális hatásra Orion-Héraklész.

A Nimród-csillagzat az egyiptomiaknál Usziri égi ábrája volt a csillagvilágban, közelében az éjszakai ég legfényesebb csillagával, a ***Szíriusz csillag***gal (a Nagy Kutya, a Canis Maior része), mely nőnemű párját, ***Eszit***et (görögösen Íziszt) képviselte az égboltozaton. Kettejük fia ***Hórusz***, az isteni sólyom, „Isten Fia”, a Turul egyiptomi megfelelője. **Usziri-Eszit-Hórusz: az egyiptomi Szent Háromság.**

Hogy teljes legyen a kép, megemlítem még ***Szeth***et is, aki a Nílus-parti elképzelésekben a személyes gonosz (a sátán) megtestesítője, és ***gonosz kígyó*** alakjában jelenik meg Usziri és Hórusz ellenlábasaként, akárcsak a Paradicsom-történetben. Egyébként a gizai piramisok térbeli elrendezése (a három központi gúla a Nimród égi övét megjelenítő három csillagnak felel meg) két távolabbi piramissal együtt pontosan az Orion csillagzat földre kivetített -, bár két csillag híján nem teljes - mása.

A Tejút földi megfelelője e konstellációban a piramisok közelében hömpölygő Nílus által nyeri el jelképi jelentését. A Khufu fáraónak tulajdonított, ám a valóságban jóval korábban épített nagy piramis keskeny járatai is egyenesen a Nimród-Usziri-Orion csillagkép egyes csillagaira és a ***Szíriusz*** (Eszit) irányába mutatnak, ami nem lehet a merő véletlen játéka. Ez az óegyiptomi példa is tanulságos bemutatása az *“amint a mennyben, úgy a földön is”* gondolatiságú ***kozmológikus szemlélet***nek, mely idegen a szemita felfogástól.

154.

IGAZ, JÓ

MAGYAR EMBER

NEMZETPOLITIKAI LAP

ALAPÍTÓ: KUBÍNYI TAMÁS